

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

62. årgang

3. juni 2019

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2019/C 187/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2019/C 187/02	Sag C-377/16: Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. marts 2019 — Kongeriget Spanien mod Europa-Parlamentet (Annulationssøgsmål — sprogordning — udvælgelsesprocedure for kontraktansatte — indkaldelse af interessetilkendegivelser — chauffører — ansættelsesgruppe I — sprogkunderskaber — begrænsning af valget af sprog 2 i udvælgelsesproceduren til engelsk, fransk og tysk — kommunikationssprog — forordning nr. 1 — tjenstemandsvedtægten — ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte — forskelsbehandling på grund af sprog — begrundelse — tjenestens interesse)	2
2019/C 187/03	Sag C-405/16 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. marts 2019 — Forbundsrepublikken Tyskland mod Europa Kommissionen (Appel — statsstøtte — støtte indrømmet med visse bestemmelser i den ændrede tyske lov om vedvarende energikilder (EEG-loven af 2012) — støtte til producenter af EEG-el og begrænset EEG-afgift for energiintensive brugere — afgørelse, der fastslår, at støtten er delvist uforenelig med det indre marked — begrebet »statsstøtte« — fordel — statsmidler — offentlig kontrol med midlerne — foranstaltning, der kan sidestilles med en afgift på elforbrug)	3

2019/C 187/04	Sag C-620/16: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 27. marts 2019 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — artikel 258 TEUF — afgørelse 2014/699/EU — princippet om loyalt samarbejde — artikel 4, stk. 3, TEU — formaliteten — virkningen af den adfærd, der lægges til last, på datoen for udløbet af den frist, der er fastsat i den begrundede udtalelse — fortsatte virkninger på enheden og sammenhængen i Den Europæiske Unions internationale optræden — om de foranstaltninger, som medlemsstaten har vedtaget for at efterkomme den begrundede udtalelse, er tilstrækkelige — Forbundsrepublikken Tysklands stemmeafgivning på det 25. møde i revisionsudvalget under Den Mellemstatslige Organisation for Internationale Jernbanebefordringer (OTIF) mod Unionens holdning som fastlagt i afgørelse 2014/699/EU, og denne medlemsstats udtrykkelige modstand mod denne holdning og mod fremgangsmåden for udøvelsen af stemmerettighederne som fastsat i denne afgørelse).....	3
2019/C 187/05	Sag C-621/16 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. marts 2019 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik og Republikken Litauen (Appel — sprogordning — almindelige udvælgelsesprøver med henblik på ansættelse af administratorer — meddelelse om udvælgelsesprøve — administratorer (AD 5) — administratorer (AD 6) inden for databeskyttelse — sprogkundskaaber — begrænsning af valget af udvælgelsesprøvernes sprog 2 til engelsk, fransk og tysk — kommunikationssproget med Det Europæiske Personaleudvælgelseskantor (EPSO) — forordning nr. 1 — tjenstemandsvedtægten — forskelsbehandling på grund af sprog — begrundelse — tjenestens interesse — domstolsprøvelse).....	4
2019/C 187/06	Sag C-680/16 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 27. marts 2019 — Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel og Remedia d.o.o. mod Europa-Kommissionen (Appel — humanmedicinske lægemidler — direktiv 2001/83/EF — artikel 30, stk. 1 — Udvalget for Humanmedicinske Lægemidler — indbringelse for udvalget undergivet en betingelse om, at der ikke forinden er blevet truffet en national afgørelse — aktivstoffet estradiol — Europa-Kommissionens afgørelse, hvorved medlemsstaterne pålægges at tilbagekalde og ændre nationale markedsføringstilladelser for lægemidler til lokal anvendelse, der indeholder 0,01% estradiol).....	5
2019/C 187/07	Forenede sager C-70/17 og C-179/17: Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. marts 2019 — Abanca Corporación Bancaria SA mod Alberto García Salamanca Santos (C-70/17) og Bankia SA mod Alfonso Antonio Lau Mendoza og Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez (C-179/17) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo, Juzgado de Primera Instancia no 1 de Barcelona — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — direktiv 93/13/EØF — artikel 6 og 7 — urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler — vilkår om førtidig ophævelse af en aftale om lån med pant i fast ejendom — erklæring om, at et kontraktvilkår er delvis urimeligt — den nationale retsinstitans' beføjelser i forbindelse med et kontraktvilkår, der kvalificeres som »urimeligt« — erstatning af det urimelige kontraktvilkår med en bestemmelse i national ret).....	6
2019/C 187/08	Sag C-127/17: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. marts 2019 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen (Traktatbrud — transport — direktiv 96/53/EF — international trafik — køretøjer, der er i overensstemmelse med grænseværdierne vedrørende vægt og dimensioner specificeret i dette direktiv — anvendelse af sådanne køretøjer, der er indregistreret eller taget i brug i en medlemsstat, på en anden medlemsstats område — særlig tilladelsesordning — artikel 3 og 7 — tiltrædelsesakten af 2003 — overgangsbestemmelser — bilag XII, punkt 8, stk. 3)	7
2019/C 187/09	Sag C-163/17: Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. marts 2019 — Abubacarr Jawo mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — Dublinsystemet — forordning (EU) nr. 604/2013 — overførsel af asylansøgeren til den medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse — begrebet »forsvinde« — betingelser for forlængelse af overførselsfristen — artikel 4 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — alvorlig risiko for umenneskelig eller nedværdigende behandling efter afslutningen af asylproceduren — levevilkår for personer med international beskyttelse i den nævnte medlemsstat)	7
2019/C 187/10	Sag C-236/17 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 27. marts 2019 — Canadian Solar Emea GmbH m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen (Appel — dumping — import af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Kina — endelig antidumpingtold — forordning (EF) nr. 1225/2009 — artikel 3, stk. 7 — artikel 9, stk. 4 — det tidsmæssige anvendelsesområde for forordning (EU) nr. 1168/2012).....	9

2019/C 187/11	Sag C-237/17 P: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 27. marts 2019 — Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd og Csi Solar Power (China), Inc. mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen (Appel — subsidier — import af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Kina — endelig udligningstold — forordning (EF) nr. 597/2009).....	9
2019/C 187/12	Forenede sager C-266/17 og C-267/17: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. marts 2019 — Rhein-Sieg-Kreis (sag C-266/17) og Rhenus Veniro GmbH & Co. KG (sag C-267/17) mod Verkehrsbetrieb Hüttebräucker GmbH, BVR Busverkehr Rheinland GmbH (sag C-266/17) og Kreis Heinsberg (sag C-267/17) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — transport — offentlig personbefordring med jernbane og ad vej — forordning (EF) nr. 1370/2007 — artikel 5, stk. 1 og 2 — direkte tildeling — kontrakter om offentlig personbefordring med bus og sporvogn — betingelser — direktiv 2004/17/EF — direktiv 2004/18/EF).....	10
2019/C 187/13	Forenede sager C-297/17, C-318/17, C-319/17 og C-438/17: Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. marts 2019 — Bashar Ibrahim (sag C-297/17), Mahmud Ibrahim m.fl. (sag C-318/17) og Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji og Hosam Fattayrji (sag C-319/17) mod Bundesrepublik Deutschland og Bundesrepublik Deutschland mod Taus Magamadov (sag C-438/17) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse — direktiv 2013/32/EU — artikel 33, stk. 2, litra a) — myndighederne i en medlemsstats afvisning af en ansøgning om asyl som følge af tidligere tildeling af subsidier beskyttelse i en anden medlemsstat — artikel 52 — direktivets tidsmæssige anvendelsesområde — artikel 4 og 18 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — systemiske mangler ved asylproceduren i denne anden medlemsstat — systematisk afslag på asylansøgninger — reel og påvist risiko for umenneskelig eller nedværdigende behandling — levevilkårene for personer med subsidier beskyttelsesstatus i denne sidstnævnte stat)	11
2019/C 187/14	Forenede sager C-350/17 og C-351/17: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. marts 2019 — Mobit Soc.cons.arl mod Regione Toscana (C-350/17) og Autolinee Toscane SpA mod Mobit Soc.cons.arl (C-351/17) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio de Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — forordning (EU) nr. 1370/2007 — offentlig personbefordring med jernbane og ad vej — artikel 5 — indgåelse af kontrakter om offentlig trafikbetjening — artikel 5, stk. 2 — kontrakt uden forudgående udbud — begrebet »intern operatør« — myndighed, der foretager en tilsvarende kontrol — artikel 8, stk. 2 — overgangsordning — kontrakten uden forudgående udbuds løbetid)	13
2019/C 187/15	Sag C-427/17: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 28. marts 2019 — Europa-Kommissionen mod Irland (Traktatbrud — direktiv 91/271/EØF — opsamling og rensning af byspildevand — særlige omstændigheder — mest avancerede tekniske viden uden at det medfører urimelige udgifter — princippet om omkostningernes forholdsmæssighed — bevisbyrde — beviser)	14
2019/C 187/16	Sag C-443/17: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. marts 2019 — Abraxis Bioscience LLC mod Comptroller General of Patents (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division) — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — humanmedicinsk lægemiddel — supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler — forordning (EF) nr. 469/2009 — artikel 3, litra d) — betingelser for tildeling — opnåelse af en første tilladelse til markedsføring af produktet som lægemiddel — tilladelse, som gælder for et produkt som et lægemiddel, der udgør en ny formulering af en allerede kendt aktiv ingrediens)	15
2019/C 187/17	Sag C-444/17: Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. marts 2019 — Préfet des Pyrénées-Orientales mod Abdelaziz Arib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier og Procureur général près la cour d'appel de Montpellier (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — grænsekontrol, asyl og indvandring — forordning (EU) 2016/399 — artikel 32 — en medlemsstats midlertidige genindførelse af grænsekontrol ved dens indre grænser — tredjelandstatsborgers ulovlige indrejse — sidestilling af de indre grænser med de ydre grænser — direktiv 2008/115/EF — anvendelsesområde — artikel 2, stk. 2, litra a))	15

2019/C 187/18	Sag C-465/17: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. marts 2019 — Falck Rettungsdienste GmbH og Falck A/S mod Stadt Solingen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — indgåelse af offentlige kontrakter — direktiv 2014/24/EU — artikel 10, litra h) — særlige undtagelser for tjenesteydelseskontrakter — civilforsvar, beredskabstjenester og tjenester til forebyggelse af farer — nonprofitorganisationer eller -sammenslutninger — patienttransportambulancetjenester — kvalificeret transport med ambulance)	16
2019/C 187/19	Forenede sager C-487/17 — C-489/17: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 28. marts 2019 — straffesager mod Alfonso Verlezza m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — miljø — direktiv 2008/98/EF og beslutning 2000/532/EF — affald — klassificering af affald som farligt — affald, som både kan tildeles koder for farligt og ikke-farligt affald).....	17
2019/C 187/20	Sag C-498/17: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 21. marts 2019 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — direktiv 1999/31/EF — artikel 14, litra b) og c) — deponering af affald — bestående deponeringsanlæg — tilsidesættelse)	18
2019/C 187/21	Sag C-545/17: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 27. marts 2019 — Mariusz Pawlak mod Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Najwyższy — Polen) (Præjudiciel forelæggelse — det indre marked for posttjenester — direktiv 97/67/EF og 2008/6/EF — artikel 7, stk. 1 — begrebet »ene- eller særrettigheder for etablering og udførelsen af posttjenesterne« — artikel 8 — medlemsstaternes ret til at foranstalte postforkyndelse som led i retlige procedurer — frist for indlevering af et procesdokument ved en ret — fortolkning af national ret i overensstemmelse med EU-retten — grænser — direkte virkning påberåbt af en procesdeltager, der repræsenterer en medlemsstat inden for rammerne af en tvist mellem denne medlemsstat og en borger).....	19
2019/C 187/22	Sag C-578/17: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 27. marts 2019 — sag indledt af Oy Hartwall Ab (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland) (Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — varemærker — direktiv 2008/95/EF — artikel 2 og artikel 3, stk. 1, litra b) — udelukkelse fra registrering eller ugyldighed — konkret bedømmelse af det fornødne særpræg — kvalifikation af et varemærke — betydning — farvemærke eller figurmærke — betingelser for registrering — grafisk gengivelse, der ikke er tilstrækkeligt klar og præcis).....	20
2019/C 187/23	Sag C-590/17: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. marts 2019 — Henri Pouvin og Marie Dijoux, gift Pouvin mod Electricité de France (EDF) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 93/13/EØF — anvendelsesområde — artikel 2, litra b) og c) — begreberne »forbruger« og »erhvervsdrivende« — finansiering af erhvervelse af en fast bopæl — lån med sikkerhed i fast ejendom indrømmet af en arbejdsgiver til dennes ansatte og den ansattes ægtefælle som solidarisk hæftende medlåntager).....	21
2019/C 187/24	Sag C-637/17: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 28. marts 2019 — Cogeco Communications Inc mod Sport TV Portugal SA, Controlinveste-SGPS SA og NOS-SGPS SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa — Portugal) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 102 TEUF — ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet — direktiv 2014/104/EU — artikel 9, stk. 1 — artikel 10, stk. 2-4 — artikel 21 og 22 — søgsmål i henhold til national ret angående erstatning for overtrædelser af bestemmelser i medlemsstaternes og Den Europæiske Unions konkurrenceret — retsvirkninger af nationale afgørelser — forældelsesfrist — gennemførelse — tidsmæssig anvendelse).....	21
2019/C 187/25	Sag C-681/17: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 27. marts 2019 — slewo — schlafen leben wohnen GmbH mod Sascha Ledowski (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — direktiv 2011/83/EU — artikel 6, stk. 1, litra k), og artikel 16, litra e) — aftale om fjernsalg — fortrydelsesret — undtagelser — begrebet »forseglede varer, som af sundhedsbeskyttelses- eller hygiejnemæssige årsager ikke er egnede til at blive returneret, og hvor forseglingen er blevet brudt efter leveringen« — en madras, hvis beskyttelse er blevet fjernet af forbrugeren efter levering)	22

2019/C 187/26	Sag C-702/17: Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. marts 2019 — Unareti SpA mod Ministero dello Sviluppo Economico m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — det indre marked for naturgas — koncessioner på distribution af offentlige tjenesteydelser — førtidig opsigelse af koncessioner ved udløbet af en overgangsperiode — tilbagekøbsværdi, som den indtrædende koncessionshaver skal betale til den tidligere koncessionshaver — princippet om retssikkerhed)	23
2019/C 187/27	Sag C-60/18: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 28. marts 2019 — AS Tallinna Vesi mod Keskkonnaamet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tallinna Ringkonnakohus — Estland) (Præjudiciel forelæggelse — miljø — affald — direktiv 2008/98/EF — genanvendelse og nyttiggørelse af affald — specifikke kriterier for, hvornår spildevandsslam ophører med at være affald, efter at det har gennemgået en nyttiggørelsesoperation — manglende kriterier på EU- eller nationalt plan)	24
2019/C 187/28	Sag C-101/18: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 28. marts 2019 — Idi Srl mod Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelsesktrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter — direktiv 2004/18/EF — artikel 45, stk. 2, første afsnit, litra b) — ansøgerens eller tilbudsgiverens personlige forhold — medlemsstaternes mulighed for at udelukke enhver aktør, der er genstand for en tvangsakkord, fra deltagelse i en udbudsprocedure — national lovgivning, som udelukker personer, for hvilke en sag med henblik på åbning af tvangsakkord »er under behandling«, medmindre akkordplanen fastsætter en videreførelse af aktiviteten — aktør, der har indgivet en begæring om tvangsakkord under forbehold af muligheden for at fremlægge en plan, der fastsætter en videreførelse af aktiviteten)	25
2019/C 187/29	Sag C-129/18: Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. marts 2019 — SM mod Entry Clearance Officer og UK Visa Section (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court of the United Kingdom — Det Forenede Kongerige) (Præjudiciel forelæggelse — unionsborgerskab — unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område — direktiv 2004/38/EF — familiemedlemmer til unionsborgeren — artikel 2, nr. 2), litra c) — begrebet »direkte efterkommere« — barn, der er sat under permanent juridisk værgemål i henhold til den algeriske kafala-ordning (plejeforhold) — artikel 3, stk. 2, litra a) — andre familiemedlemmer — artikel 7 og artikel 24, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — familieliv — barnets tarv)	26
2019/C 187/30	Sag C-144/18 P: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 28. marts 2019 — River Kwai International Food Industry Co. Ltd mod Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD), Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen (Appel — dumping — endelig antidumpingtold på importen af visse former for sukkermajs, tilberedt eller konserveret, i form af kerner, med oprindelse i Thailand — interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1225/2009)	27
2019/C 187/31	Sag C-201/18: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 27. marts 2019 — Mydibel SA mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Mons — Belgien) (Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — harmonisering af afgiftslovgivningerne — fradrag for indgående afgift — investeringsgode i form af fast ejendom — salg og tilbageleasing (sale and lease back) — regulering af momsfradrag — princippet om momsens neutralitet — ligebehandlingsprincippet)	27
2019/C 187/32	Sag C-245/18: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 21. marts 2019 — Tecnoservice Int. Srl., under konkurs mod Poste Italiane SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale ordinario di Udine — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — betalingstjenester i det indre marked — direktiv 2007/64/EF — artikel 74, stk. 2 — ordre om betaling ved bankoverførsel — ukorrekt entydig identifikationskode angivet af betaleren — gennemførelse af betalingstransaktionen på grundlag af den entydige identifikationskode — ansvar for betalingsmodtagerens udbyder af betalingstjenester)	28

2019/C 187/33	Sag C-275/18: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. marts 2019 — Milan Vinš mod Odvolací finanční reditelství (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší správní soud — Den Tjekkiske Republik) (Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem — direktiv 2006/112/EF — artikel 131 og artikel 146, stk. 1, litra a) — fritagelse for levering af varer, der sendes eller transporteres uden for Den Europæiske Union — betingelse for fritagelse fastsat i national ret — henførelse af varer under en bestemt toldordning — bevis for henførelse under proceduren for udførsel)	29
2019/C 187/34	Sag C-312/18 P: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 21. marts 2019 — Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH og Société traitements chimiques des métaux mod Europa-Kommissionen (Appel — karteller — markedet for genanvendelse af batterier til biler — afgørelse, hvorved der fastslås en overtrædelse af artikel 101 TEUF og pålægges bøder — berigtigelsesafgørelse, hvorved de købsværdier for modtagerne, der blev udeladt i den oprindelige afgørelse, tilføjes — søgsmålsfrist — begyndelsestidspunkt — forsinkelse — afvisning)	30
2019/C 187/35	Sag C-81/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Cluj (Rumænien) den 1. februar 2019 — NG og OH mod SC Banca Transilvania SA	30
2019/C 187/36	Sag C-83/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Olt (Rumænien) den 5. februar 2019 — Asociația »Forumul Judecătorilor Din România« mod Inspecția Judiciară	31
2019/C 187/37	Sag C-127/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Pitești (Rumænien) den 18. februar 2019 — Asociația »Forumul Judecătorilor Din România« og Asociația »Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor« mod Consiliul Superior al Magistraturii	32
2019/C 187/38	Sag C-138/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Steiermark (Østrig) den 20. februar 2019 — DY	33
2019/C 187/39	Sag C-139/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Steiermark (Østrig) den 20. februar 2019 — DY	34
2019/C 187/40	Sag C-140/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Steiermark (Østrig) den 20. februar 2019 — EX	36
2019/C 187/41	Sag C-141/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Steiermark (Østrig) den 20. februar 2019 — EX	37
2019/C 187/42	Sag C-184/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel București (Rumænien) den 26. februar 2019 — Hecta Viticol SRL mod Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău og Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați	38
2019/C 187/43	Sag C-187/19 P: Appel iværksat den 22. februar 2019 af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 13. december 2018 i sag T-537/17, De Loecker mod EU-Udenrigstjenesten	39
2019/C 187/44	Sag C-195/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel București (Rumænien) den 28. februar 2019 — PJ mod QK.	40

2019/C 187/45	Sag C-211/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den 6. marts 2019 — UO mod Készenléti Rendőrség	41
2019/C 187/46	Sag C-223/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Wiener Neustadt (Østrig) den 13. marts 2019 — YS mod NK	42
2019/C 187/47	Sag C-225/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Den Haag, tingstedet i Haarlem (Nederlandene) den 14. marts 2019 — R.N.N.S. mod Minister van Buitenlandse Zaken	43
2019/C 187/48	Sag C-225/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Den Haag, tingstedet i Haarlem (Nederlandene) den 14. marts 2019 — K. A. mod Minister van Buitenlandse Zaken	44
2019/C 187/49	Sag C-229/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Gerechtshof te Amsterdam (Nederlandene) den 14. marts 2019 — Dexia Nederland BV mod XXX	46
2019/C 187/50	Sag C-237/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (Ungarn) den 19. marts 2019 — Gömböc Kutató, Szolgáltató és Kereskedelmi Kft. mod Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala	46
2019/C 187/51	Sag C-241/19 P: Appel iværksat den 18. marts 2019 af George Haswani til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 16. januar 2019 i sag T-477/17, Haswani mod Rådet	47
2019/C 187/52	Sag C-258/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (Ungarn) den 27. marts 2019 — EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága	48
2019/C 187/53	Sag C-260/19 P: Appel iværksat den 26. marts 2019 af Bena Properties Co. SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 16. januar 2019 i sag T-412/16, Bena Properties mod Rådet	49
2019/C 187/54	Sag C-261/19 P: Appel iværksat den 26. marts 2019 af Cham Holding Co. SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling) den 16. januar 2019 i sag T-413/16, Cham mod Rådet	50
2019/C 187/55	Sag C-262/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Polymeles Protodikeio Athinon (Grækenland) den 28. marts 2019 — RM og SN mod Agrotiki Trapeza tis Ellados AE	51
2019/C 187/56	Sag C-272/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Wiesbaden (Tyskland) den 1. april 2019 — VQ mod Land Hessen	52
2019/C 187/57	Sag C-277/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Općinski sud u Zadru (Kroatien) den 2. april 2019 — R. D. og A. D. mod Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen	53
2019/C 187/58	Sag C-281/19: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal administratif de Paris (Frankrig) den 3. april 2019 — XS mod Recteur de l'académie de Paris	55
2019/C 187/59	Sag C-316/19: Sag anlagt den 16. april 2019 — Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien	55

Retten

2019/C 187/60	Sag T-388/11: Rettens dom af 10. april 2019 — Deutsche Post mod Kommissionen (Statsstøtte — postsektoren — finansiering af højere lønmæssige og sociale omkostninger til en del af personalet i Deutsche Post gennem tilskud og indtægter fra prisregulerede tjenester — beslutning om at udvide den formelle undersøgelsesprocedure — afgørelse, hvorved det efter den formelle undersøgelsesprocedure fastslås, at der foreligger ny støtte — annullationssøgsmål — anfægtelig retsakt — søgsmålsinteresse — formaliteten — følgerne af annullationen af den endelige afgørelse — begrundelsespligt)	57
2019/C 187/61	Sag T-182/15: Rettens dom af 9. april 2019 — Sopra Steria Group mod Parlamentet (Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — levering af IT-tjenester til Parlamentet og andre EU-institutioner og — organer — udelukkelse fra udbudsprocedurer — potentiel interessekonflikt — undladelse af at fremlægge de oplysninger, der kræves af den ordregivende myndighed — finansforordningens artikel 107, stk. 1, litra b) — gennemsigtighed — proportionalitet — ligebehandling — finansforordningens artikel 102, stk. 1).....	58
2019/C 187/62	Sag T-259/15: Rettens dom af 9. april 2019 — Close og Cegelec mod Parlamentet (Offentlige bygge- og anlægskontrakter — udbudsprocedure — opførelse af et kraftværk — udvidelse og modernisering af Konrad Adenauer-bygningen i Luxembourg — afvisning af en tilbudsgivers tilbud — tildeling af kontrakten til en anden tilbudsgiver — udvælgelseskriterier — finansiell og økonomisk formåen — teknisk og faglig kapacitet — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn)	58
2019/C 187/63	Sag T-492/15: Rettens dom af 12. april 2019 — Deutsche Lufthansa mod Kommissionen (Annullationssøgsmål — statsstøtte — Tysklands støtteforanstaltninger til fordel for Frankfurt Hahn lufthavn og luftfartsselskaber, der benytter denne lufthavn — afgørelse, hvorved foranstaltningerne til fordel for Frankfurt Hahn lufthavn kvalificeres som statsstøtte, der er forenelig med det indre marked, og det fastslås, at der ikke foreligger statsstøtte til fordel for luftfartsselskaber, der benytter denne lufthavn — ikke individuelt berørt — ikke umiddelbart berørt — afvisning) .	59
2019/C 187/64	Sag T-300/16: Rettens dom af 10. april 2019 — Jindal Saw og Jindal Saw Italia mod Kommissionen (Subsidier — import af rør af duktilt støbejern med oprindelse i Indien — gennemførelsesforordning (EU) 2016/387 — pålæggelse af en endelig udligningstold — indisk ordning for indførelse af eksportafgift på jernmalm og ugunstig dobbeltbetaling for jernbanegodstransport vedrørende jernmalm til eksport — artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv), i forordning (EF) nr. 597/2009 (erstattet af forordning (EU) 2016/1037) — finansielt bidrag — levering af varer — adfærd, der består i at »overdrage til eller pålægge« et privat organ at varetage en funktion, som udgør et finansielt bidrag — artikel 4, stk. 2, litra a), i forordning nr. 597/2009 — subsidiers specificitet — artikel 6, litra d), i forordning nr. 597/2009 — beregning af fordelene — EU-erhvervsgrenens tab — beregning af prisunderbud og af tabsmargen — årsagsforbindelse — aktindsigt i de fortrolige oplysninger i antisubsidieringsundersøgelsen — ret til forsvar)	60
2019/C 187/65	Sag T-301/16: Rettens dom af 10. april 2019 — Jindal Saw og Jindal Saw Italia mod Kommissionen (Dumping — import af rør af duktilt støbejern med oprindelse i Indien — gennemførelsesforordning (EU) 2016/388 — forordning (EF) nr. 1225/2009 (erstattet af forordning (EU) 2016/1036) — dumpingmargen — fastsættelse af eksportprisen — forretningsmæssig forbindelse mellem eksportøren og importøren — realistisk eksportpris — beregning af eksportprisen — rimelig margen for salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger — rimelig fortjenstmargen — EU-erhvervsgrenens tab — beregning af prisunderbud og tabsmargen — årsagsforbindelse — aktindsigt i de fortrolige oplysninger i antidumpingundersøgelsen — ret til forsvar)	61
2019/C 187/66	Sag T-643/16: Rettens dom af 10. april 2019 — Gamaa Islamiya Egypten mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — specifikke restriktive foranstaltninger mod personer, grupper og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme — indefrysning af midler — mulighed for, at en myndighed i et tredjeland kan anses for en kompetent myndighed som omhandlet i fælles holdning 2001/931/FUSP — faktisk grundlag for afgørelserne om indefrysning af midler — begrundelsespligt — bekræftelse af Rådets retsakter)	62

2019/C 187/67	Sag T-910/16 og T-911/16: Rettens dom af 4. april 2019 — Hesse og Wedl & Hofmann mod EUIPO (TESTA ROSSA) (EU-varemærker — fortabelsessag — EU-figurmærket TESTA ROSSA — delvis fortabelseserklæring — artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001] — bevis for brug — ekstern brug af det anfægtede varemærke — ligebehandling).....	64
2019/C 187/68	Sag T-5/17: Rettens dom af 4. april 2019 — Sharif mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — åbenbart urigtigt skøn — ejendomsret — proportionalitet — skade på omdømmet)	64
2019/C 187/69	Sag T-51/17: Rettens dom af 10. april 2019 — Polen mod Kommissionen (EGFL og ELFUL — udgifter udelukket fra EU-finansiering — frugt- og grøntsagssektoren — støtte til producentsammenslutninger — udgifter afholdt af Polen — svagheder i hovedkontrollerne — efterprøvelse af anerkendelsesplaner og -kriterier — kontrol af støtteansøgninger — økonomisk sammenhæng — udgifternes rimelighed — systemiske mangler — risiko for EGFL — faste korrektioner på 25 %).....	65
2019/C 187/70	Sag T-108/17: Rettens dom af 4. april 2019 — ClientEarth mod Kommissionen (REACH — Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 — bis(2-ethylhexyl)phthalat (DEHP) — anmodning om intern prøvelse af afgørelse om tilladelse til markedsføringen afslået som ugrundet — retlig fejl — åbenbart urigtigt skøn — artikel 10 i forordning (EF) nr. 1367/2006)	66
2019/C 187/71	Sag T-223/17: Rettens dom af 11. april 2019 — Adapta Color mod EUIPO — Coatings Foreign IP (ADAPTA POWDER COATINGS) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket ADAPTA POWDER COATINGS — appelkammerets ugyldighedserklæring — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001] — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 3 i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001) — tilsidesættelse af retten til at blive hørt — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94 i forordning 2017/1001) — beviser fremlagt for første gang for Retten)	67
2019/C 187/72	Sag T-224/17: Rettens dom af 11. april 2019 — Adapta Color mod EUIPO — Coatings Foreign IP (Bio proof ADAPTA) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket Bio proof ADAPTA — appelkammerets ugyldighedserklæring — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001] — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001) — tilsidesættelse af retten til at blive hørt — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94 i forordning 2017/1001) — beviser fremlagt for første gang for Retten).....	68
2019/C 187/73	Sag T-225/17: Rettens dom af 11. april 2019 — Adapta Color mod EUIPO — Coatings Foreign IP (Bio proof ADAPTA) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket Bio proof ADAPTA — appelkammerets ugyldighedserklæring — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001] — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001) — tilsidesættelse af retten til at blive hørt — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94 i forordning 2017/1001) — beviser fremlagt for første gang for Retten).....	69

2019/C 187/74	Sag T-229/17: Rettens dom af 10. april 2019 — Tyskland mod Kommissionen (Tilnærmelse af lovgivningerne — forordning (EU) nr. 305/2011 — forordning (EU) nr. 1025/2012 — byggevarer — harmoniserede standarder EN 14342:2013 og EN 14904:2006 — begrundelsespligt).....	70
2019/C 187/75	Sag T-319/17: Rettens dom af 9. april 2019 — Aldridge m.fl. mod Kommissionen (Personalesag — midlertidigt ansatte — OLAF — tidsbegrænset kontrakt — afgørelse truffet af OLAF's direktør om indførelse af en enkelt omklassificering til højere lønklasse — ansøgning om iværksættelse af en årlig omklassificering — foranstaltning af generel karakter — søgsmålsfrist — begyndelsestidspunkt — offentliggørelse på intranet — afvisning).....	71
2019/C 187/76	Sag T-371/17: Rettens dom af 9. april 2019 — Qualcomm og Qualcomm Europe mod Kommissionen (Konkurrence — markedet for basebandchipsæt, der anvendes i elektroniske anretninger beregnet til forbrugeranvendelse — administrativ procedure — artikel 18, stk. 3, og artikel 24, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 1/2003 — afgørelse om anmodning om oplysninger — begrundelsespligt — spørgsmålet, om de anmodede oplysninger er nødvendige — proportionalitet — bevisbyrde — princippet om forbuddet mod selvinkriminering — princippet om god forvaltningsskik).....	72
2019/C 187/77	Sag T-655/17: Rettens dom af 11. april 2019 — Inditex mod EUIPO — Ansell (ZARA TANZANIA ADVENTURES) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket ZARA TANZANIA ADVENTURES — det ældre EU-ordmærke ZARA — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001) — utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé — skade på de ældre varemærkers særpræg eller renommé).....	73
2019/C 187/78	Sag T-765/17: Rettens dom af 11. april 2019 — Kiku mod CPVO — Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Pinova) (Plantesorter — ugyldighedssag — æblesorten Pinova — afslag på ugyldighedsbegæringen — sortens nyhed — artikel 10 i forordning (EF) nr. 2100/94 — bevisbyrde — artikel 76 i forordning nr. 2100/94 — CPVO's prøvelse ex officio af de faktiske omstændigheder)	74
2019/C 187/79	Sag T-277/18: Rettens dom af 9. april 2019 — Zitro IP mod EUIPO (PICK & WIN MULTISLOT) (EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket PICK & WIN MULTISLOT — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)	74
2019/C 187/80	Sag T-303/18 RENV: Rettens dom af 10. april 2019 — AV mod Kommissionen (Personalesag — midlertidigt ansatte — ansættelse — ansættelsesvilkårenes artikel 13 — lægeundersøgelse forud for ansættelsen — ufuldstændige oplysninger i forbindelse med lægeundersøgelsen — den berørtes manglende oplysning om en sygdom — ansættelsesmyndighedens efterfølgende opdagelse — ansættelsesvilkårenes artikel 32 — anvendelse med tilbagevirkende kraft af et lægeligt forbehold på en varighed af fem år — indbringelse for Invaliditetsudvalget — rimelig frist — ansvar — ikke-økonomisk tab).....	75
2019/C 187/81	Sag T-323/18: Rettens dom af 11. april 2019 — Fomanu mod EUIPO — Fujifilm Imaging Germany (Gengivelse af en sommerfugl) (EU-varemærker — fortabelsessag — EU-figurmærket gengivelse af en sommerfugl — reel brug af varemærket — delvis fortabelse — artikel 18, stk. 1, i forordning (EU) 2017/1001 — artikel 58, stk. 1, litra a), og stk. 2, i forordning 2017/1001).....	76
2019/C 187/82	Sag T-403/18: Rettens dom af 11. april 2019 — Pharmadom mod EUIPO — Objectif Pharma (WS wellpharma shop) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket WS wellpharma shop — det ældre nationale ordmærke WELL AND WELL — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 2017/1001)	77

2019/C 187/83	Sag T-468/18: Rettens dom af 3. april 2019 — NSC Holding mod EUIPO — Ibercondor (CONDOR SERVICE, NSC) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket CONDOR SERVICE, NSC — ældre EU-or-mærke IBERCONDOR — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — relevant kundekreds — lighed mellem tjenesteydelserne — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)	77
2019/C 187/84	Sag T-477/18: Rettens dom af 11. april 2019 — Užstato sistemos administratorius mod EUIPO — DPG Deutsche Pfandsystem (Gengivelse af en flaske med en pil) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket gengivende en flaske med en pil — det ældre EU-figurmærke, der gengiver en dåse, en flaske og en pil — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001) .	78
2019/C 187/85	Sag T-555/18: Rettens dom af 3. april 2019 — Medrobotics mod EUIPO (See More. Reach More. Treat More.) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket See More. Reach More. Treat More. — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001).....	79
2019/C 187/86	Sag T-701/18: Sag anlagt den 8. april 2019 — SJ mod Kommissionen.....	80
2019/C 187/87	Sag T-177/19: Sag anlagt den 21. marts 2019 — Exxonmobil Petroleum & Chemical mod ECHA	80
2019/C 187/88	Sag T-186/19: Sag anlagt den 29. marts 2019 — Zubedi mod Rådet	82
2019/C 187/89	Sag T-189/19: Sag anlagt den 3. april 2019 — Haikal mod Rådet	82
2019/C 187/90	Sag T-211/19: Sag anlagt den 5. april 2019 — Le Pen mod Parlamentet.....	84
2019/C 187/91	Sag T-213/19: Sag anlagt den 8. april 2019 — AW mod Parlamentet	85
2019/C 187/92	Sag T-239/19: Sag anlagt den 9. april 2019 — Vinos de Arganza mod EUIPO — Nordbrand Nordhausen (ENCANTO)	85
2019/C 187/93	Sag T-241/19: Sag anlagt den 10. april 2019 — Spanien mod Kommissionen.....	86
2019/C 187/94	Sag T-249/19: Sag anlagt den 12. april 2019 — Karpeta-Kovalyova mod Kommissionen.....	87
2019/C 187/95	Sag T-250/19: Sag anlagt den 15. april 2019 — Tradición CZ mod EUIPO — Rivero Argudo (TRADICIÓN CZ, S.L.)	88
2019/C 187/96	Sag T-255/19: Sag anlagt den 18. april 2019 — Baustoffwerke Gebhart & Söhne mod EUIPO (BIOTON)	89

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER,
ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2019/C 187/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 182 af 27.5.2019

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 172 af 20.5.2019

EUT C 164 af 13.5.2019

EUT C 155 af 6.5.2019

EUT C 148 af 29.4.2019

EUT C 139 af 15.4.2019

EUT C 131 af 8.4.2019

Teksterne er tilgængelige på:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. marts 2019 — Kongeriget Spanien mod Europa-Parlamentet

(Sag C-377/16) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — sprogordning — udvælgelsesprocedure for kontraktansatte — indkaldelse af interessetilkendegivelser — chauffører — ansættelsesgruppe I — sprogkunderskaber — begrænsning af valget af sprog 2 i udvælgelsesproceduren til engelsk, fransk og tysk — kommunikationssprog — forordning nr. 1 — tjenestemandsvedtægten — ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte — forskelsbehandling på grund af sprog — begrundelse — tjenestens interesse)

(2019/C 187/02)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved M.J. García-Valdecasas Dorrego og M.A. Sampol Pucurull, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved D. Nessaf, C. Burgos og M. Rantala, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Indkaldelsen af interessetilkendegivelser Kontraktansatte — Ansættelsesgruppe I — Chauffører (M/K), EP/CAST/S/16/2016, annulleres.
- 2) Den database, der er oprettet i henhold til indkaldelsen af interessetilkendegivelser Kontraktansatte — Ansættelsesgruppe I — Chauffører (M/K), EP/CAST/S/16/2016, annulleres.
- 3) Europa-Parlamentet betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 314 af 29.8.2016.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. marts 2019 — Forbundsrepublikken Tyskland mod Europa Kommissionen

(Sag C-405/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — statsstøtte — støtte indrømmet med visse bestemmelser i den ændrede tyske lov om vedvarende energikilder (EEG-loven af 2012) — støtte til producenter af EEG-el og begrænset EEG-afgift for energiintensive brugere — afgørelse, der fastslår, at støtten er delvist uforenelig med det indre marked — begrebet »statsstøtte« — fordel — statsmidler — offentlig kontrol med midlerne — foranstaltning, der kan sidestilles med en afgift på elforbrug)

(2019/C 187/03)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og R. Kanitz, som befuldmægtigede, bistået af Rechtsanwalt T. Lübbig)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved K. Herrmann og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 10. maj 2016, Tyskland mod Kommissionen (T-47/15, EU:T:2016:281), ophæves.
- 2) Kommissionens afgørelse (EU) 2015/1585 af 25. november 2014 om støtteordningen SA. 33995 (2013/C) (ex 2013/NN) [gennemført af Tyskland til støtte for el fra vedvarende energikilder og energiintensive brugere] annulleres.
- 3) Europa-Kommissionen betaler omkostningerne både i forbindelse med appelsagen og i forbindelse med sagen i første instans.

⁽¹⁾ EUT C 326 af 5.9.2016.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 27. marts 2019 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-620/16) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — artikel 258 TEUF — afgørelse 2014/699/EU — princippet om loyalt samarbejde — artikel 4, stk. 3, TEU — formaliteten — virkningen af den adfærd, der lægges til last, på datoen for udløbet af den frist, der er fastsat i den begrundede udtalelse — fortsatte virkninger på enheden og sammenhængen i Den Europæiske Unions internationale optræden — om de foranstaltninger, som medlemsstaten har vedtaget for at efterkomme den begrundede udtalelse, er tilstrækkelige — Forbundsrepublikken Tysklands stemmeafgivning på det 25. møde i revisionsudvalget under Den Mellemstatslige Organisation for Internationale Jernbanebefordringer (OTIF) mod Unionens holdning som fastlagt i afgørelse 2014/699/EU, og denne medlemsstats udtrykkelige modstand mod denne holdning og mod fremgangsmåden for udøvelsen af stemmerettighederne som fastsat i denne afgørelse)

(2019/C 187/04)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved W. Mölls, L. Havas, J. Hottiaux og J. Norris-Usher, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og J. Möller, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Rådet for Den Europæiske Union (ved R. Liudvinaviciute-Cordeiro og J.-P. Hix, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Forbundsrepublikken Tyskland har, idet den på det 25. møde i revisionsudvalget under Den Mellemstatslige Organisation for Internationale Jernbanebefordringer (OTIF) stemte imod den holdning, der er fastlagt i Rådets afgørelse 2014/699/EU af 24. juni 2014 om fastsættelse af den holdning, der skal indtages på vegne af Den Europæiske Union på det 25. møde i OTIF's revisionsudvalg for så vidt angår visse ændringer i konventionen om internationale jernbanebefordringer (COTIF) og tillæggene dertil, og idet den offentligt erklærede sin opposition mod såvel denne holdning som mod den fremgangsmåde for udøvelsen af stemmerettighederne, der var fastsat deri, tilsidesat sine forpligtelser i henhold til denne afgørelse og artikel 4, stk. 3, TEU.
- 2) Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagsomkostningerne.
- 3) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 22 af 22.1.2018.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. marts 2019 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik og Republikken Litauen

(Sag C-621/16 P) (¹)

(Appel — sprogordning — almindelige udvælgelsesprøver med henblik på ansættelse af administratorer — meddelelse om udvælgelsesprøve — administratorer (AD 5) — administratorer (AD 6) inden for databeskyttelse — sprogkundskaber — begrænsning af valget af udvælgelsesprøvernes sprog 2 til engelsk, fransk og tysk — kommunikationssproget med Det Europæiske Personaleudvælgelseskontor (EPSO) — forordning nr. 1 — tjenstemandsvedtægten — forskelsbehandling på grund af sprog — begrundelse — tjenestens interesse — domstolsprøvelse)

(2019/C 187/05)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved L. Pignataro-Nolin og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

De andre parter i appellsagen: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato P. Gentili) og Republikken Litauen

Intervenant til støtte for den anden part i sagen: Kongeriget Spanien (ved M.J. García-Valdecasas Dorrego, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de omkostninger, der er afholdt af Den Italienske Republik.
- 3) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 46 af 13.2.2017.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 27. marts 2019 — Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel og Remedia d.o.o. mod Europa-Kommissionen

(Sag C-680/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — humanmedicinske lægemidler — direktiv 2001/83/EF — artikel 30, stk. 1 — Udvalget for Humanmedicinske Lægemidler — indbringelse for udvalget undergivet en betingelse om, at der ikke forinden er blevet truffet en national afgørelse — aktivstoffet estradiol — Europa-Kommissionens afgørelse, hvorved medlemsstaterne pålægges at tilbagekalde og ændre nationale markedsføringstilladelser for lægemidler til lokal anvendelse, der indeholder 0,01% estradiol)

(2019/C 187/06)

Processprog: tysk

Parter

Appellanter: Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel og Remedia d.o.o. (ved Rechtsanwälte P. Klappich og C. Schmidt)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved B.-R. Killmann, A. Sipos og M. Šimerdová, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Rets dom af 20. oktober 2016, August Wolff og Remedia mod Kommissionen (T-672/14, ikke trykt i Sml., EU:T:2016:623), ophæves.
- 2) Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2014) 6030 final af 19. august 2014 om markedsføringstilladelser for humanmedicinske lægemidler til lokal anvendelse med høje estradiol-koncentrationer i henhold til artikel 31 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/83/EF annulleres, for så vidt som nævnte afgørelse forpligter medlemsstaterne til at tage hensyn til de forpligtelser, der påhviler dem i medfør af denne afgørelse med hensyn til de i bilag I til afgørelsen opførte og ikke-opførte lægemidler med en massefraktion af estradiol på 0,01% til lokal anvendelse, for hvilke Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel og Remedia d.o.o. er indehavere af markedsføringstilladelser, med undtagelse af den begrænsning, hvorefter de i samme bilag opførte lægemidler med en massefraktion på 0,01% til lokal anvendelse kun må anvendes intravaginalt.

- 3) Europa-Kommissionen betaler sagsomkostningerne såvel i sagen i første instans som i appelsagen, med undtagelse af omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler, der betales af Dr. August Wolff GmbH & Co. KG Arzneimittel og Remedia d.o.o.

(¹) EUT C 78 af 13.3.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. marts 2019 — Abanca Corporación Bancaria SA mod Alberto García Salamanca Santos (C-70/17) og Bankia SA mod Alfonso Antonio Lau Mendoza og Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez (C-179/17) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Supremo, Juzgado de Primera Instancia no 1 de Barcelona — Spanien)

(Forenede sager C-70/17 og C-179/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — direktiv 93/13/EØF — artikel 6 og 7 — urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler — vilkår om førtidig ophævelse af en aftale om lån med pant i fast ejendom — erklæring om, at et kontraktvilkår er delvis urimeligt — den nationale retsinstans' beføjelser i forbindelse med et kontraktvilkår, der kvalificeres som »urimeligt« — erstatning af det urimelige kontraktvilkår med en bestemmelse i national ret)

(2019/C 187/07)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Supremo og Juzgado de Primera Instancia n° 1 de Barcelona

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Abanca Corporación Bancaria SA (C-70/17) og Bankia SA (C-179/17)

Sagsøgte: Alberto García Salamanca Santos (C-70/17) samt Alfonso Antonio Lau Mendoza og Verónica Yuliana Rodríguez Ramírez (C-179/17)

Konklusion

Artikel 6 og 7 i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at de for det første er til hinder for, at et vilkår om førtidig ophævelse af en aftale om lån med pant i fast ejendom, der er erklæret urimeligt, delvis opretholdes ved, at de elementer, der gør det urimeligt, fjernes, såfremt det ville være ensbetydende med at ændre indholdet af det nævnte vilkår og påvirke dets væsentlige indhold at fjerne disse elementer, og at disse samme artikler for det andet ikke er til hinder for, at den nationale ret afhjælper ugyldigheden af et sådant urimeligt vilkår ved at erstatte det med den nye affattelse af den lovbestemmelse, som dette vilkår var inspireret af, der finder anvendelse ved aftale herom mellem aftaleparterne, for så vidt som den omhandlede aftale om lån med pant i fast ejendom ikke kan opretholdes, såfremt det nævnte urimelige vilkår fjernes, og annullation af aftalen i dens helhed vil have særligt skadelige virkninger for forbrugeren.

(¹) EUT C 121 af 18.4.2017.
EUT C 231 af 17.7.2017

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. marts 2019 — Europa-Kommissionen mod Republikken Polen(Sag C-127/17) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — transport — direktiv 96/53/EF — international trafik — køretøjer, der er i overensstemmelse med grænseværdierne vedrørende vægt og dimensioner specificeret i dette direktiv — anvendelse af sådanne køretøjer, der er indregistreret eller taget i brug i en medlemsstat, på en anden medlemsstats område — særlig tilladelsesordning — artikel 3 og 7 — tiltrædelsesakten af 2003 — overgangsbestemmelser — bilag XII, punkt 8, stk. 3)

(2019/C 187/08)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved J. Hottiaux og W. Mölls, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Polen (ved B. Majczyna, M. Kamejsza-Kozłowska og J. Sawicka, som befuldmægtigede bestået af ekspert J. Waszkiewicz)

Konklusion

- 1) Republikken Polen har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3 og 7 i Rådets direktiv 96/53/EF af 25. juli 1996 om fastsættelse af de største tilladte dimensioner i national og international trafik og største tilladte vægt i international trafik for visse vej køretøjer i brug i Fællesskabet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/719 af 29. april 2015, sammenholdt med punkt 3.1 og 3.4 i bilag I til det nævnte direktiv 96/53, idet den kræver, at transportvirksomheder er i besiddelse af særlige tilladelser for at kunne anvende visse offentlige veje.
- 2) Republikken Polen betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 151 af 15.5.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. marts 2019 — Abubacarr Jawo mod Bundesrepublik Deutschland (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Tyskland)(Sag C-163/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — Dublinsystemet — forordning (EU) nr. 604/2013 — overførsel af asylansøgeren til den medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse — begrebet »forsvinde« — betingelser for forlængelse af overførselsfristen — artikel 4 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — alvorlig risiko for umenneskelig eller nedværdigende behandling efter afslutningen af asylproceduren — levevilkår for personer med international beskyttelse i den nævnte medlemsstat)

(2019/C 187/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Abubacarr Jawo

Sagsøgt: Bundesrepublik Deutschland

Konklusion

- 1) Artikel 29, stk. 2, andet punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne, skal fortolkes således, at en ansøger »forsvinder« i denne bestemmelses forstand, når den pågældende forsætligt undviger de nationale myndigheder, som har kompetence til at gennemføre vedkommendes overførsel, med henblik på at forhindre denne. Der er en formodning for, at dette er tilfældet, når denne overførsel ikke kan gennemføres som følge af, at denne ansøger har forladt det opholdssted, den pågældende var blevet anvist, uden at have oplyst de kompetente nationale myndigheder om sit fravær, forudsat at ansøgeren var blevet oplyst om sine forpligtelser i denne henseende, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve. Ansøgeren bevarer muligheden for at godtgøre, at den omstændighed, at den pågældende ikke har informeret de nævnte myndigheder om sit fravær, er begrundet i gyldige grunde og ikke i en hensigt om at undvige disse myndigheder.

Artikel 27, stk. 1, i forordning nr. 604/2013 skal fortolkes således, at den pågældende person inden for rammerne af en procedure iværksat til prøvelse af en afgørelse om overførsel kan påberåbe sig forordningens artikel 29, stk. 2, ved at gøre gældende, at overførselsfristen på seks måneder var udløbet, for så vidt som vedkommende ikke var forsvundet.

- 2) Artikel 29, stk. 2, andet punktum, i forordning nr. 604/2013 skal fortolkes således, at det med henblik på at forlænge fristen for overførsel til højst 18 måneder er tilstrækkeligt, at den anmodende medlemsstat inden udløbet af overførselsfristen på 6 måneder underretter den ansvarlige medlemsstat om den omstændighed, at den pågældende person er forsvundet, og samtidig angiver den nye frist for overførsel.
- 3) EU-retten skal fortolkes således, at dens anvendelsesområde omfatter spørgsmålet om, hvorvidt artikel 4 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder er til hinder for, at en ansøger om international beskyttelse i henhold til artikel 29 i forordning nr. 604/2013 overføres til den medlemsstat, der i overensstemmelse med denne forordning primært er ansvarlig for behandlingen af den pågældendes ansøgning om international beskyttelse, hvis denne ansøger i tilfælde af meddelelse af en sådan beskyttelse i denne medlemsstat vil være i alvorlig risiko for at blive underkastet umenneskelig eller nedværdigende behandling som omhandlet i nævnte artikel 4 som følge af de forventelige levevilkår, den pågældende vil leve under som en person med international beskyttelse i den nævnte medlemsstat.

Artikel 4 i chartret om grundlæggende rettigheder skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en sådan overførsel af ansøgeren om international beskyttelse, medmindre den ret, ved hvilken et søgsmål er anlagt til prøvelse af afgørelsen om overførsel, på grundlag af objektive, pålidelige, præcise og behørigt ajourførte oplysninger og i lyset af den i EU-retten sikrede norm for beskyttelse af de grundlæggende rettigheder fastslår, at denne risiko er reel for ansøgeren som følge af, at vedkommende i tilfælde af overførsel og af grunde, som er uafhængige af den pågældendes vilje og personlige valg, vil lide alvorlige materielle afsavn.

(¹) EUT C 318 af 25.9.2017.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 27. marts 2019 — Canadian Solar Emea GmbH m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

(Sag C-236/17 P) ⁽¹⁾

(Appel — dumping — import af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Kina — endelig antidumpingtold — forordning (EF) nr. 1225/2009 — artikel 3, stk. 7 — artikel 9, stk. 4 — det tidsmæssige anvendelsesområde for forordning (EU) nr. 1168/2012)

(2019/C 187/10)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd og Csi Solar Power Group Co. Ltd, tidligere Csi Solar Power (China), Inc. (ved advocats J. Bourgeois og A. Willems og advocaten S. De Knop, M. Meulenbelt og B. Natens)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved H. Marcos Fraile, som befuldmægtiget, bistået af avocată N. Tuominen) og Europa-Kommissionen (ved N. Kuplewatzky, J.-F. Brakeland og T. Maxian Rusche, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellerne forkastes.
- 2) Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., Csi Cells Co. Ltd og Csi Solar Power Group Co. Ltd betaler omkostningerne i forbindelse med hovedappellen.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger i forbindelse med hovedappellen.
- 4) Kommissionen betaler omkostningerne i forbindelse med kontraappellen.
- 5) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger i forbindelse med kontraappellen.

⁽¹⁾ EUT C 239 af 24.7.2017.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 27. marts 2019 — Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd og Csi Solar Power (China), Inc. mod Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

(Sag C-237/17 P) ⁽¹⁾

(Appel — subsidier — import af fotovoltaiske moduler af krystallinsk silicium og nøglekomponenter hertil (dvs. celler) med oprindelse i eller afsendt fra Kina — endelig udligningstold — forordning (EF) nr. 597/2009)

(2019/C 187/11)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu), Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang), Inc., Csi Cells Co. Ltd, Csi Solar Power Group Co. Ltd, tidligere Csi Solar Power (China) Inc. (ved advocats J. Bourgeois og A. Willems og advocaten S. De Knop og M. Meulenbelt)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved H. Marcos Fraile, som befuldmægtiget, bistået af avocată N. Tuominen) og Europa-Kommissionen (ved T. Maxian Rusche, J.-F. Brakeland og N. Kuplewatzky, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellerne forkastes.
- 2) Canadian Solar Emea GmbH, Canadian Solar Manufacturing (Changshu) Inc., Canadian Solar Manufacturing (Luoyang) Inc., Csi Cells Co. Ltd og Csi Solar Power Group Co. Ltd betaler omkostningerne i forbindelse med hovedappellen.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger i forbindelse med hovedappellen.
- 4) Kommissionen betaler omkostningerne i forbindelse med kontraappellen.
- 5) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger i forbindelse med kontraappellen.

(¹) EUT C 239 af 24.7.2017.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. marts 2019 — Rhein-Sieg-Kreis (sag C-266/17) og Rhenus Veniro GmbH & Co. KG (sag C-267/17) mod Verkehrsbetrieb Hüttebräucker GmbH, BVR Busverkehr Rheinland GmbH (sag C-266/17) og Kreis Heinsberg (sag C-267/17) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Forenede sager C-266/17 og C-267/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — transport — offentlig personbefordring med jernbane og ad vej — forordning (EF) nr. 1370/2007 — artikel 5, stk. 1 og 2 — direkte tildeling — kontrakter om offentlig personbefordring med bus og sporvogn — betingelser — direktiv 2004/17/EF — direktiv 2004/18/EF)

(2019/C 187/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

(Sag C-266/17)

Sagsøgere: Rhein-Sieg-Kreis

Sagsøgte: Verkehrsbetrieb Hüttebräucker GmbH og BVR Busverkehr Rheinland GmbH

Procesdeltager: Regionalverkehr Köln GmbH

(Sag C-267/17)

Sasøger: Rhenus Veniro GmbH & Co. KG

Sagsøgte: Kreis Heinsberg

Procesdeltager: WestVerkehr GmbH

Konklusion

Artikel 5, stk. 2, i Europa Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej finder ikke anvendelse på indgåelse af kontrakter om offentlig personbefordring med bus uden forudgående udbud, der ikke antager form af en koncessionskontrakt om tjenesteydelser som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter.

⁽¹⁾ EUT C 283 af 28.8.2017 og EUT C 269 af 14.8.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. marts 2019 — Bashar Ibrahim (sag C-297/17), Mahmud Ibrahim m.fl. (sag C-318/17) og Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji og Hosam Fattayrji (sag C-319/17) mod Bundesrepublik Deutschland og Bundesrepublik Deutschland mod Taus Magamadov (sag C-438/17) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesverwaltungsgericht — Tyskland)

(Forenede sager C-297/17, C-318/17, C-319/17 og C-438/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse — direktiv 2013/32/EU — artikel 33, stk. 2, litra a) — myndighederne i en medlemsstats afvisning af en ansøgning om asyl som følge af tidligere tildeling af subsidær beskyttelse i en anden medlemsstat — artikel 52 — direktivets tidsmæssige anvendelsesområde — artikel 4 og 18 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — systemiske mangler ved asylproceduren i denne anden medlemsstat — systematisk afslag på asylansøgninger — reel og påvist risiko for umenneskelig eller nedværdigende behandling — levevilkårene for personer med subsidær beskyttelsesstatus i denne sidstnævnte stat)

(2019/C 187/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesverwaltungsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Bashar Ibrahim (sag C-297/17), Mahmud Ibrahim, Fadwa Ibrahim, Bushra Ibrahim, Mohammad Ibrahim, Ahmad Ibrahim (sag C-318/17), Nisreen Sharqawi, Yazan Fattayrji, Hosam Fattayrji (sag C-319/17) og Bundesrepublik Deutschland (sag C-438/17)

Sagsøgte: Bundesrepublik Deutschland (sag C-297/17, C-318/17 og C-319/17) og Taus Magamadov (sag C-438/17)

Konklusion

- 1) Artikel 52, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/32/EU af 26. juni 2013 om fælles procedurer for tildeling og fratagelse af international beskyttelse skal fortolkes således, at det tillader en medlemsstat at fastsætte, at den nationale bestemmelse til gennemførelse af dette direktivs artikel 33, stk. 2, litra a), straks skal finde anvendelse på asylansøgninger, som endnu ikke er blevet endeligt afgjort, og som er indgivet inden den 20. juli 2015 og inden ikrafttrædelsen af denne nationale bestemmelse. Artikel 52, stk. 1, sammenholdt med bl.a. nævnte artikel 33, er derimod til hinder for en sådan øjeblikkelig anvendelse i en situation, hvor såvel asylansøgningen som anmodningen om tilbagetagelse er blevet indgivet inden ikrafttrædelsen af direktiv 2013/32, og hvor disse i henhold til artikel 49 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne, stadig fuldt ud er omfattet af anvendelsesområdet for Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandsstatsborger i en af medlemsstaterne.
- 2) I en situation som den i sagerne C-297/17, C-318/17 og C-319/17 omhandlede skal artikel 33 i direktiv 2013/32 fortolkes således, at den tillader medlemsstaterne at afvise en asylansøgning i medfør af nævnte artikel 33, stk. 2, litra a), uden at medlemsstaterne fortrinsvis skal eller kan anvende de procedurer for overtagelse eller tilbagetagelse, der er fastsat i forordning nr. 604/2013.
- 3) Artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at en medlemsstat udøver den i denne bestemmelse fastsatte mulighed for at afvise en ansøgning om tildeling af flygtningestatus med den begrundelse, at en anden medlemsstat allerede har indrømmet ansøgeren subsidær beskyttelse, når de forventelige levevilkår, som nævnte person vil leve under i sin egenskab af person med subsidær beskyttelsesstatus i denne anden medlemsstat, ikke udsætter den pågældende for en alvorlig risiko for at blive underkastet umenneskelig eller nedværdigende behandling som omhandlet i artikel 4 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Den omstændighed, at personer med en sådan subsidær beskyttelse ikke i den nævnte medlemsstat modtager nogen form for eksistenssikrende ydelser eller alene modtager sådanne ydelser i væsentligt begrænset omfang i forhold til andre medlemsstater, uden at de imidlertid behandles anderledes end denne medlemsstats statsborgere, kan ikke føre til den konklusion, at ansøgeren i denne medlemsstat vil blive udsat for en sådan risiko, medmindre denne omstændighed vil bevirke, at den pågældende ansøger som følge af sin særlige sårbarhed og af grunde, der er uafhængige af den pågældendes vilje og personlige valg, vil befinde sig i en situation med alvorlige materielle afsavn.

Artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at en medlemsstat udøver den nævnte mulighed, hvor asylproceduren i den anden medlemsstat, der har indrømmet ansøgeren subsidær beskyttelse, systematisk medfører afslag på tildeling af flygtningestatus til ansøgere om international beskyttelse, der opfylder betingelserne i kapitel II og III i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU af 13. december 2011 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidær beskyttelse, og for indholdet af en sådan beskyttelse, uden at der reelt er foretaget en vurdering.

(¹) EUT C 309 af 18.9.2017

EUT C 347 af 16.10.2017.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. marts 2019 — Mobit Soc.cons.arl mod Regione Toscana (C-350/17) og Autolinee Toscane SpA mod Mobit Soc.cons.arl (C-351/17) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio de Stato — Italien)

(Forenede sager C-350/17 og C-351/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forordning (EU) nr. 1370/2007 — offentlig personbefordring med jernbane og ad vej — artikel 5 — indgåelse af kontrakter om offentlig trafikbetjening — artikel 5, stk. 2 — kontrakt uden forudgående udbud — begrebet »intern operatør« — myndighed, der foretager en tilsvarende kontrol — artikel 8, stk. 2 — overgangsordning — kontrakten uden forudgående udbuds løbetid)

(2019/C 187/14)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio de Stato

Parter i hovedsagen

(Sag C-350/17)

Sagsøger: Mobit Soc. cons. arl

Sagsøgt: Regione Toscana

procesdeltagere: Autolinee Toscane SpA og Régie Autonome des Transports Parisiens (RATP) (Sag C-350/17)

(Sag C-351/17)

Sagsøger: Autolinee Toscane SpA

Sagsøgt: Mobit Soc. cons. Arl

procesdeltagere: Regione Toscana og Régie Autonome des Transports Parisiens (RATP) (Sag C-351/17)

Konklusion

Artikel 5 og artikel 8, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23. oktober 2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 skal fortolkes således, at denne forordnings artikel 5 ikke finder anvendelse på en tildelingsprocedure, som er gennemført før den 3. december 2019, hvorfor en kompetent myndighed, som inden denne dato ved en afgørelse om tildeling, der afslutter en udbudsprocedure, indgår en koncessionskontrakt om offentlig lokal personbefordring ad vej, ikke er forpligtet til at efterkomme den nævnte artikel 5.

⁽¹⁾ EUT C 330 af 2.10.2017.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 28. marts 2019 — Europa-Kommissionen mod Irland(Sag C-427/17) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — direktiv 91/271/EØF — opsamling og rensning af byspildevand — særlige omstændigheder — mest avancerede tekniske viden uden at det medfører urimelige udgifter — princippet om omkostningernes forholdsmæssighed — bevisbyrde — beviser)

(2019/C 187/15)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved K. Mifsud-Bonnici og E. Manhaeve, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Irland (ved J. Quaney, M. Browne og M.A. Joyce, som befuldmægtigede, bistået af S. Kingston, BL, C. Toland, SC, og B. Murray, SC)

Konklusion

1) Irland har tilsidesat sine forpligtelser

- i henhold til artikel 3, stk. 1 og 2, i Rådets direktiv 91/271/EØF af 21. maj 1991 om rensning af byspildevand, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1137/2008 af 22. oktober 2008, og bilag I, litra A, og fodnote 1 til dette direktiv, som ændret, idet denne medlemsstat ikke har sikret, at vand opsamlet i et kombineret spildevands- og regnvandssystem opbevares og ledes til rensning i overensstemmelse med kravene i dette direktiv, som ændret, for så vidt angår byområderne Athlone, Cork City, Enniscorthy med undtagelse af townland of Killagoley, Fermoy, Mallow, Midleton, Ringaskiddy og Roscommon Town
- i henhold til artikel 4, stk. 1 og/eller 3, i direktiv 91/271, som ændret ved forordning nr. 1137/2008, sammenholdt med dette direktivs artikel 10 og bilag 1, litra B, til dette direktiv, som ændret, ved ikke at tilvejebringe sekundær eller lignende rensning for så vidt angår byområderne Arklow, Athlone, Ballybofey/Stranorlar, Cobh, Cork City, Enfield, Enniscorthy, Fermoy, Killybegs, Mallow, Midleton, Passage/Monkstown, Rathcormac, Ringaskiddy, Ringsend, Roscommon Town, Shannon Town, Tubbercurry og Youghal
- i henhold til artikel 5, stk. 2 og 3, i direktiv 91/271, som ændret ved forordning nr. 1137/2008, sammenholdt med dette direktivs artikel 10 og bilag 1, litra B, til dette direktiv, som ændret, ved ikke at sikre, at byspildevand, der tilledes kloaknetene i byområderne Athlone, Cork City, Dundalk, Enniscorthy med undtagelse af townland of Killagoley, Fermoy, Killarney, Killybegs, Longford, Mallow, Midleton, Navan, Nenagh, Portarlinton, Ringsend, Roscrea og Tralee renses mere vidtgående end beskrevet artikel 4 i dette direktiv, som ændret, og i overensstemmelse med kravene i bilag I, B, i samme direktiv, som ændret, før det udledes til følsomme områder
- i henhold til artikel 12 i direktiv 91/271, som ændret ved forordning nr. 1137/2008, idet denne medlemsstat ikke har sikret, at bortskaffelse af spildevand fra rensningsanlæg for byspildevand i byområderne Arklow og Castlebridge foregår i henhold til forudgående bestemmelser og/eller særlige godkendelser.

2) I øvrigt frifindes Irland.

3) Irland betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 293 af 4.9.2017.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 21. marts 2019 — Abraxis Bioscience LLC mod Comptroller General of Patents (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-443/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — humanmedicinsk lægemiddel — supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler — forordning (EF) nr. 469/2009 — artikel 3, litra d) — betingelser for tildeling — opnåelse af en første tilladelse til markedsføring af produktet som lægemiddel — tilladelse, som gælder for et produkt som et lægemiddel, der udgør en ny formulering af en allerede kendt aktiv ingrediens)

(2019/C 187/16)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Abraxis Bioscience LLC

Sagsøgt: Comptroller General of Patents

Konklusion

Artikel 3, litra d), i Europa Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 469/2009 af 6. maj 2009 om det supplerende beskyttelsescertifikat for lægemidler, sammenholdt med denne forordnings artikel 1, litra b), skal fortolkes således, at den markedsføringstilladelse, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 3, litra b), og som påberåbes til støtte for en ansøgning om et supplerende beskyttelsescertifikat vedrørende en ny formulering af en gammel aktiv ingrediens, ikke kan anses for at være det omhandlede produkts første markedsføringstilladelse som lægemiddel, når denne aktive ingrediens allerede er genstand for en markedsføringstilladelse som sådan.

⁽¹⁾ EUT C 309 af 18.9.2017.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 19. marts 2019 — Préfet des Pyrénées-Orientales mod Abdelaziz Arib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier og Procureur général près la cour d'appel de Montpellier (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig)

(Sag C-444/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — område med frihed, sikkerhed og retfærdighed — grænsekontrol, asyl og indvandring — forordning (EU) 2016/399 — artikel 32 — en medlemsstats midlertidige genindførelse af grænsekontrol ved dens indre grænser — tredjelandssstatsborgers ulovlige indrejse — sidestilling af de indre grænser med de ydre grænser — direktiv 2008/115/EF — anvendelsesområde — artikel 2, stk. 2, litra a))

(2019/C 187/17)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Préfet des Pyrénées-Orientales

Sagsøgte: Abdelaziz Arib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier og Procureur général près la cour d'appel de Montpellier

Konklusion

Artikel 2, stk. 2, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold, sammenholdt med artikel 32 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU-kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks), skal fortolkes således, at den ikke finder anvendelse på situationen for en tredjelandstatsborger, der pågribes i umiddelbar nærhed af en indre grænse og med ulovligt ophold på en medlemsstats område, selv når den pågældende medlemsstat i medfør af denne forordnings artikel 25 har genindført grænsekontrol ved denne grænse på grund af en alvorlig trussel mod den offentlige orden eller den indre sikkerhed i denne medlemsstat.

(¹) EUT C 330 af 2.10.2017.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. marts 2019 — Falck Rettungsdienste GmbH og Falck A/S mod Stadt Solingen (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland)

(Sag C-465/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — indgåelse af offentlige kontrakter — direktiv 2014/24/EU — artikel 10, litra h) — særlige undtagelser for tjenesteydelseskontrakter — civilforsvar, beredskabstjenester og tjenester til forebyggelse af farer — nonprofitorganisationer eller -sammenslutninger — patienttransportambulancetjenester — kvalificeret transport med ambulance)

(2019/C 187/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Falck Rettungsdienste GmbH og Falck A/S

Sagsøgt: Stadt Solingen

Konklusion

- 1) Artikel 10, litra h), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud og om ophævelse af direktiv 2004/18/EF skal fortolkes således, at den undtagelse til anvendelsen af reglerne om indgåelse af offentlige kontrakter, som bestemmelsen indeholder, dækker behandling og pleje af akutte patienter i en redningsambulance udført af en paramediciner/ambulancebehandler, som er omfattet af CPV-kode [Common Procurement Vocabulary (det fælles glossar for offentlige kontrakter)] 75252000-7 (redningstjenester), samt kvalificeret transport med ambulance, der foruden befordringsydelsen omfatter behandling og pleje af patienter i en ambulance udført af en paramediciner med assistance fra en ambulancebehandler, som er omfattet af CPV-kode 85143000-3 (ambulancetjenester), forudsat at den med hensyn til denne kvalificerede transport med ambulance faktisk udføres af kvalificeret personale, som er uddannet i førstehjælp, og at den angår en patient, hvis sundhedstilstand risikerer at blive forværret under denne transport.

- 2) Artikel 10, litra h), i direktiv 2014/24 skal dels fortolkes således, at den er til hinder for, at hjælpeorganisationer, som efter national ret er godkendt som civil- og katastrofeberedskabsorganisationer, betragtes som »nonprofitorganisationer eller -sammenslutninger« i denne bestemmelses forstand, for så vidt som en anerkendelse af en status som hjælpeorganisation ikke i henhold til national ret er betinget af, at der ikke handles med gevinst for øje, dels således, at organisationer eller sammenslutninger, hvis formål består i at udføre almenyttige opgaver, som ikke driver erhvervsvirksomhed, og som geninvesterer eventuelle overskud for at nå organisationens eller sammenslutningens formål, udgør »nonprofitorganisationer eller -sammenslutninger« i den nævnte bestemmelses forstand.

(¹) EUT C 330 af 2.10.2017.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 28. marts 2019 — straffesager mod Alfonso Verlezza m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione — Italien)

(Forenede sager C-487/17 — C-489/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — miljø — direktiv 2008/98/EF og beslutning 2000/532/EF — affald — klassificering af affald som farligt — affald, som både kan tildeles koder for farligt og ikke-farligt affald)

(2019/C 187/19)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parterne i hovedsagen

Alfonso Verlezza, Riccardo Traversa, Irene Cocco, Francesco Rando, Carmelina Scaglione, Francesco Rizzi, Antonio Giuliano, Enrico Giuliano, Refecta Srl, E. Giovi Srl, Vetresco Srl og SE.IN Srl

Konklusion

- 1) Bilag III til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 1357/2014 af 18. december 2014, og bilaget til Kommissionens beslutning 2000/532/EF af 3. maj 2000 om afløsning af beslutning 94/3/EF om udarbejdelse af en liste over affald i henhold til artikel 1, litra a), i Rådets direktiv 75/442/EØF om affald og af Rådets beslutning 94/904/EF om udarbejdelse af en liste over farligt affald i henhold til artikel 1, stk. 4, i Rådets direktiv 91/689/EØF om farligt affald, som ændret ved Kommissionens afgørelse 2014/955/EU af 18. december 2014, skal fortolkes således, at indehaveren af affald, som enten ville kunne tildeles

koder, der svarer til farligt affald, eller koder, der svarer til ikke-farligt affald, men hvis sammensætning ikke umiddelbart er kendt, med henblik på denne klassificering skal fastlægge nævnte sammensætning og undersøge, om det omhandlede affald indeholder et eller flere farlige stoffer, der med rimelighed kan findes heri, for at fastslå, om dette affald udviser farlige egenskaber, og kan til dette formål anvende de prøveudtagninger, kemiske analyser og test, som er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 440/2008 af 30. maj 2008 om fastlæggelse af forsøgsmetoder i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), eller andre prøveudtagninger, kemiske analyser og test, der er anerkendt på internationalt plan.

- 2) Forsigtighedsprincippet skal fortolkes således, at i tilfælde, hvor det efter en så omfattende risikovurdering som muligt under hensyn til den foreliggende sags konkrete omstændigheder ikke er praktisk muligt for indehaveren af affald, som enten ville kunne tildeles koder, der svarer til farligt affald, eller koder, der svarer til ikke-farligt affald, at afgøre, om nævnte affald indeholder farlige stoffer, eller vurdere, hvilke farlige egenskaber dette affald udviser, skal affaldet klassificeres som farligt affald.

(¹) EUT C 374 af 6.11.2017.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 21. marts 2019 — Europa-Kommissionen mod Den Italienske Republik

(Sag C-498/17) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 1999/31/EF — artikel 14, litra b) og c) — deponering af affald — bestående deponeringsanlæg — tilsidesættelse)

(2019/C 187/20)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved G. Gattinara, F. Thiran og E. Sanfrutos Cano, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato G. Palatiello)

Konklusion

- 1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 14, litra b) og c), i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald, idet den med hensyn til deponeringsanlæggene i Avigliano (lokaliteten Serre Le Breccie), Ferrandina (lokaliteten Venita), Genzano di Lucania (lokaliteten Matinella), Latronico (lokaliteten Torre), Lauria (lokaliteten Carpineto), Maratea (lokaliteten Montescuro), Moliterno (lokaliteten Tempa La Guarella), de to deponeringsanlæg i Potenza (lokaliteten Montegrosso-Pallareta), deponeringsanlæggene i Rapolla (lokaliteten Albero in Piano), Roccanova (lokaliteten Serre), Sant'Angelo Le Fratte (lokaliteten Farisi), Campotosto (lokaliteten Reperduso), Capistrello (lokaliteten Trasolero), Francavilla (Valle Anzuca), L'Aquila (lokaliteten Ponte delle Grotte), Andria (D'Oria G. & C. Snc), Canosa (CO.BE.MA), Bisceglie (CO.GE.SER), Andria (F.lli Acquaviva), Trani (BAT-Igea Srl), Torviscosa (selskabet Caffaro), Atella (lokaliteten Cafaro), Corleto Perticara (lokaliteten Tempa Masone), Marsico Nuovo (lokaliteten Galaino), Matera (lokaliteten La Martella), Pescopagano (lokaliteten Domacchia), Rionero in Vulture (lokaliteten Ventaruolo), Salandra (lokaliteten Piano del Governo), San Mauro Forte (lokaliteten Priati), Senise (lokaliteten Palomabara), Tito (lokaliteten Aia dei Monaci), Tito (lokaliteten Valle del Forno), Capestrano (lokaliteten Tirassegno), Castellalto (lokaliteten Colle Coccu), Castelvechio Calvisio (lokaliteten Termine), Corfinio

(lokaliteten Cannucce), Corfinio (lokaliteten Case querceto), Mosciano S. Angelo (lokaliteten Santa Assunta), S. Omero (lokaliteten Ficcadenti), Montecorvino Pugliano (lokaliteten Parapoti), San Bartolomeo in Galdo (lokaliteten Serra Pastore), Trivignano (tidligere Cava Zof) og Torviscosa (lokaliteten La Valletta) ikke har truffet alle nødvendige foranstaltninger for, at de af disse deponeringsanlæg, som ikke har fået tilladelse til fortsat drift i overensstemmelse med dette direktivs artikel 8, nedlukkes snarest muligt i overensstemmelse med direktivets artikel 7, litra g), og artikel 13, eller idet den ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger for, at de af disse deponeringsanlæg, som har fået tilladelse til fortsat drift, bringes i overensstemmelse med nævnte direktiv, med undtagelse af kravene i bilag I, punkt 1, til dette direktiv.

- 2) Den Italienske Republik betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 338 af 9.10.2017.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 27. marts 2019 — Mariusz Pawlak mod Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Sąd Najwyższy — Polen)

(Sag C-545/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — det indre marked for posttjenester — direktiv 97/67/EF og 2008/6/EF — artikel 7, stk. 1 — begrebet »ene- eller særrettigheder for etablering og udførelsen af posttjenesterne« — artikel 8 — medlemsstaternes ret til at foranstalte postforkyndelse som led i retlige procedurer — frist for indlevering af et procesdokument ved en ret — fortolkning af national ret i overensstemmelse med EU-retten — grænser — direkte virkning påberåbt af en procesdeltager, der repræsenterer en medlemsstat inden for rammerne af en tvist mellem denne medlemsstat og en borger)

(2019/C 187/21)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Najwyższy

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mariusz Pawlak

Sagsøgt: Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

Konklusion

- 1) Artikel 7, stk. 1, første punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/6/EF af 20. februar 2008, sammenholdt med direktivets artikel 8, skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, der kun anderkender indleveringen af et procesdokument til et postkontor, der drives af den eneste virksomhed, der er udpeget som befordringspligtig virksomhed, som sidestillet med indgivelsen af et sådant dokument til den berørte ret, og dette uden objektiv begrundelse af hensyn til den offentlige orden eller den offentlige sikkerhed.

- 2) En offentlig myndighed, som anses for at være en procesdeltager, der repræsenterer en medlemsstat, kan ikke som sådan påberåbe sig det ændrede direktiv over for en borger.

(¹) EUT C 13 af 15.1.2018.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 27. marts 2019 — sag indledt af Oy Hartwall Ab (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Korkein hallinto-oikeus — Finland)

(Sag C-578/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — tilnærmelse af lovgivningerne — varemærker — direktiv 2008/95/EF — artikel 2 og artikel 3, stk. 1, litra b) — udelukkelse fra registrering eller ugyldighed — konkret bedømmelse af det fornødne særpræg — kvalifikation af et varemærke — betydning — farvemærke eller figurmærke — betingelser for registrering — grafisk gengivelse, der ikke er tilstrækkeligt klar og præcis)

(2019/C 187/22)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Oy Hartwall Ab

Procesdeltager: Patentti- ja rekisterihallitus

Konklusion

- 1) Artikel 2 og artikel 3, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker skal fortolkes således, at den kvalifikation, som indgiveren giver et tegn ved dets registrering, som »farvemærke« eller »figurmærke« blandt flere elementer udgør et relevant element med henblik på at fastlægge, om dette tegn kan udgøre et varemærke som omhandlet i dette direktivs artikel 2, og om dette varemærke i givet fald har fornødent særpræg som omhandlet i det nævnte direktivs artikel 3, stk. 1, litra b), men fritager ikke den kompetente myndighed på varemærkeområdet for sin forpligtelse til at foretage en konkret helhedsanalyse af det omhandlede varemærkes fornødne særpræg, hvilket indebærer, at denne myndighed ikke kan afslå registrering af et tegn som varemærke alene af den grund, at dette tegn ikke har opnået fornødent særpræg på grund af den brug, der er gjort deraf, i forhold til de varer og tjenesteydelser, der ansøges om.
- 2) Artikel 2 i direktiv 2008/95 skal fortolkes således, at den under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede er til hinder for registrering af et tegn som varemærke, når der foreligger en modsigelse i varemærkeansøgningen, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at efterprøve.

(¹) EUT C 412 af 4.12.2017.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 21. marts 2019 — Henri Pouvin og Marie Dijoux, gift Pouvin mod Electricité de France (EDF) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour de cassation — Frankrig)

(Sag C-590/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 93/13/EØF — anvendelsesområde — artikel 2, litra b) og c) — begreberne »forbruger« og »erhvervsdrivende« — finansiering af erhvervelse af en fast bopæl — lån med sikkerhed i fast ejendom indrømmet af en arbejdsgiver til dennes ansatte og den ansattes ægtefælle som solidarisk hæftende medlåntager)

(2019/C 187/23)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour de cassation

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Henri Pouvin og Marie Dijoux, gift Pouvin

Sagsøgt: Electricité de France (EDF)

Konklusion

Artikel 2, litra b), i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler skal fortolkes således, at en ansat i en virksomhed og dennes ægtefælle, der med denne virksomhed indgår en låneaftale, som hovedsageligt er forbeholdt denne virksomheds ansatte, med henblik på at finansiere erhvervelse af en fast ejendom til privat formål, skal anses for at være »forbrugere« som omhandlet i denne bestemmelse.

Artikel 2, litra c), i direktiv 93/13 skal fortolkes således, at denne virksomhed skal anses for at være »erhvervsdrivende« som omhandlet i denne bestemmelse, når den indgår en sådan låneaftale som led i sin erhvervsaktivitet, selv om indrømmelse af lån ikke er virksomhedens hovedaktivitet.

⁽¹⁾ EUT C 437 af 18.12.2017.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 28. marts 2019 — Cogeco Communications Inc mod Sport TV Portugal SA, Controlinveste-SGPS SA og NOS-SGPS SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa — Portugal)

(Sag C-637/17) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 102 TEUF — ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet — direktiv 2014/104/EU — artikel 9, stk. 1 — artikel 10, stk. 2-4 — artikel 21 og 22 — søgsmål i henhold til national ret angående erstatning for overtrædelser af bestemmelser i medlemsstaternes og Den Europæiske Unions konkurrenceret — retsvirkninger af nationale afgørelser — forældelsesfrist — gennemførelse — tidsmæssig anvendelse)

(2019/C 187/24)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Tribunal Judicial da Comarca de Lisboa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Cogeco Communications Inc

Sagsøgte: Sport TV Portugal SA, Controlinveste-SGPS SA og NOS-SGPS SA

Konklusion

- 1) Artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/104/EU af 26. november 2014 om visse regler for søgsmål i henhold til national ret angående erstatning for overtrædelser af bestemmelser i medlemsstaternes og Den Europæiske Unions konkurrenceret skal fortolkes således, at dette direktiv ikke finder anvendelse på tvisten i hovedsagen.
- 2) Artikel 102 TEUF og effektivitetsprincippet skal fortolkes således, at de er til hinder for nationale bestemmelser, som dels fastsætter, at forældelsesfristen for erstatningssøgsmål er tre år og begynder at løbe fra den dato, hvor skadelidte fik kendskab til sin ret til erstatning, selv om vedkommende ikke er bekendt med den ansvarliges identitet, dels ikke fastsætter nogen mulighed for suspension eller afbrydelse af fristen i den periode, hvor sagen behandles ved den nationale konkurrencemyndighed.

(¹) EUT C 32 af 29.1.2018.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 27. marts 2019 — slewo — schlafen leben wohnen GmbH mod Sascha Ledowski (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-681/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — direktiv 2011/83/EU — artikel 6, stk. 1, litra k), og artikel 16, litra e) — aftale om fjernsalg — fortrydelsesret — undtagelser — begrebet »forseglede varer, som af sundhedsbeskyttelses- eller hygiejnemæssige årsager ikke er egnede til at blive returneret, og hvor forseglingen er blevet brudt efter leveringen« — en madras, hvis beskyttelse er blevet fjernet af forbrugeren efter levering)

(2019/C 187/25)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: slewo — schlafen leben wohnen GmbH

Sagsøgt: Sascha Ledowski

Konklusion

Artikel 16, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF skal fortolkes således, at begrebet »forseglede varer, som af sundhedsbeskyttelses- eller hygiejnemæssige årsager ikke er egnede til at blive returneret, og hvor forseglingen er blevet brudt efter leveringen« som omhandlet i denne bestemmelse, ikke omfatter en vare såsom en madras, hvis beskyttelse er blevet fjernet af forbrugeren efter levering.

(¹) EUT C 112 af 26.3.2018.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 21. marts 2019 — Unareti SpA mod Ministero dello Sviluppo Economico m.fl. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-702/17) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — det indre marked for naturgas — koncessioner på distribution af offentlige tjenesteydelser — førtidig opsigelse af koncessioner ved udløbet af en overgangsperiode — tilbagekøbsværdi, som den indtrædende koncessionshaver skal betale til den tidligere koncessionshaver — princippet om retssikkerhed)

(2019/C 187/26)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Unareti SpA

Sagsøgte: Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri — Dipartimento per gli Affari Regionali, Autorità Garante per l'Energia Elettrica il Gas e il Sistema Idrico — Sede di Milano, Presidenza del Consiglio dei Ministri — Conferenza Stato Regioni ed Unificata, Ministero per gli affari regionali, Dipartimento per gli affari regionali e le autonomie og Conferenza Unificata Stato Regioni e Enti Locali

Konklusion

EU-retten på området for koncessioner på offentlige tjenesteydelser, sammenholdt med princippet om retssikkerhed, skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der ændrer referencebestemmelserne for beregningen af den tilbagekøbsværdi, som indehavere af koncessioner på distribution af naturgas har ret til, hvilke koncessioner blev tildelt uden en forudgående udbudsprocedure som følge af den førtidige opsigelse af disse koncessioner med henblik på at tildele dem igen efter en udbudsprocedure.

(¹) EUT C 112 af 26.3.2018.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 28. marts 2019 — AS Tallinna Vesi mod Keskkonnaamet (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tallinna Ringkonnakohus — Estland)

(Sag C-60/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — miljø — affald — direktiv 2008/98/EF — genanvendelse og nyttiggørelse af affald — specifikke kriterier for, hvornår spildevandsslam ophører med at være affald, efter at det har gennemgået en nyttiggørelsesoperation — manglende kriterier på EU- eller nationalt plan)

(2019/C 187/27)

Processprog: estisk

Den forelæggende ret

Tallinna Ringkonnakohus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Tallinna Vesi AS

Sagsøgt: Keskkonnaamet

Procesdeltager: Keskkonnaministeerium

Konklusion

Artikel 6, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver skal fortolkes således, at denne bestemmelse

- ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der bestemmer, at såfremt der ikke på EU-plan er blevet fastlagt kriterier for affaldsfasens ophør for visse særlige former for affald, afhænger affaldsfasens ophør af, om der for denne type affald er blevet fastlagt kriterier i en national, almengyldig retsakt, og
- ikke under omstændigheder som de i hovedsagen foreliggende giver en affaldsindehaver ret til at anmode om, at den kompetente myndighed eller en domstol i en medlemsstat træffer bestemmelse om affaldsfasens ophør.

⁽¹⁾ EUT C 142 af 23.4.2018.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 28. marts 2019 — Idi Srl mod Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Consiglio di Stato — Italien)

(Sag C-101/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter — direktiv 2004/18/EF — artikel 45, stk. 2, første afsnit, litra b) — ansøgerens eller tilbudsgiverens personlige forhold — medlemsstaternes mulighed for at udelukke enhver aktør, der er genstand for en tvangsakkord, fra deltagelse i en udbudsprocedure — national lovgivning, som udelukker personer, for hvilke en sag med henblik på åbning af tvangsakkord »er under behandling«, medmindre akkordplanen fastsætter en videreførelse af aktiviteten — aktør, der har indgivet en begæring om tvangsakkord under forbehold af muligheden for at fremlægge en plan, der fastsætter en videreførelse af aktiviteten)

(2019/C 187/28)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Idi Srl

Sagsøgt: Arcadis — Agenzia Regionale Campana Difesa Suolo

Procesdeltager: Regione Campania

Konklusion

Artikel 45, stk. 2, første afsnit, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/18/EF af 31. marts 2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, der gør det muligt fra en offentlig udbudsprocedure at udelukke en økonomisk aktør, der på tidspunktet for udelukkelsesafgørelsen har indgivet en begæring om at blive omfattet af en tvangsakkord, idet den pågældende har forbeholdt sig muligheden for at fremlægge en plan, der fastsætter en videreførelse af aktiviteten.

⁽¹⁾ EUT C 166 af 14.5.2018.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 26. marts 2019 — SM mod Entry Clearance Officer og UK Visa Section (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Supreme Court of the United Kingdom — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-129/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — unionsborgerskab — unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område — direktiv 2004/38/EF — familiemedlemmer til unionsborgeren — artikel 2, nr. 2), litra c) — begrebet »direkte efterkommere« — barn, der er sat under permanent juridisk værgemål i henhold til den algeriske kafala-ordning (plejeforhold) — artikel 3, stk. 2, litra a) — andre familiemedlemmer — artikel 7 og artikel 24, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — familieliv — barnets tarv)

(2019/C 187/29)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court of the United Kingdom

Parter i hovedsagen

Sagsøger: SM

Sagsøgt: Entry Clearance Officer, UK Visa Section

Procesdeltagere: Coram Children's Legal Centre (CCLC) og AIRE Centre

Konklusion

Det i artikel 2, nr. 2), litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF indeholdte begreb »direkte efterkommere« til en unionsborger skal fortolkes således, at det ikke omfatter et barn, der er sat under permanent juridisk værgemål hos en unionsborger i henhold til den algeriske kafala-ordning, for så vidt som denne anbringelse ikke skaber noget slægtskabsforhold mellem dem.

Det tilkommer imidlertid de kompetente nationale myndigheder at lette indrejse og ophold for et sådant barn i dets egenskab af andet familiemedlem til en unionsborger i overensstemmelse med direktivets artikel 3, stk. 2, litra a), sammenholdt med artikel 7 og artikel 24, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, efter at have foretaget en afbalanceret og rimelig vurdering af alle de aktuelle og relevante omstændigheder i den foreliggende sag under hensyntagen til de forskellige involverede interesser og navnlig det pågældende barns tarv. For det tilfælde, at det efter denne vurdering er godtgjort, at barnet og dets værge, som er unionsborger, forventes at ville have et faktisk familieliv, og at barnet er afhængigt af sin værge, vil de krav, der er knyttet til den grundlæggende ret til respekt for familielivet, sammenholdt med forpligtelsen til at tage hensyn til barnets tarv, principielt indebære, at det pågældende barn skal tildeles en ret til indrejse og ophold med henblik på at gøre det muligt for barnet at leve sammen med sin værge i sidstnævntes værtsmedlemsstat.

⁽¹⁾ EUT C 134 af 16.4.2018.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 28. marts 2019 — River Kwai International Food Industry Co. Ltd mod Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD), Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

(Sag C-144/18 P) ⁽¹⁾

(Appel — dumping — endelig antidumpingtold på importen af visse former for sukkermajs, tilberedt eller konserveret, i form af kerner, med oprindelse i Thailand — interimundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1225/2009)

(2019/C 187/30)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: River Kwai International Food Industry Co. Ltd (ved advokaten F. Graafsma og J. Cornelis)

De andre parter i appellsagen: Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) (ved avocats A. Willems og C. Zimmermann og advocaat S. De Knop), Rådet for Den Europæiske Union (ved S. Boelaert, som befuldmægtiget) og Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland og A. Demeneix, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) River Kwai International Food Industry Co. Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler de af Association européenne des transformateurs de maïs doux (AETMD) og Rådet for Den Europæiske Union afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 142 af 23.4.2018.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 27. marts 2019 — Mydibel SA mod État belge (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Mons — Belgien)

(Sag C-201/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — harmonisering af afgiftslovgivningerne — fradrag for indgående afgift — investeringsgode i form af fast ejendom — salg og tilbageleasing (sale and lease back) — regulering af momsfradrag — princippet om momsens neutralitet — ligebehandlingsprincippet)

(2019/C 187/31)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Mons

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Mydibel SA

Sagsøgt: État belge

Konklusion

- 1) Med forbehold af den efterprøvelse af de relevante faktiske omstændigheder og den relevante nationale ret, der skal foretages af den forelæggende ret, skal artikel 184, 185, 187 og 188 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, som ændret ved Rådets direktiv 2009/162/EU af 22. december 2009, fortolkes således, at de ikke pålægger en forpligtelse til at regulere merværdiafgiften (moms) på en fast ejendom, der oprindeligt er fratrasket korrekt, når denne ejendom har været genstand for en ikke-momspligtig sale and lease back-transaktion (salg og tilbageleasing) under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede.
- 2) En fortolkning af artikel 184, 185, 187 og 188 i direktiv 2006/112, som ændret ved direktiv 2009/162, hvorefter disse pålægger en forpligtelse til at regulere det oprindeligt foretagne fradrag af merværdiafgift (moms) under omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede, er i overensstemmelse med princippet om momsens neutralitet og ligebehandlingsprincippet.

(¹) EUT C 182 af 28.5.2018.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 21. marts 2019 — Tecnoservice Int. Srl., under konkurs mod Poste Italiane SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale ordinario di Udine — Italien)

(Sag C-245/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — betalingstjenester i det indre marked — direktiv 2007/64/EF — artikel 74, stk. 2 — ordre om betaling ved bankoverførsel — ukorrekt entydig identifikationskode angivet af betaleren — gennemførelse af betalingstransaktionen på grundlag af den entydige identifikationskode — ansvar for betalingsmodtagerens udbyder af betalingstjenester)

(2019/C 187/32)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale ordinario di Udine

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Tecnoservice Int. Srl., under konkurs

Sagsøgt: Poste Italiane SpA

Konklusion

Artikel 74, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked og om ændring af direktiv 97/7/EF, 2002/65/EF, 2005/60/EF og 2006/48/EF og om ophævelse af direktiv 97/5/EF skal fortolkes således, at når en betalingsordre gennemføres i overensstemmelse med den af brugeren af betalingstjenesten angivne entydige identifikationskode, som ikke svarer til navnet på den betalingsmodtager, som denne bruger har angivet, finder den begrænsning af betalings-tjenesteudbyderens ansvar, der er fastsat i denne bestemmelse, både anvendelse på betalerens udbyder af betalingstjenester og på betalingsmodtagerens udbyder af betalingstjenester.

(¹) EUT C 249 af 16.7.2018.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. marts 2019 — Milan Vinš mod Odvolací finanční ředitelství (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Nejvyšší správní soud — Den Tjekkiske Republik)

(Sag C-275/18) (¹)

(Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem — direktiv 2006/112/EF — artikel 131 og artikel 146, stk. 1, litra a) — fritagelse for levering af varer, der forsendes eller transporteres uden for Den Europæiske Union — betingelse for fritagelse fastsat i national ret — henførelse af varer under en bestemt toldordning — bevis for henførelse under proceduren for udførsel)

(2019/C 187/33)

Processprog: tjekkisk

Den forelæggende ret

Nejvyšší správní soud

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Milan Vinš

Sagsøgt: Odvolací finanční ředitelství

Konklusion

Artikel 146, stk. 1, litra a), og artikel 131 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem, sammenholdt med artikel 131 heri, skal fortolkes således, at bestemmelsen er til hinder for, at en national lovbestemmelse undergiver merværdiafgiftsfritagelsen for varer, der er bestemt til at blive udført fra Den Europæiske Union, en betingelse om, at varerne er blevet henført under toldproceduren for udførsel i en situation, hvor det er fastslået, at betingelserne for fritagelsen, herunder navnlig de pågældende varers udførsel fra Unionens toldområde, er opfyldt.

(¹) EUT C 221 af 25.6.2018.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 21. marts 2019 — Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH og Société traitements chimiques des métaux mod Europa-Kommissionen

(Sag C-312/18 P) ⁽¹⁾

(Appel — karteller — markedet for genanvendelse af batterier til biler — afgørelse, hvorved der fastslås en overtrædelse af artikel 101 TEUF og pålægges bøder — berigtigelsesafgørelse, hvorved de købsværdier for modtagerne, der blev udeladt i den oprindelige afgørelse, tilføjes — søgsmålsfrist — begyndelsestidspunkt — forsinkelse — afvisning)

(2019/C 187/34)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH og Société traitements chimiques des métaux (ved M. Brealey, QC, advokat I. Vandenborre og avocat S. Dionnet)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved G. Conte, I. Rogalski, J. Szczodrowski og F. van Schaik, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen afvises.
- 2) Eco-Bat Technologies Ltd, Berzelius Metall GmbH og Société traitements chimiques des métaux (STCM) betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 231 af 2.7.2018.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Cluj (Rumænien) den 1. februar 2019 — NG og OH mod SC Banca Transilvania SA

(Sag C-81/19)

(2019/C 187/35)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Cluj

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: NG og OH

Sagsøgt: SC Banca Transilvania SA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 1, [stk. 2], i direktiv 93/13/EØF ⁽¹⁾ fortolkes således, at den ikke er til hinder for at undersøge den urimelige karakter af et kontraktvilkår, der gentager en udfyldende bestemmelse, som parterne kunne fravige, men som de konkret ikke fraveg, fordi kontraktvilkåret ikke blev genstand for forhandling, såsom det i den foreliggende situation omhandlede kontraktvilkår om, at lånet skal tilbagebetales i samme udenlandske valuta som den, hvori det blev ydet?
- 2) Kan det i en sammenhæng, hvor en forbruger i forbindelse med indgåelse af et lån i udenlandsk valuta ikke er blevet forevist beregninger/prognoser om den økonomiske virkning af et eventuelt valutakursudsving på de samlede aftalemæssige betalingsforpligtelser, hævdes med rette, at et kontraktvilkår om, at kursrisikoen bæres alene af forbrugeren (i kraft af det nominalistiske princip), er affattet klart og forståeligt, og at den erhvervsdrivende/banken i god tro har opfyldt sin oplysningspligt over for aftaleparten, såfremt forbrugernes maksimale gældsætningsgrad fastsat af Banca Națională a României (den rumænske nationalbank) er opgjort med henvisning til den vekselkurs, som var gældende på datoen for ydelse af lånet?
- 3) Er direktiv 93/13/EØF, retspraksis vedrørende dette direktiv samt effektivitetsprincippet til hinder for, at en aftale fortsætter uforandret på trods af, at et kontraktvilkår om kursrisiko er blevet erklæret urimeligt? Hvilken ændring er mulig for at undlade at anvende det urimelige kontraktvilkår og for at overholde effektivitetsprincippet?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT 1993, L 95, s. 29)

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunalul Olt (Rumænien) den 5. februar 2019 — Asociația
»Forumul Judecătorilor Din România« mod Inspekția Judiciară**

(Sag C-83/19)

(2019/C 187/36)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Tribunalul Olt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Asociația »Forumul Judecătorilor Din România«

Sagsøgt: Inspecția Judiciară

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal den mekanisme for samarbejde og kontrol (MSK), der blev oprettet ved Kommissionens beslutning 2006/928/EF af 13. december 2006 ⁽¹⁾, anses for en retsakt udstedt af en EU-institution som omhandlet i artikel 267 TEUF, som kan fortolkes af Den Europæiske Unions Domstol?
- 2) Er indholdet, karakteren og varigheden af den mekanisme for samarbejde og kontrol (MSK), der blev oprettet ved Kommissionens beslutning 2006/928/EF af 13. december 2006, omfattet af anvendelsesområdet for traktaten om Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union, som Rumænien undertegnede i Luxembourg den 25. april 2005? Er kravene i de rapporter, der udarbejdes inden for rammerne af denne mekanisme, bindende for Rumænien?
- 3) Skal artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i traktaten om Den Europæiske Union fortolkes således, at medlemsstaterne forpligtes til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre en effektiv retsbeskyttelse på de områder, der er omfattet af EU-retten, dvs. garantier for en uafhængig disciplinær procedure for rumænske dommere, hvor der ikke foreligger nogen risiko for politisk påvirkning af sådanne procedurers forløb, f.eks. ved at regeringen direkte, herunder foreløbigt, udpeger ledelsen i Inspecția Judiciară (retsinspektoratet, Rumænien)?
- 4) Skal artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union fortolkes således, at medlemsstaterne har pligt til at opfylde de retsstatskriterier, som også er fastsat i de rapporter, der udarbejdes inden for rammerne af den mekanisme for samarbejde og kontrol (MSK), der blev oprettet ved Kommissionens beslutning 2006/928/EF af 13. december 2006, i forbindelse med procedurer, hvor regeringen direkte, herunder foreløbigt, udpeger ledelsen i Inspecția Judiciară (retsinspektoratet, Rumænien)?

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning af 13.12.2006 om oprettelse af en mekanisme for samarbejde og kontrol vedrørende Rumæniens fremskridt med opfyldelsen af specifikke benchmarks på områdernes retsreform og bekæmpelse af korruption (EUT 2006, L 354, s. 56).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel Pitești (Rumænien) den 18. februar 2019 —
Asociația »Forumul Judecătorilor Din România« og Asociația »Mișcarea pentru Apărarea
Statutului Procurorilor« mod Consiliul Superior al Magistraturii**

(Sag C-127/19)

(2019/C 187/37)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel Pitești

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Asociația »Forumul Judecătorilor Din România« og Asociația »Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor«

Sagsøgt: Consiliul Superior al Magistraturii

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal den mekanisme for samarbejde og kontrol (MSK), der blev oprettet ved Kommissionens beslutning 2006/928/EF⁽¹⁾ af 13. december 2006, anses for en retsakt udstedt af en EU-institution som omhandlet i artikel 267 TEUF, som kan fortolkes af Den Europæiske Unions Domstol?
- 2) Er indholdet, karakteren og varigheden af den mekanisme for samarbejde og kontrol (MSK), der blev oprettet ved Kommissionens beslutning 2006/928/EF af 13. december 2006, omfattet af anvendelsesområdet for traktaten om Republikken Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse af Den Europæiske Union, som Rumænien undertegnede i Luxembourg den 25. april 2005? Er kravene i de rapporter, der udarbejdes inden for rammerne af denne mekanisme, bindende for Rumænien?
- 3) Skal artikel 2 TEU, sammenholdt med artikel 4, stk. 3, TEU, fortolkes således, at Rumæniens forpligtelse til at opfylde kravene i de rapporter, som udarbejdes inden for rammerne af den mekanisme for samarbejde og kontrol (MSK), der blev oprettet ved Kommissionens beslutning 2006/928/EF af 13. december 2006, er omfattet af medlemsstatens forpligtelse til at overholde retsstatsprincippet?
- 4) Er artikel 2 TEU og navnlig forpligtelsen til at respektere retsstatens værdier til hinder for en lov om oprettelse og organisering af en afdeling for efterforskning af overtrædelser begået inden for retsvæsenet i tilknytning til anklagemyndigheden ved Înalta Curte de Casație și Justiție (kassationsdomstol, Rumænien) som følge af muligheden for at lægge indirekte pres på retsmedslemmende?
- 5) Er princippet om domstolenes uafhængighed, der er fastsat i artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU og i artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som fortolket i Den Europæiske Unions Domstols praksis (dom af 27.2.2018, Associação Sindical dos Juízes Portugueses, C-64/16, EU:C:2018:117), til hinder for, at der oprettes en afdeling for efterforskning af overtrædelser begået inden for retsvæsenet i tilknytning til anklagemyndigheden ved Înalta Curte de Casație și Justiție (kassationsdomstol), henset til reglerne for udnævnelse/afsættelse af de anklagere, der er ansat i denne afdeling, reglerne for udøvelse af funktioner i forbindelse med denne afdeling samt den måde, hvorpå kompetencen fastlægges, herunder det begrænsede antal stillinger i denne afdeling?

⁽¹⁾ Kommissionens beslutning 2006/928/EF af 13.12.2006 om oprettelse af en mekanisme for samarbejde og kontrol vedrørende Rumæniens fremskridt med opfyldelsen af specifikke benchmarks på områderne retsreform og bekæmpelse af korruption (EUT 2006, L 354, s. 56)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Steiermark (Østrig) den 20. februar 2019 — DY

(Sag C-138/19)

(2019/C 187/38)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Parter i hovedsagen

Sagsøger: DY

Sagsøgt: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Procesdeltager: Finanzpolizei

Præjudicielle spørgsmål

1. Skat artikel 56 TEUF, Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF ⁽²⁾ fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, som fastsætter meget store bøder for overtrædelser af formelle forpligtelser i forbindelse med beskæftigelse af arbejdstagere på tværs af grænserne, såsom manglende opbevaring af lønbilag eller manglende anmeldelse til den centrale koordinationsinstans, navnlig store minimumsbøder, som idømmes kumulativt pr. berørt arbejdstager?
2. I tilfælde af, at det første spørgsmål besvares benægtende:

Skat artikel 56 TEUF samt direktiv 96/71/EF og direktiv 2014/67/EU fortolkes således, at de er til hinder for pålæggelse af kumulative bøder for overtrædelser af formelle forpligtelser ved beskæftigelse af arbejdstagere på tværs af grænserne uden absolutte maksimumgrænser?
3. Skat artikel 56 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, hvorefter der skal indleveres en ændringsanmeldelse til den centrale koordinationsinstans i tilfælde af, at den midlertidige aktivitet i værtslandet bringes til ophør og/eller afbrydes før tid?
4. I tilfælde af, at det tredje spørgsmål ikke besvares bekræftende:

Skat artikel 56 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, der ikke fastsætter en rimelig frist for indlevering af en ændringsanmeldelse?
5. Skat artikel 56 TEUF og artikel 9 i direktiv 2014/67/EU fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, der bestemmer, at det med henblik på kravet om fremlæggelse af visse dokumenter ikke er tilstrækkeligt efterfølgende at fremlægge alle relevante dokumenter inde for en rimelig frist?
6. Skat artikel 56 TEUF og artikel 9 i direktiv 2014/67/EU fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, hvorefter udenlandske tjenesteydere skal fremlægge dokumenter ud over de i artikel 9 i direktiv 2014/67/EU anførte, som hverken er relevante eller hensigtsmæssige, og som heller ikke er klart definerede i national ret, såsom f.eks. lønopgørelser, lønkontoark, lønfortegnelser, lønskattekort, til- og afmeldelser, sygesikringsoplysninger, anmeldelses- og afgiftsafregningsfortegnelser, dokumenter vedrørende løngruppe, certifikater)?

⁽¹⁾ EFT 1997, L 18, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15.5.2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked (EUT 2014, L 159, s. 11).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Steiermark (Østrig) den 20. februar 2019 — DY

(Sag C-139/19)

(2019/C 187/39)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Parter i hovedsagen

Sagsøger: DY

Sagsøgt: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Procesdeltager: Finanzpolizei

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 56 TEUF, Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF ⁽²⁾ fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, som fastsætter meget store bøder for overtrædelser af formelle forpligtelser i forbindelse med beskæftigelse af arbejdstagere på tværs af grænserne, såsom manglende opbevaring af lønbilag eller manglende anmeldelse til den centrale koordinationsinstans, navnlig store minimumsbøder, som idømmes kumulativt pr. berørt arbejdstager?

2. I tilfælde af, at det første spørgsmål besvares benægtende:

Skal artikel 56 TEUF samt direktiv 96/71/EF og direktiv 2014/67/EU fortolkes således, at de er til hinder for pålæggelse af kumulative bøder for overtrædelser af formelle forpligtelser ved beskæftigelse af arbejdstagere på tværs af grænserne uden absolutte maksimumgrænser?

3. Skal artikel 56 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, hvorefter der skal indleveres en ændringsanmeldelse til den centrale koordinationsinstans i tilfælde af, at den midlertidige aktivitet i værtslandet bringes til ophør og/eller afbrydes før tid?

4. I tilfælde af, at det tredje spørgsmål ikke besvares bekræftende:

Skal artikel 56 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, der ikke fastsætter en rimelig frist for indlevering af en ændringsanmeldelse?

5. Skal artikel 56 TEUF og artikel 9 i direktiv 2014/67/EU fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, der bestemmer, at det med henblik på kravet om fremlæggelse af visse dokumenter ikke er tilstrækkeligt efterfølgende at fremlægge alle relevante dokumenter inden for en rimelig frist?

6. Skal artikel 56 TEUF og artikel 9 i direktiv 2014/67/EU fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, hvorefter udenlandske tjenesteydere skal fremlægge dokumenter ud over de i artikel 9 i direktiv 2014/67/EU anførte, som hverken er relevante eller hensigtsmæssige, og som heller ikke er klart definerede i national ret, såsom f.eks. lønopgørelser, lønkontoark, lønfortegnelser, lønskattkort, til- og afmeldelser, sygesikringsoplysninger, anmeldelses- og afgiftsafregningsfortegnelser, dokumenter vedrørende løngruppe, certifikater?

⁽¹⁾ EFT 1997, L 18, s. 1.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15.5.2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked (EUT 2014, L 159, s. 11).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Steiermark (Østrig) den
20. februar 2019 — EX**

(Sag C-140/19)

(2019/C 187/40)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Parter i hovedsagen

Sagsøger: EX

Sagsøgt: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Procesdeltager: Finanzpolizei

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 56 TEUF, Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser ⁽¹⁾ og Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF ⁽²⁾ fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, som fastsætter meget store bøder for overtrædelser af formelle forpligtelser i forbindelse med beskæftigelse af arbejdstagere på tværs af grænserne, såsom manglende opbevaring af lønbilag eller manglende anmeldelse til den centrale koordinationsinstans, navnlig store minimumsbøder, som idømmes kumulativt pr. berørt arbejdstager?

2. I tilfælde af, at det første spørgsmål besvares benægtende:

Skal artikel 56 TEUF samt direktiv 96/71/EF og direktiv 2014/67/EU fortolkes således, at de er til hinder for pålæggelse af kumulative bøder for overtrædelser af formelle forpligtelser ved beskæftigelse af arbejdstagere på tværs af grænserne uden absolutte maksimumgrænser?

3. Skal artikel 56 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, hvorefter der skal indleveres en ændringsanmeldelse til den centrale koordinationsinstans i tilfælde af, at den midlertidige aktivitet i værtslandet bringes til ophør og/eller afbrydes før tid?

4. I tilfælde af, at det tredje spørgsmål ikke besvares bekræftende:

Skal artikel 56 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, der ikke fastsætter en rimelig frist for indlevering af en ændringsanmeldelse?

5. Skal artikel 56 TEUF og artikel 9 i direktiv 2014/67/EU fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, der bestemmer, at det med henblik på kravet om fremlæggelse af visse dokumenter ikke er tilstrækkeligt efterfølgende at fremlægge alle relevante dokumenter inde for en rimelig frist?
6. Skal artikel 56 TEUF og artikel 9 i direktiv 2014/67/EU fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, hvorefter udenlandske tjenesteydere skal fremlægge dokumenter ud over de i artikel 9 i direktiv 2014/67/EU anførte, som hverken er relevante eller hensigtsmæssige, og som heller ikke er klart definerede i national ret, såsom f.eks. lønopgørelser, lønkontoark, lønfortegnelser, lønskattkort, til- og afmeldelser, sygesikringsoplysninger, anmeldelses- og afgiftsafregningsfortegnelser, dokumenter vedrørende løngruppe, certifikater?

(¹) EFT 1997, L 18, s. 1.

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15.5.2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked (EUT 2014, L 159, s. 11).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesverwaltungsgericht Steiermark (Østrig) den
20. februar 2019 — EX**

(Sag C-141/19)

(2019/C 187/41)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Parter i hovedsagen

Sagsøger: EX

Sagsøgt: Bezirkshauptmannschaft Hartberg-Fürstenfeld

Procesdeltager: Finanzpolizei

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 56 TEUF, Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (¹) og Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15. maj 2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF (²) fortolkes således, at de er til hinder for en national bestemmelse, som fastsætter meget store bøder for overtrædelser af formelle forpligtelser i forbindelse med beskæftigelse af arbejdstagere på tværs af grænserne, såsom manglende opbevaring af lønbilag eller manglende anmeldelse til den centrale koordinationsinstans, navnlig store minimumsbøder, som idømmes kumulativt pr. berørt arbejdstager?

2. I tilfælde af, at det første spørgsmål besvares benægtende:

Skal artikel 56 TEUF samt direktiv 96/71/EF og direktiv 2014/67/EU fortolkes således, at de er til hinder for pålæggelse af kumulative bøder for overtrædelser af formelle forpligtelser ved beskæftigelse af arbejdstagere på tværs af grænserne uden absolutte maksimumgrænser?

3. Skal artikel 56 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, hvorefter der skal indleveres en ændringsanmeldelse til den centrale koordinationsinstans i tilfælde af, at den midlertidige aktivitet i værtslandet bringes til ophør og/eller afbrydes før tid?

4. I tilfælde af, at det tredje spørgsmål ikke besvares bekræftende:

Skal artikel 56 TEUF fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning, der ikke fastsætter en rimelig frist for indlevering af en ændringsanmeldelse?

5. Skal artikel 56 TEUF og artikel 9 i direktiv 2014/67/EU fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, der bestemmer, at det med henblik på kravet om fremlæggelse af visse dokumenter ikke er tilstrækkeligt efterfølgende at fremlægge alle relevante dokumenter inde for en rimelig frist?

6. Skal artikel 56 TEUF og artikel 9 i direktiv 2014/67/EU fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, hvorefter udenlandske tjenesteydere skal fremlægge dokumenter ud over de i artikel 9 i direktiv 2014/67/EU anførte, som hverken er relevante eller hensigtsmæssige, og som heller ikke er klart definerede i national ret, såsom f.eks. lønopgørelser, lønkontoark, lønfortegnelser, lønskattkort, til- og afmeldelser, sygesikringsoplysninger, anmeldelses- og afgiftsafregningsfortegnelser, dokumenter vedrørende løngruppe, certifikater?

(¹) EFT 1997, L 18, s. 1.

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/67/EU af 15.5.2014 om håndhævelse af direktiv 96/71/EF om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser og om ændring af forordning (EU) nr. 1024/2012 om administrativt samarbejde via informationssystemet for det indre marked (EUT 2014, L 159, s. 11).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel București (Rumænien) den 26. februar 2019 — Hecta Viticol SRL mod Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău og Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați

(Sag C-184/19)

(2019/C 187/42)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel București

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Hecta Viticol SRL

Sagsøgt: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) — Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Biroul Vamal de Interior Buzău og Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Galați

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er bestemmelserne i artikel 7, 11 [og] 15 i Rådets direktiv 92/83/EØF ⁽¹⁾ af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for alkohol og alkoholholdige drikkevarer samt bestemmelserne i artikel 5 i Rådets direktiv 92/84/EØF ⁽²⁾ af 19. oktober 1992 om indbyrdes tilnærmelse af punktafgiftssatserne for alkohol og alkoholholdige drikkevarer til hinder for bestemmelserne i artikel I, nr. 21, og artikel IV, stk. 1, i lovdekret nr. 54/2010 af 23. juni 2010 om en række foranstaltninger for at modvirke afgiftsunddragelse?
- 2) Er retssikkerhedsprincippet og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning til hinder for bestemmelserne i artikel I, nr. 21, og artikel IV, stk. 1, i lovdekret nr. 54/2010 af 23. juni 2010 om en række foranstaltninger for at modvirke afgiftsunddragelse, der ændrer punktafgiftssatsen for andre ikke-mousserende gærede drikkevarer end øl og vin?

⁽¹⁾ EFT 1992 L 316, s. 21.

⁽²⁾ EFT 1992 L 316, s. 29.

Appel iværksat den 22. februar 2019 af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil til prøvelse af dom afsagt af Retten (Ottende Afdeling) den 13. december 2018 i sag T-537/17, De Loecker mod EU-Udenrigstjenesten

(Sag C-187/19 P)

(2019/C 187/43)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten) (ved S. Marquardt og R. Spac, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Stéphane De Loecker

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Den appellerede dom ophæves.
- EU-Udenrigstjenesten frindes for så vidt angår påstanden om annullation af afgørelsen af 10. oktober 2016 om afslag på klagen over psykisk chikane rettet mod den daværende Chief Operating Officer ved EU-Udenrigstjenesten.
- Appellindstævnte tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellen er rettet mod den appellerede doms præmis 57, 58 og 65. Ifølge EU-Udenrigstjenesten begik Retten en retlig fejl ved i dommens præmis 65 at fastslå, at EU-Udenrigstjenesten ikke havde opfyldt dommen af 16. december 2015, De Loecker mod EU-Udenrigstjenesten (F-34/15), korrekt og havde tilsidesat appellants ret til kontradiktion ved ikke at høre ham i forbindelse med den analyse, der går forud for indledningen af en administrativ undersøgelse.

I denne sammenhæng er EU-Udenrigstjenesten af den opfattelse, at Retten begik en retlig fejl i forbindelse med bedømmelsen af de faktiske omstændigheder i sagen ved at gengive den fulgte procedure urigtigt og ved at bortse fra den omstændighed, at EU-Udenrigstjenesten havde hørt appellanten og givet ham lejlighed til at fremkomme med alle elementer til supplerende af hans oprindelige klage, og dette inden at videregive sagsakterne til Kommissionens tjenestegrene med henblik på den indledende undersøgelse.

Desuden blev dommen De Loecker mod EU-Udenrigstjenesten (F-34/15) fortolket forkert, som om den pålagde EU-Udenrigstjenesten en pligt til at høre sagsøgeren allerede på tidspunktet for den indledende procedure (den appellerede domspræmis 55-57).

Endelig har EU-Udenrigstjenesten gjort gældende, at Retten anlagde et åbenbart urigtigt skøn vedrørende proceduren, idet den overførte konklusionerne i dommen af 14. februar 2017, Kerstens mod Kommissionen (T-270/16 P, nævnt i den appellerede doms præmis 58) til nærværende sag. Retten tog ikke hensyn til, at der i nærværende sag kun var tale om en indledende analyse og ikke om en administrativ undersøgelse.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel București (Rumænien) den 28. februar 2019 — PJ mod QK

(Sag C-195/19)

(2019/C 187/44)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel București

Parter i hovedsagen

Sagsøger: PJ

Sagsøgt: QK

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er den mekanisme for samarbejde og kontrol (MSK), der blev oprettet ved Kommissionens beslutning 2006/928/EF af 13. december 2006 ⁽¹⁾, og kravene i de rapporter, der udarbejdes inden for rammerne af denne mekanisme, bindende for Rumænien?

- 2) Er artikel 67, stk. 1, TEUF samt artikel 2, første punktum, TEU, og artikel 9, første punktum, TEU til hinder for en national lovgivning, hvorved der oprettes en afdeling af anklagemyndigheden, som har enekompetence til at efterforske enhver overtrædelse begået af dommere eller anklagere?
- 3) Er princippet om EU-rettens forrang, der er fastsat ved dom af 15. juli 1964, Costa, 6/64, EU:C:1964:66, og ved Domstolens senere faste praksis, til hinder for en national lovgivning, som gør det muligt for et politisk-retsligt organ såsom Curtea Constituțională a României (forfatningsdomstol, Rumænien) at tilsidesætte det ovenfor nævnte princip ved afgørelser, der ikke kan gøres til genstand for appel?

(¹) Kommissionens beslutning af 13.12.2006 om oprettelse af en mekanisme for samarbejde og kontrol vedrørende Rumæniens fremskridt med opfyldelsen af specifikke benchmarks på områdene retsreform og bekæmpelse af korruption (EUT 2006, L 354, s. 56).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungarn) den
6. marts 2019 — UO mod Készenléti Rendőrség**

(Sag C-211/19)

(2019/C 187/45)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Miskolci Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: UO

Sagsøgt: Készenléti Rendőrség

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 1, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (⁽¹⁾) fortolkes således, at det personelle anvendelsesområde for dette direktiv afgrænses af artikel 2 i Rådets direktiv 89/391/EØF om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet (⁽²⁾)?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 2, stk. 2, i Rådets direktiv 89/391/EØF om iværksættelse af foranstaltninger til forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet da fortolkes således, at artikel 2, nr. 1) og 2), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden ikke finder anvendelse på politifolk, der er medlemmer af politiets indsatsstyrkes professionelle personale?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/88/EF af 4.11.2003 om visse aspekter i forbindelse med tilrettelæggelse af arbejdstiden (EUT 2003, L 299, s. 9).

(²) EFT 1989, L 183, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Wiener Neustadt (Østrig) den 13. marts 2019 — YS mod NK

(Sag C-223/19)

(2019/C 187/46)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht Wiener Neustadt

Parter i hovedsagen

Sagsøger: YS

Sagsøgt: NK

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Omfatter anvendelsesområdet for direktiv 79/7/EØF⁽¹⁾ af 19. december 1978 om gradvis gennemførelse af princippet om ligebehandling af mænd og kvinder med hensyn til social sikring og/eller direktiv 2006/54/EF⁽²⁾ af 5. juli 2006 om gennemførelse af princippet om lige muligheder for og ligebehandling af mænd og kvinder i forbindelse med beskæftigelse og erhverv bestemmelser i en medlemsstat, der medfører, at et væsentligt større antal mænd end kvinder, der har ret til en arbejdsmarkedspension, ved udbetaling af den pågældende arbejdsmarkedspension behandles således, at den tidligere arbejdsgiver skal tilbageholde beløb og har ret til at anvende disse frit, og er sådanne bestemmelser udtryk for en forskelsbehandling som omhandlet i nævnte direktiver?
- 2) Omfatter anvendelsesområdet for direktiv 2000/78/EF⁽³⁾ af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv bestemmelser i en medlemsstat, der er udtryk for en forskelsbehandling på grund af alder, idet medlemsstatens bestemmelser udelukkende indebærer økonomiske byrder for ældre personer, der i henhold til en aftale har et privatretligt krav på ydelse af en arbejdsmarkedspension i form af en direkte ydelsesdefineret ordning, hvorimod yngre og helt unge personer, der har indgået arbejdsmarkedspensionsaftaler, ikke påføres nogen økonomiske byrder?
- 3) Såfremt medlemsstatens bestemmelser ikke indebærer nogen former for forskelsbehandling, der er forbudt i henhold til direktiv 79/7/EØF, direktiv 2000/78/EF og direktiv 2006/54/EF, finder bestemmelserne i chartret om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), navnlig forbuddene mod forskelsbehandling i henhold til chartrets artikel 20 og 21, da anvendelse på arbejdsmarkedspensioner?
- 4) Skal chartrets artikel 20 ff. fortolkes således, at disse regler er til hinder for bestemmelser i en medlemsstat, der gennemfører EU-retten som omhandlet i chartrets artikel 51, og som er udtryk for forskelsbehandling på grund af køn, alder, formueforhold eller andre forhold, f.eks. de ejendomsforhold, der gør sig gældende for deres tidligere arbejdsgiver, af personer, der har et privatretligt krav på en arbejdsmarkedspension, i forhold til andre personer, der har et krav på en arbejdsmarkedspension, og forbyder chartret sådanne former for forskelsbehandling?
- 5) Er nationale bestemmelser, som kun pålægger en lille gruppe af personer, der har et kontraktmæssigt krav på en arbejdsmarkedspension i form af en direkte ydelsesdefineret ordning, en pligt til at erlægge finansielle ydelser til deres tidligere arbejdsgiver, når disse bestemmelser kun omfatter personer med høj arbejdsmarkedspension, også udtryk for en forskelsbehandling på grund af formueforhold i henhold til chartrets artikel 21?

- 6) Skal chartrets artikel 17 fortolkes således, at denne regel er til hinder for bestemmelser i en medlemsstat, hvorved der direkte ved lov og uden erstatning foretages et eksproprierende indgreb i en aftale mellem to private parter om arbejdsmarkedspension i form af en direkte ydelsesdefineret ordning til skade for en tidligere arbejdstager i en virksomhed, der har truffet foranstaltninger med henblik på at sikre arbejdsmarkedspensionen og som ikke er i økonomiske vanskeligheder?
- 7) Udgør det forhold, at der for så vidt angår en person, som har krav på en arbejdsmarkedspension, ved lov pålægges den tidligere arbejdsgiver en pligt til at undlade at udbetale visse dele af det aftalte vederlag (af den aftalte arbejdsmarkedspension), som en tilsidesættelse af aftalefriheden et indgreb i arbejdsgiverens ejendomsret?
- 8) Skal chartrets artikel 47 fortolkes således, at denne regel er til hinder for bestemmelser i en medlemsstat, der foretager en ekspropriation direkte ved lov og ikke indrømmer andre muligheder for at modsætte sig ekspropriationen end at anlægge sag mod den, der drager fordel af ekspropriationen (den tidligere arbejdsgiver, der er debitor i henhold til pensionsaftalen), med påstand om erstatning og tilbagebetaling af det beløb, der er blevet eksproprieret?

(¹) EFT 1979, L 6, s. 24.

(²) EUT 2006, L 204, s. 23.

(³) EFT 2000, L 303, s. 16.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Den Haag, tingstedet i Haarlem (Nederlandene)
den 14. marts 2019 — R.N.N.S. mod Minister van Buitenlandse Zaken**

(Sag C-225/19)

(2019/C 187/47)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Den Haag, tingstedet i Haarlem

Parter i hovedsagen

Sagsøger: R.N.N.S.

Sagsøgt: Minister van Buitenlandse Zaken

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en klagesag som omhandlet i visumkodeksens (¹) artikel 32, stk. 3, vedrørende en endelig afgørelse om afslag på visum af den grund, der omhandles i visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra a), nr. vi), et effektivt retsmiddel som omhandlet i artikel 47 i EU's charter om grundlæggende rettigheder under følgende omstændigheder:

— i begrundelsen for afgørelsen har medlemsstaten anført: »De anses af en eller flere medlemsstater for at udgøre en trussel mod den offentlige orden, indre sikkerhed eller folkesundhed, som defineret i Schengengrænsekodeksens artikel 2, nr. 19, henholdsvis 21, eller mod en eller flere medlemsstaters internationale forbindelser«

- hverken i afgørelsen eller under klagesagen anfører medlemsstaten, hvilken særlig eller hvilke særlige af de i visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra a), nr. vi, nævnte fire grunde, der gøres gældende mod ansøgeren
 - under klagesagen anfører medlemsstaten ikke andre nærmere materielle oplysninger eller nogen støtte for den eller de grunde, der ligger til grund for indsigelsen fra den anden medlemsstat (eller de andre medlemsstater)?
- 2) Er der under de i spørgsmål 1 beskrevne omstændigheder tale om god forvaltning som omhandlet i artikel 41 i EU's charter om grundlæggende rettigheder, særligt når henses til forvaltningens pligt til at begrunde sine afgørelser?
- 3) a. Skal spørgsmål 1 og 2 besvares anderledes, såfremt medlemsstaten i den endelige afgørelse om visum henviser til en eksisterende og tilstrækkelig tydeligt angivet mulighed i den anden medlemsstat for at indlede en klagesag mod den ved navns nævnelse anførte ansvarlige myndighed i den anden medlemsstat (eller de andre medlemsstater), som har indgivet den i visumkodeksen artikel 32, stk. 1, litra a), nr. vi), omhandlede indsigelse, og hvorunder afslagsgrunden kan behandles?
- b. Kræves det for en bekræftende besvarelse af spørgsmål 1 i forbindelse med spørgsmål 3.a., at afgørelsen i en klagesag mod den medlemsstat, der har truffet den endelige afgørelse, udsættes, indtil ansøgeren har haft lejlighed til at anvende klagemuligheden i den anden medlemsstat (eller de andre medlemsstater), og såfremt ansøgeren gør brug af denne mulighed, at den endelige afgørelse er truffet i denne klagesag?
- 4) Har det for besvarelsen af spørgsmålene nogen betydning, om den myndighed, der i medlemsstaten (eller i medlemsstaterne) har fremsat indsigelse mod, at der udstedes visum, kan gives lejlighed til at indtræde i klagesagen mod den endelige afgørelse om visum som den anden modpart, og herved kan få lejlighed til at underbygge den eller de grunde, som indsigelsen støttes på?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13.7.2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) (EUT 2009, L 243, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank Den Haag, tingstedet i Haarlem (Nederlandene)
den 14. marts 2019 — K. A. mod Minister van Buitenlandse Zaken**

(Sag C-225/19)

(2019/C 187/48)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Den Haag, tingstedet i Haarlem

Parter i hovedsagen

Sagsøger: K. A.

Sagsøgt: Minister van Buitenlandse Zaken

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en klagesag som omhandlet i visumkodeksens ⁽¹⁾ artikel 32, stk. 3, vedrørende en endelig afgørelse om afslag på visum af den grund, der omhandles i visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra a), nr. vi), et effektivt retsmiddel som omhandlet i artikel 47 i EU's charter om grundlæggende rettigheder under følgende omstændigheder:
 - i begrundelsen for afgørelsen har medlemsstaten anført: »De anses af en eller flere medlemsstater for at udgøre en trussel mod den offentlige orden, indre sikkerhed eller folkesundhed, som defineret i Schengengrænsekodeksens artikel 2, nr. 19, henholdsvis 21, eller mod en eller flere medlemsstaters internationale forbindelser«
 - hverken i afgørelsen eller under klagesagen anfører medlemsstaten, hvilken særlig eller hvilke særlige af de i visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra a), nr. vi, nævnte fire grunde, der gøres gældende mod ansøgeren
 - under klagesagen anfører medlemsstaten ikke andre nærmere materielle oplysninger eller nogen støtte for den eller de grunde, der ligger til grund for indsigelsen fra den anden medlemsstat (eller de andre medlemsstater)?
- 2) Er der under de i spørgsmål 1 beskrevne omstændigheder tale om god forvaltning som omhandlet i artikel 41 i EU's charter om grundlæggende rettigheder, særligt når henses til forvaltningens pligt til at begrunde sine afgørelser?
- 3)
 - a. Skal spørgsmål 1 og 2 besvares anderledes, såfremt medlemsstaten i den endelige afgørelse om visum henviser til en eksisterende og tilstrækkelig tydeligt angivet mulighed i den anden medlemsstat for at indlede en klagesag mod den ved navns nævnelse anførte ansvarlige myndighed i den anden medlemsstat (eller de andre medlemsstater), som har indgivet den i visumkodeksens artikel 32, stk. 1, litra a), nr. vi), omhandlede indsigelse, og hvorunder afslagsgrunden kan behandles?
 - b. Kræves det for en bekræftende besvarelse af spørgsmål 1 i forbindelse med spørgsmål 3.a., at afgørelsen i en klagesag mod den medlemsstat, der har truffet den endelige afgørelse, udsættes, indtil ansøgeren har haft lejlighed til at anvende klagemuligheden i den anden medlemsstat (eller de andre medlemsstater), og såfremt ansøgeren gør brug af denne mulighed, at den endelige afgørelse er truffet i denne klagesag?
- 4) Har det for besvarelsen af spørgsmålene nogen betydning, om den myndighed, der i medlemsstaten (eller i medlemsstaterne) har fremsat indsigelse mod, at der udstedes visum, kan gives lejlighed til at indtræde i klagesagen mod den endelige afgørelse om visum som den anden modpart, og herved kan få lejlighed til at underbygge den eller de grunde, som indsigelsen støttes på?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13.7.2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) (EUT 2009, L 243, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Gerechtshof te Amsterdam (Nederlandene) den 14. marts 2019 — Dexia Nederland BV mod XXX

(Sag C-229/19)

(2019/C 187/49)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Gerechtshof te Amsterdam

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Dexia Nederland BV

Sagsøgt: XXX

Præjudicielt spørgsmål

Skal direktiv 93/13 ⁽¹⁾ fortolkes således, at et vilkår bedømt ud fra kriterierne i dette direktiv må betragtes som urimeligt allerede af den grund, at vilkåret, bedømt ud fra alle omstændigheder i forbindelse med aftalens indgåelse, indebærer mulighed for en betydelig skævhed i parternes indbyrdes relationer alt efter forholdene i aftalens løbetid, særlig fordi vilkåret giver den erhvervsdrivende en mulig fordel i tilfælde af aftalens ophør før tid, idet den erhvervsdrivende må anvende en på forhånd fastsat procentsats på resten af leasingbeløbet som en undtagelse fra de nationale regler, hvorefter denne fordel ikke er fastsat på forhånd, men skal fastsættes ud fra alle omstændigheder i forbindelse med aftalens ophør, særligt størrelsen af den rentesats, som i den resterende løbetid kan anvendes på et beløb, der er modtaget før tid?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT 1993, L 95, s. 29).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (Ungarn) den 19. marts 2019 — Gömböc Kutató, Szolgálató és Kereskedelmi Kft. mod Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala

(Sag C-237/19)

(2019/C 187/50)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Appellant: Gömböc Kutató, Szolgáltató és Kereskedelmi Kft.

Indstævnt: Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 3, stk. 1, litra e), [nr. ii),] i direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker ⁽¹⁾ fortolkes således, at tegn, der udelukkende består af udformningen af en vare,
 - a) kun kan undersøges, hvis udformningen er nødvendig for at opnå det ønskede tekniske resultat på grundlag af den grafiske gengivelse, der fremgår af registreringen, eller
 - b) kan den relevante kundekreds' opfattelse også tages i betragtning?

Med andre ord: kan det tages i betragtning, at den relevante kundekreds ved, at den udformning, der ønskes registreret, er nødvendig for at opnå det ønskede tekniske resultat?
- 2) Skal artikel 3, stk. 1, litra e), [nr. iii),] i direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker fortolkes således, at registreringshindringen gør sig gældende for tegn, der udelukkende består af udformningen af en vare, og med hensyn til hvilke det kan fastslås, om udformningen giver varen en væsentlig værdi, henset til den opfattelse eller det kendskab, som køberen har til den vare, der er gengivet grafisk?
- 3) Skal artikel 3, stk. 1, litra e), [nr. iii),] i direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker fortolkes således, at registreringshindringen gør sig gældende for tegn, der udelukkende består af en udformning,
 - a) som på grund af sin individuelle karakter allerede er omfattet af beskyttelsen af design, eller
 - b) hvis æstetiske udseende i sig selv giver varen en form for værdi?

⁽¹⁾ EUT 2008, L 299, s. 25.

**Appel iværksat den 18. marts 2019 af George Haswani til prøvelse af dom afsagt af Retten (Femte Afdeling)
den 16. januar 2019 i sag T-477/17, Haswani mod Rådet**

(Sag C-241/19 P)

(2019/C 187/51)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: George Haswani (ved avocat G. Karouni)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dom af 16. januar 2019, T-477/17, ophæves i det hele.
- Det fastslås, at George Haswanis navn skal slettes fra bilagene til de retsakter, der blev anfægtet for Retten.
- Domstolen overtager behandlingen af sagen, og:
 - Afgørelse 2015/1836 og forordning 2015/1828 annulleres.
 - Rådet tilpligtes at betale et beløb på 100 000 EUR for den ikke-økonomiske skade, som George Haswani har lidt.
- Rådet tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale de omkostninger, som appellanten har afholdt for såvel Retten som Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Det første anbringende vedrører en retlig fejl, en tilsidesættelse af afgørelse 2015/1836 (sjette betragtning) og 2013/255 (femte betragtning), som ændret ved afgørelse 2015/1836, samt en omvendt bevisbyrde og en tilsidesættelse af princippet om uskyldsformodning.

Det andet anbringende vedrører en tilsidesættelse af begrundelsespligten og en manglende begrundelse.

Det tredje anbringende vedrører en tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og en manglende begrundelse.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Kúria (Ungarn) den 27. marts 2019 — EUROVIA
Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli
Igazgatósága**

(Sag C-258/19)

(2019/C 187/52)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Kúria

Parter i hovedsagen

Sagsøger: EUROVIA Ipari, Kereskedelmi, Szállítmányozási és Idegenforgalmi Kft.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er en medlemsstats praksis i strid med princippet om afgiftsneutralitet og de formelle betingelser for retten til momsfradrag, når den i forbindelse med udøvelse af retten til afgiftsfradrag udelukkende tager hensyn til det tidspunkt, hvor afgiftspligten indtrådte, uden at tage i betragtning, at kontraktens opfyldelse har været genstand for en civilretlig tvist mellem parterne, som blev afgjort ved domstolene, og at fakturaen ikke blev udstedt før afsigelsen af den endelige dom?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, er det da muligt at overskride forældelsesfristen for udøvelse af retten til momsfradrag, som i medlemsstatens lovgivning er fastsat til fem år fra det tidspunkt, hvor leveringen af tjenesteydelserne fandt sted?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, har fakturamodtagerens adfærd da indvirkning på udøvelsen af fradragsretten i den foreliggende sag, når denne adfærd består i ikke at betale entreprenørens vederlag — som er fastsat ved endelig dom — før den af entreprenøren iværksatte fuldbyrdelsesprocedure, hvilket var årsag til, at fakturaen ikke blev udstedt før forældelsesfristens udløb?

**Appel iværksat den 26. marts 2019 af Bena Properties Co. SA til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Femte Afdeling) den 16. januar 2019 i sag T-412/16, Bena Properties mod Rådet**

(Sag C-260/19 P)

(2019/C 187/53)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Bena Properties Co. SA (ved avocat E. Ruchat)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling, og appellanten gives medhold.
- Dom af 16. januar 2019, Bena Properties mod Rådet, T-412/16, ophæves følgelig.

Der træffes en ny afgørelse med følgende indhold:

- Afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27. maj 2016 samt de efterfølgende retsakter til gennemførelse heraf annulleres, for så vidt som de vedrører appellanten.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Det første anbringende vedrører en retlig fejl, idet Retten tilsidesatte appellanten ret til at blive hørt forud for vedtagelsen af nye restriktive foranstaltninger, som fastsat i artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder.

Det andet anbringende vedrører en retlig fejl og en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder, idet Retten så bort fra de artikler, som appellanten har fremlagt til støtte for annullationssøgsmålet med henblik på at bevise, at appellanten ikke ydede støtte til det syriske regime.

Det tredje anbringende vedrører en retlig fejl, idet Retten ikke fandt at bestemmelserne i artikel 27 og 28 i afgørelse 2013/255/FUSP, hvorefter tilhørsforhold til al-Assad-familien eller Makhoulouf-familien udgør et selvstændigt kriterium, der begrundes, at den ulovlige sanktion pålægges, idet bevisbyrden samtidig vendes om.

**Appel iværksat den 26. marts 2019 af Cham Holding Co. SA til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Femte Afdeling) den 16. januar 2019 i sag T-413/16, Cham mod Rådet**

(Sag C-261/19 P)

(2019/C 187/54)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Cham Holding Co. SA (ved avocat E. Ruchat)

Den anden part i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling, og appellanten gives medhold.
- Som følge heraf ophæves dom af 16. januar 2019, Cham mod Rådet, T-413/16.

Der træffes en ny afgørelse med følgende indhold:

- Afgørelse (FUSP) 2016/850 af 27. maj 2016 og de efterfølgende retsakter til gennemførelse heraf annulleres, for så vidt som de vedrører appellanten.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med det første anbringende gøres det gældende, at der er begået en retlig fejl, idet Retten tilsidesatte den i artikel 41 i chartret om grundlæggende rettigheder fastsatte ret for appellanten til at blive hørt forud for vedtagelsen af nye restriktive foranstaltninger.

Med det andet anbringende gøres det gældende, at der er begået en retlig fejl, og at de faktiske omstændigheder er blevet fordrejet, for så vidt som Retten så bort fra de artikler, som appellanten havde indleveret til støtte for sit annullationssøgsmål med henblik på at godtgøre, at det ikke ydede støtte til den syriske regering.

Med det tredje anbringende gøres det gældende, at der er begået en retlig fejl, for så vidt som Retten ikke fastslog, at bestemmelse 27 og 28 i afgørelse 2013/255/FUSP, hvorefter tilhørsforholdet til Al-Assad-familien eller Makhoulouf-familien udgør et selvstændigt kriterium, der begrundet sanktionspålæggelsen, og hvorved bevisbyrden ved samme lejlighed blev vendt, er ulovlige.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Polymeles Protodikeio Athinon (Grækenland) den 28. marts 2019 — RM og SN mod Agrotiki Trapeza tis Ellados AE

(Sag C-262/19)

(2019/C 187/55)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Polymeles Protodikeio Athinon

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: RM og SN

Sagsøgt: Agrotiki Trapeza tis Ellados AE

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal bestemmelsen i artikel 70, stk. 1, i lov nr. 4235/2014, hvorefter «(...) Hvad angår pant eller anmærkninger om pant, som er blevet indført i panteregistret og eventuelt registreret på det kompetente tinglysningskontor til fordel for banken »AGROTIKI TRAPEZA TIS ELLADOS A.E.« (herefter »banken«), der allerede befinder sig under likvidation, og som er stillet af landbrugere som fysiske personer eller af landbrugere som fysiske tredjemænd i deres landejendomme eller landbrugsmaskiner til sikkerhed for bankens fordringer, som hidrører fra lånene, såsom hovedstolen, renter, morarenter, herunder renter af forfaldne renter og af morarenter, bidrag, udgifter eller omkostninger og andre beløb fastsat i låneaftalen, med henblik på at banken yder disse landbrugere, som er fysiske personer, kortfristede og mellemfristede lån, der udelukkende vedrører deres landbrugsvirksomhed i banken, og hvis tilbagebetaling er helt eller delvist forsinket, er det lånebeløb, for hvilket der er stillet pant eller foretaget anmærkning om pant, begrænset til et beløb på 120 % af lånets hovedstol, for så vidt som bankens samlede ovennævnte fordringer, som hidrører fra lånet, (inklusiv de allerede tilbagebetalte beløb) ikke overstiger det dobbelte af den oprindelige hovedstol, hvorimod det er begrænset til det dobbelte af den resterende hovedstol, såfremt de samlede fordringer overstiger det dobbelte af den oprindelige hovedstol på tidspunktet, hvor denne bestemmelse træder i kraft, og lånet forfalder eller allerede er forfaldent på dette tidspunkt. Såfremt pantet eller anmærkningen om pant er indført for mere end én landbrugsejendom

tilhørende en landbruger som fysisk person eller fysisk tredjemand begrænser banken pantet eller anmærkningen om pant til den ejendom eller de ejendomme, som sikrer dens fordring inden for den ovenfor nævnte beløbsgrænse og fortrinsvis til den eller de ejendomme, som ikke udgør landbrugerens eller tredjemands hovedbygning eller/og vigtigste lade til landbrugsudstyr», fortolkes således, at den er omfattet af begrebet statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF?

- 2) Er den ovennævnte bestemmelse i artikel 70, stk. 1, i lov nr. 4235/2014 forenelig med det indre marked som omhandlet i artikel 107, stk. 2, TEUF?
- 3) Kan den ovennævnte bestemmelse i artikel 70, stk. 1, i lov nr. 4235/2014 anses for forenelig med det indre marked som omhandlet i artikel 107, stk. 3, TEUF?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Wiesbaden (Tyskland) den 1. april 2019 — VQ mod Land Hessen

(Sag C-272/19)

(2019/C 187/56)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgericht Wiesbaden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: VQ

Sagsøgt: Land Hessen

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse, databeskyttelsesforordningen) ⁽¹⁾ — her databeskyttelsesforordningens artikel 15, den registreredes indsigtsret — anvendelse på et udvalg under et parlament i en delstat i en medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af henvendelser fra borgere — her udvalget for andragender ved Hessischer Landtag — og skal dette udvalg i så henseende behandles som en offentlig myndighed som omhandlet i databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 7)?
- 2) Er den forelæggende ret en uafhængig og upartisk ret som omhandlet i artikel 267 TEUF sammenholdt med artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?

⁽¹⁾ EUT 2016, L 119, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Općinski sud u Zadru (Kroatien) den 2. april 2019 — R. D. og A. D. mod Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

(Sag C-277/19)

(2019/C 187/57)

Processprog: kroatisk

Den forelæggende ret

Općinski sud u Zadru

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: R. D. og A. D.

Sagsøgt: Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Hvad er omfanget og rækkevidden af den forbrugerbeskyttelse, som følger af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU ⁽¹⁾ af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU ⁽²⁾ af 4. februar 2014 om forbruger kreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF ⁽³⁾ og 2013/36/EU ⁽⁴⁾ og forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽⁵⁾?
- 2) Er sagsøgerne forbrugere som omhandlet i bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og direktiv 1999/44/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbruger kreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010, henset til den omstændighed, at sagsøgte har afvist, at sagsøgerne har status som forbrugere?
- 3) Er de nationale bestemmelser i artikel 3, stk. 1, litra a), i lov om forbrugerkredit [...] i strid med bestemmelserne i artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 og artikel 3 i direktiv 2008/48/EF samt de øvrige mål og formål med hensyn til forbrugerbeskyttelse, som er fastlagt i betragtningerne til direktiv 2014/17/EU, for så vidt som førstnævnte bestemmelser fastsætter en øvre grænse for forbrugerbeskyttelsen i form af et specifikt beløb, nemlig 1 000 000,00 kuna?
- 4) Skal artikel 5, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar fortolkes således, at en situation, hvor sagsøgte er et andelskreditinstitut, der er hjemmehørende i Republikken Østrig, og som hverken havde tilladelse fra Kroatiens centralbank til at yde kredit til forbrugere i 2007 og 2008 eller den særlige tilladelse fra finansministeriet i henhold til artikel 22 i love om forbrugerkredit og hverken har en registreret repræsentant eller et datterselskab i Kroatien, udgør en grund til, at kreditaftalen kan erklæres ugyldig, samt en tilsidesættelse af direktivets bestemmelser, fordi dette (eventuelt) bringer rettighederne for forbrugere, der er fysiske personer, på Kroatiens område, direkte i fare, for så vidt som sagsøgte ikke var underlagt de tilsyn, der er fastlagt i loven med henblik på at beskytte forbrugerne og fastlægge fælles regler og kriterier for kreditydelse til forbrugere i forbindelse med lån med pant i fast ejendom som omhandlet i betragtningerne til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014?

- 5) Kan det i en situation som den i hovedsagen foreliggende antages, at der er sket en tilsidesættelse af artikel 18, 19 og 20 i direktiv 2014/17/EU, eftersom, eftersom principperne om god tro og loyalitet udgør en retlig standard, og mere præcist, og at der er sket en tilsidesættelse af det nævnte direktiv ved indgåelsen af en kreditaftale, idet kreditten blev ydet med en effektiv rente på 9,4%, og sagsøgte rente for hjemmehørende forbrugere med østrigsk statsborgerskab (§ 1000 i ABGB (Allgemeines bürgerliches Gesetzbuch, den østrigske civillovbog)) lyder på 4 %, og der desuden er tale om en variabel rente, således at sagsøgte i sin egenskab af kreditinstitut ensidigt kan ændre den, og at sagsøgte udelukkende yder kreditter mod pant?
- 6) Kan det fastslås, at der er sket en tilsidesættelse af bestemmelserne i direktiv 2014/17/EU, sammenholdt med direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010, henset til bestemmelserne i artikel 2 og artikel 5, stk. 1, nr. 2), i lov om kreditinstitutter, hvis sagsøgte i sin egenskab af et selskab, der henhører under østrigsk ret, uden de nationale myndigheders tilladelse eller tilsyn kan yde forbrugerkredit til kroatiske borgere på Kroatens område, og kan det i denne situation fastslås, at de nævnte nationale bestemmelser ikke yder fysiske personer, som er forbrugere, den fornødne beskyttelse, som er fastlagt i artikel 5 (om kompetente myndigheder) i direktiv 2014/17/EU og at sagsøgte ikke handlede i overensstemmelse med principperne om god tro og loyalitet, som er fastlagt i artikel 4 i lov om retsforhold, hvilket bevirker, at bestemmelserne i kreditaftalen er ugyldige?
- 7) Foreligger der en formel mangel i forbindelse med indgåelsen af kreditaftalen, dvs. er der i hovedsagen sket en tilsidesættelse af artikel 13, 14 og 16 i direktiv 2014/17/EU, eftersom klausul A i kreditaftalen om enkelt tilbagebetaling — på side 2 — bestemmer: »Den årlige effektive rente er 9,4%. Se skiltet ved skranken med hensyn til oplysninger om den anslåede årlige rente i tilfælde af sen tilbagebetaling«?
- 8) Kan det fastslås, at der i en situation som den i hovedsagen omhandlede er sket en tilsidesættelse af artikel 13, 14 og 16 i direktiv 2014/17/EU, idet de omtvistede kreditaftaler er standardkontrakter, som sagsøgte på forhånd har affattet på formularer, der er trykt på tysk, og som ikke er blevet oversat i deres helhed til sagsøgernes modersmål, og idet indgåelsen af aftalen finder sted efter en markedsføring gennem sagsøgte (koooperative) netværk af kreditformidlere i Kroatien, hvilke kreditformidlere ligesom sagsøgte i henhold til kroatisk ret hverken havde tilladelse fra Kroatiens centralbank til at gennemføre kredittransaktioner eller tilladelse fra finansministeriet til at yde kredit til forbrugere på Kroatiens område?
- 9) Kan det fastslås, at der i en situation [som] den i hovedsagen omhandlede er sket en tilsidesættelse af bestemmelserne i direktiv 2014/17/EU, sammenholdt med direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010, idet de nationale bestemmelser, dvs. artikel 2, stk. 1, 2 og 3, og artikel 5, stk. 1, nr. 1) og 2), i lov om kreditinstitutter tillader, at sagsøgte i sin egenskab af et kreditinstitut, der henhører under østrigsk ret, uden de nationale myndigheders tilladelse eller tilsyn kan yde forbrugerkredit til kroatiske borgere på Kroatiens område, og kan det i denne situation fastslås, at disse nationale bestemmelser ikke yder fysiske personer, som er forbrugere, den fornødne beskyttelse, som er fastlagt i artikel 5 (om kompetente myndigheder) i direktiv 2014/17/EU, og at sagsøgte ikke handlede i overensstemmelse med principperne om god tro og loyalitet, som er fastlagt i artikel 4 i lov om retsforhold, hvilket bevirker, at bestemmelserne i kreditaftalen er ugyldige?
- 10) Har den omstændighed, at der på tidspunktet for indgåelsen af kreditaftalerne i 2007 og 2008 ikke fandtes passende gennemførelsesbestemmelser i kroatisk ret, der indeholdt en detaljeret regulering af muligheden og betingelserne for kroatiske statsborgeres gældstiftelse i udlandet, medført en betydelig skævhed i forholdet mellem låntagerne på den ene side og bankerne på den anden side, og har dette juridiske tomrum efterladt førnævnte låntagere uden beskyttelse, hvilket er i strid med bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014, navnlig direktivets artikel 13?

(¹) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25.10.2011 om forbrugerrettigheder, om ændring af Rådets direktiv 93/13/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/44/EF samt om ophævelse af Rådets direktiv 85/577/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF (EUT 2011, L 304, s. 64).

(²) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4.2.2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 60, s. 34).

(³) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23.4.2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT 2008, L 133, s. 66).

(⁴) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26.6.2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT 2013, L 176, s. 338).

(⁵) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24.11.2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT 2010, L 331, s. 12).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal administratif de Paris (Frankrig) den 3. april 2019
— XS mod Recteur de l'académie de Paris**

(Sag C-281/19)

(2019/C 187/58)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal administratif de Paris

Parter i hovedsagen

Sagsøger: XS

Sagsøgt: Recteur de l'académie de Paris

Præjudicielt spørgsmål

Udgør en fransk ordning, hvorefter der ikke tages hensyn til tidligere beskæftigelsesperioder, som er blevet tilbagelagt som ansat ved Europa-Kommissionen eller ved en EU-institution generelt i forbindelse med ændret indplacering inden for tjenestegrenen pædagogisk personale, uanset at der herefter bl.a. skal tages hensyn til forudgående erhvervsmæssig beskæftigelse som ansat ved en offentlig myndighed i en EU-medlemsstat, en tilsidesættelse af forpligtelserne ifølge og anvendelsesområdet for artikel 45 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde?

Sag anlagt den 16. april 2019 — Europa-Kommissionen mod Republikken Slovenien

(Sag C-316/19)

(2019/C 187/59)

Processprog: slovensk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved L. Flynn og B. Rous Demiri)

Sagsøgt: Republikken Slovenien

Sagsøgerens påstande

- Kommissionen har i henhold til artikel 258 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde nedlagt påstand om, at Republiken Slovenien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 343 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, artikel 39 i protokol nr. 4 om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, artikel 2, 18 og 22 i protokol nr. 7 vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter samt artikel 4, stk. 3, i traktaten om den Europæiske Union, idet den i den slovenske nationalbanks lokaler har beslaglagt dokumenter vedrørende udførelsen af ESCB's og Eurosystemets opgaver og ved i denne sammenhæng ikke at have arbejdet på loyal vis med ECB.
- Republikken Slovenien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ransagelsen og beslaglæggelsen i den slovenske nationalbanks lokaler den 6. juli 2016 udgør et indgreb i ukrænkeligheden af Unionens arkivalier som omhandlet i artikel 343 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, artikel 39 i protokol nr. 4 samt artikel 2 og 22 i protokol nr. 7, sammenholdt med sidstnævnte protokols artikel 18 og artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union. Ransagelsen og beslaglæggelsen blev gennemført ensidigt uden ECB's samtykke, og selv om der var uenighed mellem ECB og de slovenske myndigheder uden en afgørelse truffet af Den Europæiske Unions Domstol. Til trods for gentagne advarsler gjorde de slovenske myndigheder, som stod for beslaglæggelsen, ingen anstrengelser for at adskille de dokumenter, som indgik i Unionens arkivalier, og de havde heller ikke nogen konstruktive drøftelser med ECB.

RET TEN

Rettens dom af 10. april 2019 — Deutsche Post mod Kommissionen

(Sag T-388/11) ⁽¹⁾

(Statsstøtte — postsektoren — finansiering af højere lønmæssige og sociale omkostninger til en del af personalet i Deutsche Post gennem tilskud og indtægter fra prisregulerede tjenester — beslutning om at udvide den formelle undersøgelsesprocedure — afgørelse, hvorved det efter den formelle undersøgelsesprocedure fastslås, at der foreligger ny støtte — annulationssøgsmål — anfægtelig retsakt — søgsmålsinteresse — formaliteten — følgerne af annulationen af den endelige afgørelse — begrundelsespligt)

(2019/C 187/60)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Deutsche Post AG (Bonn, Tyskland) (ved advokaterne J. Sedemund, T. Lübbig og M. Klasse)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved D. Grespan, T. Maxian Rusche og R. Sauer, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: UPS Europe SPRL/BVBA, tidligere UPS Europe NV/SA (Bruxelles, Belgien) og United Parcel Service Deutschland Sàrl & Co. OHG, tidligere UPS Deutschland Inc. & Co. OHG (Neuss, Tyskland) (først ved advokaterne T. Ottervanger og E. Henny, derefter ved advokat T. Ottervanger, og endelig ved advokat R. Wojtek)

Sagens genstand

Påstand støttet på artikel 263 TEUF om annulation af Kommissionens afgørelse K(2011) 3081 endelig af 10. maj 2011 om udvidelse af proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF for så vidt angår statsstøtte C 36/07 (ex NN 25/07), som Forbundsrepublikken Tyskland har ydet Deutsche Post, hvoraf et referat er blevet offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende (EUT 2011, C 263, s. 4).

Konklusion

- 1) Formalitetsindsigelsen forkastes.
- 2) Europa-Kommissionens afgørelse K(2011) 3081 endelig af 10. maj 2011 om udvidelse af proceduren i henhold til artikel 108, stk. 2, TEUF for så vidt angår statsstøtte C 36/07 (ex NN 25/07), som Forbundsrepublikken Tyskland har ydet Deutsche Post, annulleres.
- 3) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Deutsche Post AG afholdte omkostninger.
- 4) UPS Europe SPRL/BVBA og United Parcel Service Deutschland Sàrl & Co. OHG bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 282 af 24.9.2011.

Rettens dom af 9. april 2019 — Sopra Steria Group mod Parlamentet(Sag T-182/15) ⁽¹⁾

(Offentlige tjenesteydelseskontrakter — udbudsprocedure — levering af IT-tjenester til Parlamentet og andre EU-institutioner og — organer — udelukkelse fra udbudsprocedurer — potentiel interessekonflikt — undladelse af at fremlægge de oplysninger, der kræves af den ordregivende myndighed — finansforordningens artikel 107, stk. 1, litra b) — gennemsigtighed — proportionalitet — ligebehandling — finansforordningens artikel 102, stk. 1)

(2019/C 187/61)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sopra Steria Group SA (Annecy-le-Vieux, Frankrig) (ved advokaterne A. Verlinden, R. Martens og J. Joossen)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved B. Simon og L. Tapper Brandberg, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: CGI Luxembourg SA (Bertrange, Luxembourg), og Intrasoft International SA (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat N. Korogiannakis)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Parlamentets afgørelser, der blev truffet inden for rammerne af udbudsprocedure PE/ITEC-ITS14 vedrørende levering af IT-tjenester til Parlamentet og til andre EU-institutioner og — organer, om afvisning af tilbuddene fra konsortierne IBI IUS og STEEL, som sagsøgeren var en del af, for delkontrakt nr. 2 og 3.

Konklusion

- 1) Europa-Parlamentet frifindes.
- 2) Sopra Steria Group SA bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Parlamentets omkostninger.
- 3) CGI Luxembourg SA og Intrasoft International SA bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 10.8.2015.

Rettens dom af 9. april 2019 — Close og Cegelec mod Parlamentet(Sag T-259/15) ⁽¹⁾

(Offentlige bygge- og anlægskontrakter — udbudsprocedure — opførelse af et kraftværk — udvidelse og modernisering af Konrad Adenauer-bygningen i Luxembourg — afvisning af en tilbudsgivers tilbud — tildeling af kontrakten til en anden tilbudsgiver — udvælgelseskriterier — finansiel og økonomisk formåen — teknisk og faglig kapacitet — begrundelsespligt — åbenbart urigtigt skøn)

(2019/C 187/62)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: SA Close (Harzé-Aywaille, Belgien) og Cegelec (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne J.M. Rikkers og J.L. Teheux)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (først ved M. Rantala og M. Mraz og derefter ved J.M. Stenier, B. Schäfer og M. Mraz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Parlamentets afgørelse af 19. marts 2015 om afvisning af sagsørgernes bud afgivet som led i udbudsproceduren INLO-D-UPIL-T-14-A04 om en offentlig bygge- og anlægskontrakt vedrørende parti nr. 73 (kraftværk) af projektet om udvidelse og modernisering af Konrad Adenauer-Bygningen i Luxembourg, og om tildeling af dette parti til en anden tilbudsgiver.

Konklusion

- 1) *Europa-Parlamentet frifindes.*
- 2) *SA Close og Cegelec, på den ene side, og Europa-Parlamentet, på den anden side, bærer hver deres egne omkostninger, herunder de omkostninger, der er afholdt i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.*

⁽¹⁾ EUT C 236 af 20.7.2015.

Rettens dom af 12. april 2019 — Deutsche Lufthansa mod Kommissionen

(Sag T-492/15) ⁽¹⁾

(Annullationssøgsmål — statsstøtte — Tysklands støtteforanstaltninger til fordel for Frankfurt Hahn lufthavn og luftfartsselskaber, der benytter denne lufthavn — afgørelse, hvorved foranstaltningerne til fordel for Frankfurt Hahn lufthavn kvalificeres som statsstøtte, der er forenelig med det indre marked, og det fastslås, at der ikke foreligger statsstøtte til fordel for luftfartsselskaber, der benytter denne lufthavn — ikke individuelt berørt — ikke umiddelbart berørt — afvisning)

(2019/C 187/63)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Deutsche Lufthansa AG (Köln, Tyskland) (ved advokat A. Martin-Ehlers)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved K. Herrmann, T. Maxian Rusche og S. Noë, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Land Rheinland-Pfalz (Tyskland) (ved professor C. Koenig) og Ryanair DAC, tidligere Ryanair Ltd (Dublin, Irland) (ved advokat G. Berrisch og solicitor B. Byrne)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse (EU) 2016/789 af 1. oktober 2014 om den af Tyskland gennemførte statsstøtte SA.21121 (C 29/2008) (ex NN 54/07) i forbindelse med finansieringen af Frankfurt Hahn lufthavn og de finansielle relationer mellem lufthavnen og Ryanair (EUT 2016, L 134, s. 46).

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Deutsche Lufthansa AG betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 363 af 3.11.2015.

Rettens dom af 10. april 2019 — Jindal Saw og Jindal Saw Italia mod Kommissionen

(Sag T-300/16) (¹)

(Subsidier — import af rør af duktilt støbejern med oprindelse i Indien — gennemførelsesforordning (EU) 2016/387 — pålæggelse af en endelig udligningstold — indisk ordning for indførelse af eksportafgift på jernmalm og ugunstig dobbeltbetaling for jernbanegodstransport vedrørende jernmalm til eksport — artikel 3, stk. 1, litra a), nr. iv), i forordning (EF) nr. 597/2009 (erstattet af forordning (EU) 2016/1037) — finansielt bidrag — levering af varer — adfærd, der består i at »overdrage til eller pålægge« et privat organ at varetage en funktion, som udgør et finansielt bidrag — artikel 4, stk. 2, litra a), i forordning nr. 597/2009 — subsidiers specificitet — artikel 6, litra d), i forordning nr. 597/2009 — beregning af fordelene — EU-erhvervsgrenens tab — beregning af prisunderbud og af tabsmargen — årsagsforbindelse — aktindsigt i de fortrolige oplysninger i antisubsidieringsundersøgelsen — ret til forsvar)

(2019/C 187/64)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Jindal Saw Ltd (New Delhi, Indien) og Jindal Saw Italia SpA (Trieste, Italien) (ved advokaterne R. Antonini og E. Monard)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland og G. Luengo, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Saint-Gobain Pam (Pont-à-Mousson, Frankrig) (ved advokaterne O. Prost, A. Coelho Dias og C. Bouva-rel)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/387 af 17. marts 2016 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien (EUT 2016, L 73, s. 1), for så vidt som den vedrører sagsøgerne.

Konklusion

- 1) Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/387 af 17. marts 2016 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien annulleres, for så vidt som den vedrører Jindal Saw Ltd.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Jindal Saw og Jindal Saw Italia SpA afholdte omkostninger.
- 3) Saint-Gobain Pam bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 314 af 29.8.2016.

Rettens dom af 10. april 2019 — Jindal Saw og Jindal Saw Italia mod Kommissionen

(Sag T-301/16) (¹)

(Dumping — import af rør af duktilt støbejern med oprindelse i Indien — gennemførelsesforordning (EU) 2016/388 — forordning (EF) nr. 1225/2009 (erstattet af forordning (EU) 2016/1036) — dumpingmargen — fastsættelse af eksportprisen — forretningsmæssig forbindelse mellem eksportøren og importøren — realistisk eksportpris — beregning af eksportprisen — rimelig margin for salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger — rimelig fortjenstmargen — EU-erhvervsgrenens tab — beregning af prisunderbud og tabsmargen — årsagsforbindelse — aktindsigt i de fortrolige oplysninger i antidumpingundersøgelsen — ret til forsvar)

(2019/C 187/65)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Jindal Saw Ltd (New Delhi, Indien), Jindal Saw Italia SPA (Trieste, Italien) (ved advokaterne R. Antonini og E. Monard)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved J.-F. Brakeland og G. Luengo, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Saint-Gobain Pam (Pont-à-Mousson, Frankrig) (ved advokaterne O. Prost, A. Coelho Dias og C. Bouvarel)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/388 af 17. marts 2016 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien (EUT 2016, L 73, s. 53), for så vidt som den vedrører sagsøgerne

Konklusion

- 1) *Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2016/388 af 17. marts 2016 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af rør af duktilt støbejern (også kendt som kuglegrafitstøbejern) med oprindelse i Indien annulleres, for så vidt som den vedrører Jindal Saw Ltd.*
- 2) *Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Jindal Saw og Jindal Saw Italia SpA afholdte omkostninger.*
- 3) *Saint-Gobain Pam bærer sine egne omkostninger.*

(¹) EUT C 314 af 29.8.2016.

Rettens dom af 10. april 2019 — Gamaa Islamiya Egypten mod Rådet

(Sag T-643/16) (¹)

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — specifikke restriktive foranstaltninger mod personer, grupper og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme — indefrysning af midler — mulighed for, at en myndighed i et tredjeland kan anses for en kompetent myndighed som omhandlet i fælles holdning 2001/931/FUSP — faktisk grundlag for afgørelserne om indefrysning af midler — begrundelsespligt — bekræftelse af Rådets retsakter)

(2019/C 187/66)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Al-Gama'a al-Islamiyya Egypt (Gamaa Islamiya Egypten) (ved advokat L. Glock)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (først ved G. Étienne og H. Marcos Fraile, derefter ved H. Marcos Fraile, B. Driessen og V. Piessevaux og endelig ved H. Marcos Fraile, B. Driessen og A. Sikora-Kaléda, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (først ved J. Norris, L. Havas, R. Tricot og L. Baumgart, derefter ved R. Tricot, C. Zadra og A. Tizzano, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af for det første Rådets afgørelse (FUSP) 2016/1136 af 12. juli 2016 om ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2015/2430 (EUT 2016, L 188, s. 21) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/1127 af 12. juli 2016 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) 2015/2425 (EUT 2016, L 188, s. 1), for det andet Rådets afgørelse (FUSP) 2017/154 af 27. januar 2017 om ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ophævelse af afgørelse 2016/1136 (EUT 2017, L 23, s. 21) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/150 af 27. januar 2017 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning 2016/1127 (EUT 2017, L 23, s. 3), for det tredje Rådets afgørelse (FUSP) 2017/1426 af 4. august 2017 om ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ophævelse af afgørelse 2017/154 (EUT 2017, L 204, s. 95) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/1420 af 4. august 2017 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning 2017/150 (EUT 2017, L 204, s. 3), for det fjerde Rådets afgørelse (FUSP) 2018/475 af 21. marts 2018 om ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger

til bekæmpelse af terrorisme, og om ophævelse af afgørelse 2017/1426 (EUT 2018, L 79, s. 26) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/468 af 21. marts 2018 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning 2017/1420 (EUT 2018, L 79, s. 7) samt for det femte Rådets afgørelse (FUSP) 2018/1084 af 30. juli 2018 om ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme og om ophævelse af afgørelse 2018/475 (EUT 2018, L 194, s. 144) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/1071 af 30. juli 2018 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning 2018/468 (EUT 2018, L 194, s. 23), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådets afgørelse (FUSP) 2016/1136 af 12. juli 2016 om ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ophævelse af afgørelse (FUSP) 2015/2430, Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/1127 af 12. juli 2016 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning (EU) 2015/2425, Rådets afgørelse (FUSP) 2017/154 af 27. januar 2017 om ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ophævelse af afgørelse 2016/1136, Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/150 af 27. januar 2017 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning 2016/1127, Rådets afgørelse (FUSP) 2017/1426 af 4. august 2017 om ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ophævelse af afgørelse 2017/154, Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/1420 af 4. august 2017 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning 2017/150, Rådets afgørelse (FUSP) 2018/475 af 21. marts 2018 om ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme, og om ophævelse af afgørelse 2017/1426, Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/468 af 21. marts 2018 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning 2017/1420, Rådets afgørelse (FUSP) 2018/1084 af 30. juli 2018 om ajourføring af listen over personer, grupper og enheder, som er omfattet af artikel 2, 3 og 4 i fælles holdning 2001/931/FUSP om anvendelse af specifikke foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme og om ophævelse af afgørelse 2018/475 samt Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/1071 af 30. juli 2018 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme og om ophævelse af gennemførelsesforordning 2018/468 annulleres, for så vidt som disse retsakter vedrører »Gama'a al-Islamiyya« (alias »Al-Gama'a al-Islamiyya«) (»Islamisk Gruppe« — »IG«).
- 2) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler de af Al-Gama'a al-Islamiyya Egypt (Gamaa Islamiya Egypten) afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 419 af 14.11.2016.

Rettens dom af 4. april 2019 — Hesse og Wedl & Hofmann mod EUIPO (TESTA ROSSA)(Sag T-910/16 og T-911/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — fortabelsessag — EU-figurmærket TESTA ROSSA — delvis fortabelseserklæring — artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 58, stk. 1, litra a), i forordning (EU) 2017/1001] — bevis for brug — ekstern brug af det anfægtede varemærke — ligebehandling)

(2019/C 187/67)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger i sag T-910/16: Kurt Hesse (Nürnberg, Tyskland) (ved advokat M. Krogmann)

Sagsøger i sag T-911/16: Wedl & Hofmann GmbH (Mils, Østrig) (ved advokat T. Raubal)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved M. Fischer, som befuldmægtiget)

De andre parter i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenienter ved Retten: henholdsvis sag T-910/16 og sag T-911/16: Wedl & Hofmann GmbH og Kurt Hesse

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 5. oktober 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 68/2016-1) vedrørende en fortabelsessag mellem M. Hesse og Wedl & Hofmann.

Konklusion

- 1) Sagerne T-910/16 og T-911/16 forenes med henblik på dommen.
- 2) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 3) I sag T-910/16 betaler Kurt Hesse sagsomkostningerne.
- 4) I sag T-911/16 betaler Wedl & Hofmann GmbH sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 53 af 20.2.2017.

Rettens dom af 4. april 2019 — Sharif mod Rådet(Sag T-5/17) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for Syrien — indefrysning af midler — ret til forsvar — ret til en effektiv domstolsbeskyttelse — åbenbart urigtigt skøn — ejendomsret — proportionalitet — skade på omdømmet)

(2019/C 187/68)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ammar Sharif (Damaskus, Syrien) (ved B. Kennelly, QC, og barrister J. Pobjoy)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved S. Kyriakopoulou, P. Mahnič og V. Piesseaux, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Europa-Kommissionen (ved L. Havas og J. Norris, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Principalt et søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2016/1897 af 27. oktober 2016 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2016, L 293, s. 36), af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2016/1893 af 27. oktober 2016 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT 2016, L 293, s. 25), af Rådets afgørelse (FUSP) 2017/917 af 29. maj 2017 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2017, L 139, s. 62), af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2017/907 af 29. maj 2017 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT 2017, L 139, s. 15), af Rådets afgørelse (FUSP) 2018/778 af 28. maj 2018 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2018, L 131, s. 16), og af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2018/774 af 28. maj 2018 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT 2018, L 131, s. 1), for så vidt som disse retsakter vedrører sagsøgeren, og subsidiært et søgsmål i henhold til artikel 277 TEUF med påstand om, at det fastslås, at dels artikel 28, stk. 2, litra a), i Rådets afgørelse 2013/255/FUSP af 31. maj 2013 om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT 2013, L 147, s. 14), som ændret ved Rådets afgørelse (FUSP) 2015/1836 af 12. oktober 2015 (EUT 2015, L 266, s. 75), dels artikel 15, stk. 1a, litra a), i Rådets forordning (EU) nr. 36/2012 af 18. januar 2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien og om ophævelse af forordning nr. 442/2011 (EUT 2012, L 16, s. 1), som ændret ved Rådets forordning (EU) 2015/1828 af 12. oktober 2015 (EUT 2015, L 266, s. 1), ikke kan finde anvendelse, for så vidt som disse bestemmelser finder anvendelse på sagsøgeren.

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Ammar Sharif bærer sine egne omkostninger og betaler de af Rådet afholdte omkostninger.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 53 af 20.2.2017.

Rettens dom af 10. april 2019 — Polen mod Kommissionen

(Sag T-51/17) ⁽¹⁾

(EGFL og ELFUL — udgifter udelukket fra EU-finansiering — frugt- og grøntsagssektoren — støtte til producentsammenslutninger — udgifter afholdt af Polen — svagheder i hovedkontrollerne — efterprøvelse af anerkendelsesplaner og -kriterier — kontrol af støtteansøgninger — økonomisk sammenhæng — udgifternes rimelighed — systemiske mangler — risiko for EGFL — faste korrektioner på 25 %)

(2019/C 187/69)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: Republikken Polen (ved B. Majczyna, K. Straś, M. Pawlicka og B. Paziewska, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved K. Skelly og A. Stobiecka-Kuik, derefter ved A. Stobiecka-Kuik og D. Milanowska, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om delvis annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/2018 af 15. november 2016 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT 2016, L 312, s. 26), for så vidt angår de faste korrektioner, der blev anvendt på Republikken Polen.

Konklusion

- 1) *Europa-Kommissionen frifindes.*
- 2) *Republikken Polen bærer sine egne omkostninger og betaler tre fjerdedele af Kommissionens omkostninger.*
- 3) *Kommissionen bærer en fjerdedel af sine egne omkostninger.*

(¹) EUT C 86 af 20.3.2017.

Rettens dom af 4. april 2019 — ClientEarth mod Kommissionen

(Sag T-108/17) (¹)

(REACH — Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 — bis(2-ethylhexyl)phthalat (DEHP) — anmodning om intern prøvelse af afgørelse om tilladelse til markedsføringen afslået som ugrundet — retlig fejl — åbenbart urigtigt skøn — artikel 10 i forordning (EF) nr. 1367/2006)

(2019/C 187/70)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: ClientEarth (London, Det Forenede Kongerige) (ved barrister A. Jones)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved G. Gattinara, R. Lindenthal og K. Mifsud-Bonnici, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Det Europæiske Kemikalieagentur (ved M. Heikkilä og W. Broere, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens skrivelse af 7. december 2016, hvorved denne institution gav afslag på en anmodning fremsat af sagsøgeren den 2. august 2016 om intern prøvelse af Kommissionens gennemførelsesafgørelse C(2016) 3549 final af 16. juni 2016 om tilladelse til anvendelser af bis(2-ethylhexyl)phthalat (DEHP) i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) ClientEarth bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 121 af 18.4.2017.

Rettens dom af 11. april 2019 — Adapta Color mod EUIPO — Coatings Foreign IP (ADAPTA POWDER COATINGS)

(Sag T-223/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærke ADAPTA POWDER COATINGS — appelkammerets ugyldighedserklæring — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001] — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 3 i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001) — tilsidesættelse af retten til at blive hørt — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94 i forordning 2017/1001) — beviser fremlagt for første gang for Retten)

(2019/C 187/71)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Adapta Color, SL (Peñíscola, Spanien) (ved advokaterne G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal og E. Armero Lavie)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved E. Markakis, A. Söder og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Coatings Foreign IP Co. LLC (Wilmington, Delaware, De Forenede Stater) (ved solicitor A. Rajendra og S. Malynicz, QC)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 6. februar 2017 af Femte Appellammer ved EUIPO (sag R 2522/2015-5) vedrørende en ugyldighedssag mellem Coatings Foreign IP og Adapta Color.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Adapta Color betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 202 af 26.6.2017.

Rettens dom af 11. april 2019 — Adapta Color mod EUIPO — Coatings Foreign IP (Bio proof ADAPTA)(Sag T-224/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket Bio proof ADAPTA — appelkammerets ugyldighedserklæring — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001] — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001) — tilsidesættelse af retten til at blive hørt — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94 i forordning 2017/1001) — beviser fremlagt for første gang for Retten)

(2019/C 187/72)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Adapta Color, SL (Peñíscola, Spanien) (ved advokaterne G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal og E. Armero Lavie)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved E. Markakis, A. Söder og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Coatings Foreign IP Co. LLC (Wilmington, Delaware, De Forenede Stater) (ved solicitor A. Rajendra og S. Malynicz, QC)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 6. februar 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2521/2015-5) vedrørende en ugyldighedssag mellem Coatings Foreign IP og Adapta Color.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Adapta Color, SL betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 202 af 26.6.2017.

Rettens dom af 11. april 2019 — Adapta Color mod EUIPO — Coatings Foreign IP (Bio proof ADAPTA)(Sag T-225/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket Bio proof ADAPTA — appelkammerets ugyldighedserklæring — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 [nu artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EU) 2017/1001] — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 7, stk. 3, i forordning 2017/1001) — tilsidesættelse af retten til at blive hørt — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009 (nu artikel 94 i forordning 2017/1001) — beviser fremlagt for første gang for Retten)

(2019/C 187/73)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Adapta Color, SL (Peñíscola, Spanien) (ved advokaterne G. Macías Bonilla, G. Marín Raigal og E. Armero Lavie)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved E. Markakis, A. Söder og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Coatings Foreign IP Co. LLC (Wilmington, Delaware, De Forenede Stater) (ved solicitor A. Rajendra og S. Malynicz, QC)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 6. februar 2017 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 311/2016-5) vedrørende en ugyldighedssag mellem Coatings Foreign IP og Adapta Color.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Adapta Color betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 202 af 26.6.2017.

Rettens dom af 10. april 2019 — Tyskland mod Kommissionen(Sag T-229/17) ⁽¹⁾**(Tilnærmelse af lovgivningerne — forordning (EU) nr. 305/2011 — forordning (EU) nr. 1025/2012 — byggevarer — harmoniserede standarder EN 14342:2013 og EN 14904:2006 — begrundelsespligt)**

(2019/C 187/74)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Forbundsrepublikken Tyskland (først ved T. Henze og J. Möller, derefter ved J. Möller, som befuldmægtigede, bistået af advokaterne M. Winkelmüller, F. van Schewick og M. Kottmann)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved G. Zavvos og C. Hermes, derefter ved C. Hermes og M. Huttunen, som befuldmægtigede)

Intervenant til støtte for sagsøgeren: Republikken Finland (ved S. Hartikainen, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af for det første Kommissionens afgørelse (EU) 2017/133 af 25. januar 2017 om opretholdelse, med en begrænsning, i *Den Europæiske Unions Tidende* af referencen for den harmoniserede standard EN 14342:2013 »Trægulve: Karakteristika, overensstemmelsesvurdering og mærkning« i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 (EUT 2017, L 21, s. 113), for det andet Kommissionens afgørelse (EU) 2017/145 af 25. januar 2017 om opretholdelse, med en begrænsning, i *Den Europæiske Unions Tidende* af referencen for den harmoniserede standard EN 14904:2006 »Belægninger til sportsarealer — Specifikation af indendørsbelægninger til forskellig sportsanvendelse« i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 (EUT 2017, L 22, s. 62), for det tredje Kommissionens meddelelse af 10. marts 2017 i forbindelse med gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 305/2011 af 9. marts 2011 om fastlæggelse af harmoniserede betingelser for markedsføring af byggevarer og om ophævelse af Rådets direktiv 89/106/EØF (EUT 2017, C 76, s. 32), for så vidt som den henviser til de harmoniserede standarder EN 14342:2013 og EN 14904:2006, for det fjerde Kommissionen meddelelse af 11. august 2017 i forbindelse med gennemførelsen af forordning nr. 305/2011 (EUT 2017, C 267, s. 16), for så vidt som den henviser til de harmoniserede standarder EN 14342:2013 og EN 14904:2006, for det femte Kommissionens meddelelse af 15. december 2017 i forbindelse med gennemførelsen forordning nr. 305/2011 (EUT 2017, C 435, s. 41), for så vidt som den vedrører de harmoniserede standarder EN 14342:2013 og EN 14904:2006 og for det sjette Kommissionen meddelelse af 9. marts 2018 i forbindelse med gennemførelsen forordning nr. 305/2011 (EUT 2018, C 92, s. 139), for så vidt som den henviser til de harmoniserede standarder EN 14342:2013 og EN 14904:2006.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Forbundsrepublikken Tyskland bærer sine egne omkostninger og betaler Europa-Kommissionens omkostninger.
- 3) Republikken Finland bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 195 af 19.6.2017.

Rettens dom af 9. april 2019 — Aldridge m.fl. mod Kommissionen(Sag T-319/17) ⁽¹⁾

(Personalesag — midlertidigt ansatte — OLAF — tidsbegrænset kontrakt — afgørelse truffet af OLAF's direktør om indførelse af en enkelt omklassificering til højere lønklasse — ansøgning om iværksættelse af en årlig omklassificering — foranstaltning af generel karakter — søgsmålsfrist — begyndelsestidspunkt — offentliggørelse på intranet — afvisning)

(2019/C 187/75)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Adam Aldridge (Schaerbeek, Belgien) og 32 andre sagsøgere, hvis navne er opført i bilaget til dommen (ved advokaterne S. Rodrigues, A. Tymen og A. Champetier)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (først ved L. Radu Bouyon og M. Mensi, derefter ved L. Radu Bouyon og G. Berscheid, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af afgørelsen truffet af generaldirektøren for Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) den 15. juli 2016 om afslag på sagsøgernes ansøgning om gennemførelse af en årlig omklassificering samt af afgørelsen truffet af OLAF's generaldirektør den 13. februar 2017 om afslag på den klage, der blev indgivet over afgørelsen af 15. juli 2016, dels om erstatning af det økonomiske og ikke-økonomiske tab, som sagsøgerne angiveligt har lidt.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Adam Aldridge og de øvrige nuværende og tidligere midlertidigt ansatte ved Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), hvis navne er opført i bilaget, bærer deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 249 af 31.7.2017.

Rettens dom af 9. april 2019 — Qualcomm og Qualcomm Europe mod Kommissionen(Sag T-371/17) ⁽¹⁾

(Konkurrence — markedet for basebandchipsæt, der anvendes i elektroniske anretninger beregnet til forbrugeranvendelse — administrativ procedure — artikel 18, stk. 3, og artikel 24, stk. 1, litra d), i forordning (EF) nr. 1/2003 — afgørelse om anmodning om oplysninger — begrundelsespligt — spørgsmålet, om de anmodede oplysninger er nødvendige — proportionalitet — bevisbyrde — princippet om forbuddet mod selvinkriminering — princippet om god forvaltningsskik)

(2019/C 187/76)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Qualcomm, Inc. (San Diego, Californien, De Forenede Stater) og Qualcomm Europe, Inc. (Sacramento, Californien, De Forenede Stater) (ved advokaterne M. Pinto de Lemos Fermiano Rato og M. Davilla)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved H. van Vliet, G. Conte, M. Farley og C. Urraca Caviedes, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Europa-Kommissionens afgørelse C(2017) 2258 final af 31. marts 2017 om en procedure efter artikel 18, stk. 3, og artikel 24, stk. 1, litra d), i Rådets forordning nr. 1/2003 (sag AT.39711 — Qualcomm (underbud)).

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Qualcomm, Inc. og Qualcomm Europe, Inc. betaler sagsomkostningerne, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

⁽¹⁾ EUT C 256 af 7.8.2017.

Rettens dom af 11. april 2019 — Inditex mod EUIPO — Ansell (ZARA TANZANIA ADVENTURES)(Sag T-655/17) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket ZARA TANZANIA ADVENTURES — det ældre EU-ordmærke ZARA — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 207/2009 (nu artikel 8, stk. 5, i forordning (EU) 2017/1001) — utilbørlig udnyttelse af det ældre varemærkes særpræg eller renommé — skade på de ældre varemærkers særpræg eller renommé)

(2019/C 187/77)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) (Arteixo, Spanien) (ved advokaterne G. Marín Raigal, G. Macías Bonilla, P. López Ronda og E. Armero Lavie)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved V. Ruzek, som befuldmægtiget)

De andre parter i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenienter ved Retten: Zainab Ansell og Roger Ansell (Moshi, Tanzania)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 5. juli 2017 af Andet Appellkammer ved EUIPO (forenede sager R 2330/2011-2 og R 2369/2011-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Industria de Diseño Textil på den ene side og på den anden side Zainab Ansell og Roger Ansell.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 5. juli 2017 af Andet Appellkammer ved EUIPO (forenede sager R 2330/2011-2 og R 2369/2011-2) annulleres, for så vidt som appelkammeret delvist tog den af Zainab Ansell og Roger Ansell indgivne klage til følge (sag R 2369/2011-2) og tillod registrering af det ansøgte varemærke for de i punkt 3 i denne afgørelses konklusion angivne tjenesteydelser i klasse 39 og 43 i Nice-arrangementet vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker af 15. juni 1957, som revideret og ændret.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Industria de Diseño Textil, SA (Inditex) afholdte omkostninger under sagens behandling for Retten.

⁽¹⁾ EUT C 402 af 27.11.2017.

Rettens dom af 11. april 2019 — Kiku mod CPVO — Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Pinova)(Sag T-765/17) ⁽¹⁾

(Plantesorter — ugyldighedssag — æblesorten Pinova — afslag på ugyldighedsbegæringen — sortens nyhed — artikel 10 i forordning (EF) nr. 2100/94 — bevisbyrde — artikel 76 i forordning nr. 2100/94 — CPVO's prøvelse ex officio af de faktiske omstændigheder)

(2019/C 187/78)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Kiku GmbH (Cornaiano, Italien) (ved advokaterne G. Würtenberger og R. Kunze)

Sagsøgt: EF-Sortsmyndigheden (CPVO) (ved M. Ekvad, F. Mattina og O. Lamberti som befuldmægtigede, bistået af advokaterne A. von Mühlendahl og H. Hartwig)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved CPVO og intervenient ved Retten: Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Dresden, Tyskland) (først ved advokat T. Leidereiter og derefter ved advokat B. Lorenzen)

Sagens genstand

Sag anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 16. august 2017 af Appelkammer ved CPVO (sag A 005/2016) vedrørende en ugyldighedssag mellem Kiku og Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie.

Konklusion

- 1) EF-Sortsmyndigheden frifindes.
- 2) Kiku GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 22 af 22.1.2018.

Rettens dom af 9. april 2019 — Zitro IP mod EUIPO (PICK & WIN MULTISLOT)(Sag T-277/18) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket PICK & WIN MULTISLOT — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 187/79)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Zitro IP Sàrl (Luxembourg, Luxembourg) (ved advokat A. Canela Giménez)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved J. Crespo Carrillo, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 14. marts 2018 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 978/2017-4) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnet PICK & WIN MULTISLOT som EU-figurmærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Zitro IP Sàrl betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 231 af 2.7.2018.

Rettens dom af 10. april 2019 — AV mod Kommissionen

(Sag T-303/18 RENV) (¹)

(Personalesag — midlertidigt ansatte — ansættelse — ansættelsesvilkårenes artikel 13 — lægeundersøgelse forud for ansættelsen — ufuldstændige oplysninger i forbindelse med lægeundersøgelsen — den berørtes manglende oplysning om en sygdom — ansættelsesmyndighedens efterfølgende opdagelse — ansættelsesvilkårenes artikel 32 — anvendelse med tilbagevirkende kraft af et lægeligt forbehold på en varighed af fem år — indbringelse for Invaliditetsudvalget — rimelig frist — ansvar — ikke-økonomisk tab)

(2019/C 187/80)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: AV (ved advokat J.N. Louis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved T. Bohr og L. Vernier, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål støttet på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af Kommissionens afgørelse af 16. september 2014, hvorved denne institutions ansættelsesmyndighed besluttede at anvende det lægelige forbehold, der er fastsat i artikel 32 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Den Europæiske Union, på sagsøgeren og ikke at give ham adgang til invaliditetsydelse, dels om erstatning af det tab, som han angiveligt har lidt i forbindelse med denne afgørelse.

Konklusion

- 1) Annullationspåstanden forkastes.
- 2) Europa-Kommissionen betaler AV et beløb på 3 000 EUR.

- 3) I øvrigt forkastes erstatningspåstanden.
- 4) AV og Kommissionen bærer hver deres egne omkostninger i den oprindelige sag for Retten for EU-Personalesager, for så vidt angår sag F-91/15, og i nærværende henvisningssag, for så vidt angår sag T-303/18 RENV.
- 5) AV bærer sine egne omkostninger og betaler de af Kommissionen afholdte omkostninger i appelsagen, for så vidt angår sag T-701/16 P.

(¹) EUT C 406 af 7.12.2015 (sag oprindeligt registreret ved EU-Personaleretten under sagsnummer F-91/15 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens dom af 11. april 2019 — Fomanu mod EUIPO — Fujifilm Imaging Germany (Gengivelse af en sommerfugl)

(Sag T-323/18) (¹)

(EU-varemærker — fortabelsessag — EU-figurmærket gengivelse af en sommerfugl — reel brug af varemærket — delvis fortabelse — artikel 18, stk. 1, i forordning (EU) 2017/1001 — artikel 58, stk. 1, litra a), og stk. 2, i forordning 2017/1001)

(2019/C 187/81)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Fomanu AG (Neustadt an der Waldnaab, Tyskland) (ved advokat S. Reichart)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved R. Manea og D. Walicka, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Fujifilm Imaging Germany GmbH & Co. KG (Willich, Tyskland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 16. marts 2018 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2241/2016-2) vedrørende en fortabelsessag mellem Fujifilm Imaging Germany og Fomanu.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Fomanu AG betaler sagsomkostningerne.

(¹) EUT C 240 af 9.7.2018.

Rettens dom af 11. april 2019 — Pharmadom mod EUIPO — Objectif Pharma (WS wellpharma shop)(Sag T-403/18) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket WS wellpharma shop — det ældre nationale ordmærke WELL AND WELL — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) nr. 2017/1001)

(2019/C 187/82)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Pharmadom (Boulogne Billancourt, Frankrig) (ved advokat M. P. Dauquaire)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved S. Pétrequin og A. Folliard Monguiral, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Objectif Pharma (Vandoeuvre lès Nancy, Frankrig) (ved advokat A. Nappey)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 23. marts 2018 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 1448/2017-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Pharmadom og Objectif Pharma.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Pharmadom betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 301 af 27.8.2018.

Rettens dom af 3. april 2019 — NSC Holding mod EUIPO — Ibercondor (CONDOR SERVICE, NSC)(Sag T-468/18) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket CONDOR SERVICE, NSC — ældre EU-or-mærke IBERCONDOR — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — relevant kundekreds — lighed mellem tjenesteydelserne — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 187/83)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: NSC Holding GmbH & Cie. KG (Hamborg, Tyskland)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Söder, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Ibercondor, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokat A. Canela Giménez)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 28. maj 2018 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2440/2017-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Ibercondor Barcelona SA og NSC Holding..

Konklusion

- 1) *Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.*
- 2) *NSC Holding GmbH & Cie. KG betaler sagsomkostningerne.*

(¹) EUT C 328 af 17.9.2018.

Rettens dom af 11. april 2019 — Užstato sistemos administratorius mod EUIPO — DPG Deutsche Pfandsystem (Gengivelse af en flaske med en pil)

(Sag T-477/18) (¹)

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket gengivende en flaske med en pil — det ældre EU-figurmærke, der gengiver en dåse, en flaske og en pil — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 187/84)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Užstato sistemos administratorius Vši (Vilnius, Litauen) (ved advokat I. Lukauskienė)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved P. Sipos og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: DPG Deutsche Pfandsystem GmbH (Berlin, Tyskland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 22. maj 2018 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 2203/2017-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Deutsche Pfandsystem og Užstato sistemos administratorius.

Konklusion

- 1) *Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.*
- 2) *Užstato sistemos administratorius Vši betaler sagsomkostningerne.*

⁽¹⁾ EUT C 341 af 24.9.2018.

Rettens dom af 3. april 2019 — Medrobotics mod EUIPO (See More. Reach More. Treat More.)

(Sag T-555/18) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket See More. Reach More. Treat More. — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2017/1001)

(2019/C 187/85)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Medrobotics Corp. (Raynham, Massachusetts, De Forenede Stater) (ved B. Bittner og U. Heinrich)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (ved A. Folliard-Monguiral og H. O'Neill, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 18. juli 2018 af Andet Appellkammer ved EUIPO (sag R 463/2018-2) vedrørende en ansøgning om registrering af ordtegnet See More. Reach More. Treat More. som EU-ordmærke.

Konklusion

- 1) *Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.*
- 2) *Medrobotics Corp. betaler sagsomkostningerne.*

⁽¹⁾ EUT C 427 af 26.11.2018.

Sag anlagt den 8. april 2019 — SJ mod Kommissionen**(Sag T-701/18)**

(2019/C 187/86)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: SJ (ved solicitor J. MacGuill og advokat E. Martin-Vignerte)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Europa-Kommissionens afgørelse om afslag på aktindsigt i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾, der blev truffet ved bekræftende afgørelse C(2018) 6642 final af 4. oktober 2018 og meddelt sagsøgeren den 8. oktober 2018, annulleres.
- Hvad angår sagsomkostningerne tilpligtes hver part at bære deres egne omkostninger, eller Kommissionen tilpligtes at bære sagsøgerens omkostninger, såfremt denne får medhold.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen, da den påberåbte sig en generel formodning for afslag på aktindsigt, omvendte bevisbyrden, og påførte sagsøgeren en bevisbyrde, som er meget vanskelig at løfte, hvilket er i strid med retspraksis.
2. Andet anbringende om et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til eksistensen af en mere tungtvejende offentlig interesse i strid med principperne fra den relevante retspraksis.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30.5.2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT 2001, L 145, s. 43).

Sag anlagt den 21. marts 2019 — Exxonmobil Petroleum & Chemical mod ECHA**(Sag T-177/19)**

(2019/C 187/87)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Exxonmobil Petroleum & Chemical BVBA (Antwerpen, Belgien) (ved solicitor M. Navin Jones og advokat A. Kołtunowska)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur

Sagsøgerens påstande

- Sagen antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.
- ECHA's afgørelse nr. ED/88/2018 om optagelse af særligt problematiske stoffer på kandidatlisten for mulig optagelse i bilag XIV, offentliggjort den 15. januar 2019, annulleres for så vidt som den vedrører phenanthren.
- Det Europæiske Kemikalieagentur tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført to anbringender.

1. Første anbringende om, at sagsøgte begik en åbenbar fejl ved vurderingen af phenanthrens meget persistente egenskaber og overskred sin kompetence samt tilsidesatte artikel 59 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 ⁽¹⁾, idet sagsøgte
 - lagde konklusionerne i støttedokumentet til Medlemsstatsudvalget vedrørende de meget persistente egenskaber af phenanthren som bestanddel af højtemperaturtjærebeholdere fra stenkul til grund uden at foretage sin egen vurdering af de tilgængelige oplysninger og derved videreførte de fejl, som dette støttedokument er behæftet med
 - nåede til konklusioner vedrørende phenanthrens meget persistente egenskaber, som ikke understøttes af de beviser, der er lagt til grund
 - undlod at bedømme tilgængelige beviser, som ville have rejst alvorlig tvivl om pålideligheden af og den ekstreme forsigtighed i vand-sediment simuleringen i OECD 308 undersøgelsen af phenanthren
 - undlod at tage hensyn til oplysninger, der rejste tvivl om anvendelsen af en beregning til justering af OECD 308-undersøgelsens resultater for temperatur
 - undlod at vurdere nye beviser vedrørende phenanthrens persistens, som ville være blevet gjort tilgængelige for sagsøgte under den offentlige høring, og
 - undlod at tage alle relevante oplysninger i betragtning ved en vurdering af vægten af beviser med hensyn til phenanthrens persistente egenskaber, navnlig med hensyn til phenanthrens fotokemiske nedbrydning, opløsning og fordampning.
2. Andet anbringende om, at sagsøgte ved vedtagelsen af den anfægtede retsakt tilsidesatte det EU-retlige proportionalitetsprincip.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18.12.2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur og om ændring af direktiv 1999/45/EF og ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 793/93 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1488/94 samt Rådets direktiv 76/769/EØF og Kommissionens direktiv 91/155/EØF, 93/67/EØF, 93/105/EF og 2000/21/EF (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

Sag anlagt den 29. marts 2019 — Zubedi mod Rådet**(Sag T-186/19)**

(2019/C 187/88)

*Processprog: engelsk***Parter***Sagsøger:* Khaled Zubedi (Damaskus, Syrien) (ved M. Lester, QC, og solicitor M. O'Kane)*Sagsøgt:* Rådet for Den Europæiske Union**Sagsøgerens påstande**

- Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2019/87 af 21. januar 2019 ⁽¹⁾ og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/85 af 21. januar 2019 ⁽²⁾ annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren.
- Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført et enkelt anbringende om, at sagsøgte begik en åbenbar fejl i sin vurdering ved at lade sagsøgeren være omfattet af Den Europæiske Unions restriktive foranstaltninger over for Syrien.

Sagsøgeren er blevet omfattet af Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2019/87 og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/85 på grundlag af, at han er en del af en gruppe af succesfulde forretningsmænd i Syrien, som ifølge sagsøgte alle har store fortjenester af og støtter præsident Assads regime ved at indgå partnerskaber med statsstøttede virksomheder om at bebygge landområder, der er eksproprieret fra personer, som er fordrevet af konflikten i Syrien. Dette er fuldstændig usandt med hensyn til sagsøgeren, kriteriet for at være omfattet er ikke opfyldt, og sagsøgte sag er baseret på et ikke-tilstrækkeligt solidt grundlag.

⁽¹⁾ Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2019/87 af 21.1.2019 om gennemførelse af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien (EUT L 181 af 21.1.2019, s. 13).

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/85 af 21.1.2019 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien (EUT L 181 af 21.1.2019, s. 4).

Sag anlagt den 3. april 2019 — Haikal mod Rådet**(Sag T-189/19)**

(2019/C 187/89)

*Processprog: bulgarsk***Parter***Sagsøger:* Maen Haikal (Damaskus, Syrien) (ved advokat Stanislav Koev)*Sagsøgt:* Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Sagen fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold i det hele, og alle de deri fremførte retlige anbringender erklæres begrundede.
- Det fastslås, at de anfægtede retsakter kan ophæves delvist.
- Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2019/87 af 21. januar 2019 om ændring af afgørelse 2013/255/FUSP om restriktive foranstaltninger over for Syrien ophæves delvist, for så vidt som den vedrører Maen Haikal.
- Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/85 af 21. januar 2019 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 36/2012 om restriktive foranstaltninger på baggrund af situationen i Syrien ophæves delvist, for så vidt som den vedrører Maen Haikal.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale samtlige sagsøgerens omkostninger, udlæg, salærer og andre omkostninger i forbindelse med dennes advokatbistand.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført syv anbringender.

1. Første anbringende: Rådets tilsidesættelse af begrundelsespligten — artikel 6 i menneskerettighedskonventionen (EMRK), artikel 296 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
 2. Andet anbringende: Tilsidesættelse af legalitetsprincippet og princippet om proportionalitet mellem lovovertrædelse og straf — artikel 49 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
 3. Tredje anbringende: Tilsidesættelse af retten til en effektiv domstolsbeskyttelse — artikel 6 og 13 EMRK, artikel 215 TEUF og artikel 41 og 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
 4. Fjerde anbringende: Urigtigt skøn fra Rådets side.
 5. Femte anbringende: Krænkelser af ejendomsretten, tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og princippet om økonomisk frihed — artikel 1 i tillægsprotokollen til EMRK og artikel 17 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.
 6. Sjette anbringende: Krænkelser af retten til normale levebetingelser — artikel 2 og 4 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder samt artikel 3 og 25 i FN's verdenserklæring om menneskerettigheder.
 7. Syvende anbringende: Alvorlig krænkelse af retten til beskyttelse af omdømme — artikel 8 og artikel 10, stk. 2, EMRK.
-

Sag anlagt den 5. april 2019 — Le Pen mod Parlamentet**(Sag T-211/19)**

(2019/C 187/90)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* Jean-Marie Le Pen (Saint-Cloud, Frankrig) (ved advokat F. Wagner)*Sagsøgt:* Europa-Parlamentet**Sagsøgerens påstande**

- Europa-Parlamentets afgørelse P8_TA-PROV(2019)0136 af 12. marts 2019 om anmodning om ophævelse af sagsøgerens immunitet (2018/2247(IMM)), som faktisk ophævede sagsøgerens immunitet, annulleres.
- Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført fire anbringender.

1. Første anbringende om en tilsidesættelse af artikel 9 i protokol (nr. 7) vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter (EUT 2010, C 83, s. 266), af artikel 5, stk. 1 og 5, i Europa-Parlamentets forretningsorden (EUT 2005, L 44, s. 1) og af meddelelse til medlemmerne nr. 11/2003 og 11/2016.
2. Andet anbringende om procedurefordrejning. Sagsøgeren har anført, at Parlamentet, idet det accepterede at ophæve sagsøgerens parlamentariske immunitet, tillod den franske undersøgelsesdommer at træde i stedet for Parlamentets generalsekretær for perioden 2009-2014, og at det således tilsidesatte artikel 68, stk. 1, i gennemførelsesbestemmelserne til statuten for Europa-Parlamentets medlemmer, som tillægger generalsekretæren enekompetence til at træffe afgørelse vedrørende uberettiget udbetalte beløb og til at foranledige udstedelse af et fuldbyrdelsesdokument mod den pågældende europaparlamentariker.
3. Tredje anbringende om magtfordrejning, procedurefordrejning og tilsidesættelse af en rimelig frist for retsforfølgning. Sagsøgeren har gjort gældende, at Parlamentet begik en procedurefordrejning, som har indvirkning på sagsøgerens udøvelse af hans ret til forsvar, for så vidt som sagsøgeren efter næsten tre embedsperioder uden påtale fra generalsekretæren ikke fandt det nødvendigt at gemme beviser for sine assistenters arbejde, og nu finder sig frataget muligheden for at svare dommeren.
4. Fjerde anbringende om en tilsidesættelse af artikel 43 i meddelelse til medlemmerne nr. 11/2016, idet det underliggende formål med retsforfølgningen er at vanskeliggøre arbejdet for parlamentsmedlemmerne i et af Parlamentets største oppositionspartier.

Sag anlagt den 8. april 2019 — AW mod Parlamentet**(Sag T-213/19)**

(2019/C 187/91)

*Processprog: fransk***Parter***Sagsøger:* AW (ved advokaterne L. Levi og S. Rodrigues)*Sagsøgt:* Europa-Parlamentet**Sagsøgerens påstande**

- Søgsmålet fremmes til realitetsbehandling og sagsøgeren gives medhold.
- Annullation af sagsøgte afgørelser af 7. august 2018, hvorved sagsøgerens ansøgninger om anerkendelse af to sygdomme (nakkesmerter og nældefeberstress) som erhvervssygdomme blev afslået, samt om fornødent af afgørelsen af 19. februar 2019, hvorved sagsøgte afslog den klage, som sagsøgeren indgav den 16. oktober 2018 over afgørelserne af 7. august 2018.
- Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 22, stk. 3, i den fælles ordning vedrørende risikodækning for ulykker og erhvervssygdomme for tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber (herefter »den fælles ordning«) som følge af de processuelle ulovligheder, som blev begået af lægeudvalget.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 22 i den fælles ordning samt af artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, for så vidt som lægeudvalget ikke handlede uafhængigt, men efter instrukser fra Parlamentet.

Sag anlagt den 9. april 2019 — Vinos de Arganza mod EUIPO — Nordbrand Nordhausen (ENCANTO)**(Sag T-239/19)**

(2019/C 187/92)

*Stævningen er affattet på engelsk***Parter***Sagsøger:* Vinos de Arganza, SL (Toral de los Vados, Spanien) (ved advokat L. Broschat García)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Nordbrand Nordhausen GmbH (Nordhausen, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: Vinos de Arganza, SL

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-figurmærket ENCANTO — registreringsansøgning nr. 15 542 251

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 17. januar 2019 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 392/2018-1)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- Indsigelsen forkastes.
- Det ansøgte varemærke tillades registreret.
- EUIPO og intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 10. april 2019 — Spanien mod Kommissionen

(Sag T-241/19)

(2019/C 187/93)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved A. Rubio González, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 19. december 2018 om statsstøtte SA 34914 (2013/C) gennemført af Det Forenede Kongerige for så vidt angår Gibraltars selskabsbeskatningsordning annulleres.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat to anbringender.

1. Første anbringende om tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, idet der er foretaget en urigtig anvendelse af kriteriet om territorial selektivitet
 - Det anføres i denne forbindelse, at Kommissionen på det tidspunkt, hvor den anfægtede afgørelse blev vedtaget, rådede over data og oplysninger, som viste, at der forelå territorialt selektiv statsstøtte, hvilket burde have fået den til at have betænkeligheder vedrørende den selektive rækkevidde af støtten. Ved at holde sig til kriteriet om materiel selektivitet nåede Kommissionen frem til fejlagtige konklusioner, eftersom der foreligger eller kan foreligge mere støtte end den, som faktisk er angivet i den anfægtede afgørelse.
2. Andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 296 TEUF, idet den anfægtede afgørelse er en retsakt, der formelt savner en begrundelse og en behørig vurdering af selektivitet
 - Det gøres i denne forbindelse gældende, at Kommissionen ikke har begrundet, hvorfor den ikke tilslutter sig de argumenter vedrørende territorial selektivitet, som Kongeriget Spanien underbyggede under hele proceduren. Der er tale om en retsakt, som materielt savner en begrundelse som følge af den fejlagtige fortolkning, som anlægges af Rettens dom af 18. december 2008, *Government of Gibraltar mod Kommissionen*, T-211/04 og T-215/04, EU:T:2008:595. Efter Domstolens ophævelse af denne dom (dom af 15.11.2011, *Kommissionen og Spanien mod Government of Gibraltar og Det Forenede Kongerige*, C-106/09 P og C-107/09 P, EU:C:2011:732) er kriteriet i henhold til Kommissionens beslutning 2005/261/EF af 30. marts 2004 genindført, uden at denne ændring af kriterium er blevet begrundet.

Sag anlagt den 12. april 2019 — Karpeta-Kovalyova mod Kommissionen

(Sag T-249/19)

(2019/C 187/94)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Marina Karpeta-Kovalyova (Woluwe Saint Pierre, Belgien) (ved advokat S. Pappas)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- De to anfægtede afgørelser annulleres, således at Europa-Kommissionen tager sagsøgerens status op til fornyet overvejelse og tildeler hende udlandstillæg, dagpenge, bosættelsespenge, befordringsudgifter ved tiltræden og flytteudgifter.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne samt at betale sagsøgerens omkostninger i denne sag.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført to anbringender.

1. Første anbringende om en fejlagtig fortolkning af artikel 4, stk. 1, litra a), i bilag VII til tjenstemandsvedtægten vedrørende definitionen af fast bolig, for så vidt som der i de anfægtede afgørelser ikke blev taget hensyn til, at sagsøgerens mand havde diplomatisk status i størstedelen af den omhandlede femårsperiode, som sluttede seks måneder inden hendes tiltrædelse i tjenesten, og eftersom der i afgørelserne blev taget hensyn til de midlertidige kontrakter, som hun have haft, mens hendes familie vendte tilbage til deres hjemland.
2. Andet anbringende om, at der i de anfægtede afgørelser er anlagt et åbenbart urigtigt skøn, eftersom der ikke heri er taget hensyn til omstændigheder, som ubestrideligt og uden videre efterprøvelse godtgør, at hele husstanden flyttede fra Bruxelles tilbage til sagsøgerens hjemland, nemlig på grund af ubegrundede antagelser.

Sag anlagt den 15. april 2019 — Tradición CZ mod EUIPO — Rivero Argudo (TRADICIÓN CZ, S.L.)

(Sag T-250/19)

(2019/C 187/95)

Stævningen er affattet på spansk

Parter

Sagsøger: Tradición CZ, SL (Jerez de la Frontera, Spanien) (ved advokat M. Aznar Alonso)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: María Dolores Rivero Argudo (Jerez de la Frontera, Spanien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: Tradición CZ, SL

Det omtvistede varemærke: Ansøgning om EU-ordmærket TRADICIÓN CZ, S.L. — registreringsansøgning nr. 14 977 045

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 4. februar 2019 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 257/2018-2)

Påstande

- Sagen udsættes til der foreligger endelig afgørelse i fortabelsessagen for EUIPO vedrørende indsigerens varemærke 7272594 RIVERO CZ, sag 33785-C.
- Det fastslås, at det første anbringende er velbegrundet og den anfægtede afgørelse annulleres, idet det fastslås, at der ikke foreligger nogen risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker.
- Det fastslås, eventuelt subsidiært, at det andet anbringende er velbegrundet og den anfægtede afgørelse annulleres, idet det fastslås, at der ikke foreligger nogen risiko for forveksling mellem de omtvistede varemærker for så vidt angår tjenesteydelserne vedrørende salg af eddike og most i klasse 35.
- EUIPO og, i påkommende tilfælde, intervenienten tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.

Sag anlagt den 18. april 2019 — Baustoffwerke Gebhart & Söhne mod EUIPO (BIOTON)**(Sag T-255/19)**

(2019/C 187/96)

Processprog: tysk

Parter*Sagsøger:* Baustoffwerke Gebhart & Söhne GmbH & Co. KG (Aichstetten, Tyskland) (ved advokat E. Strauß)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Det omtvistede varemærke:* Ansøgning om EU-ordmærket BIOTON — registreringsansøgning nr. 17 746 009*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 20. februar 2019 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 1887/2018-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres og EU-varemærkeansøgning BIOTON tillades offentliggjort for alle ansøgte varer.
- Subsidiært hjemvises sagen til EUIPO med henblik på omgørelse af den anfægtede afgørelse og registrering af EU-varemærke nr. 17 746 009 BIOTON.
- EUIPO tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001
 - Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1001.
-

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
L-2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA